44. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. JÚNIUS 29.

Ludas Matyi

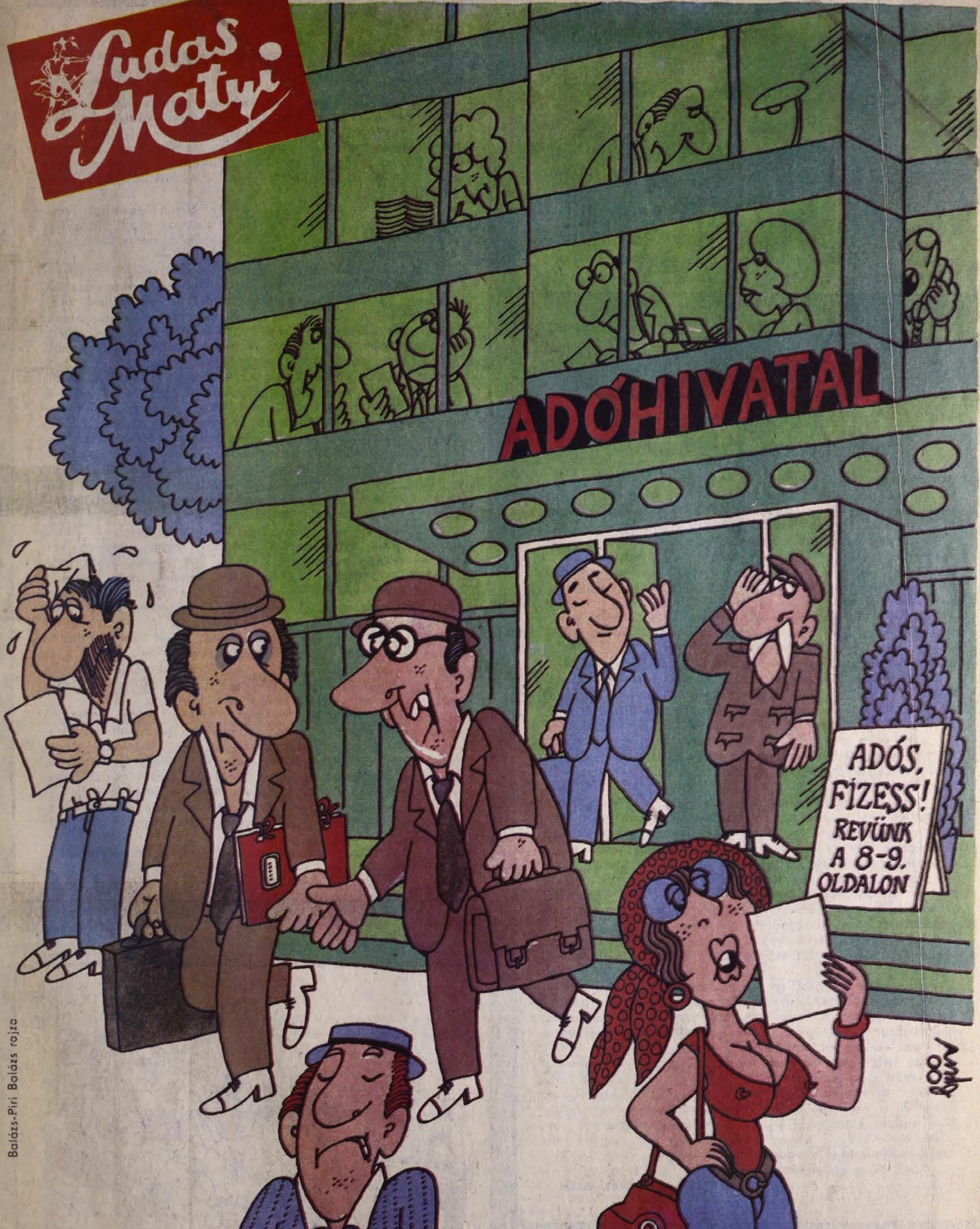
ADÓHIVATAL
ADÓS, FIZESS! REVÜNK A 8-9. OLDALON

Balázs-Piri Balázs rajza

MÁR OTT IS...

– Annyi a munka, hogy nálunk is túlórázni kellene, de majd bolond leszek az adóm miatt!

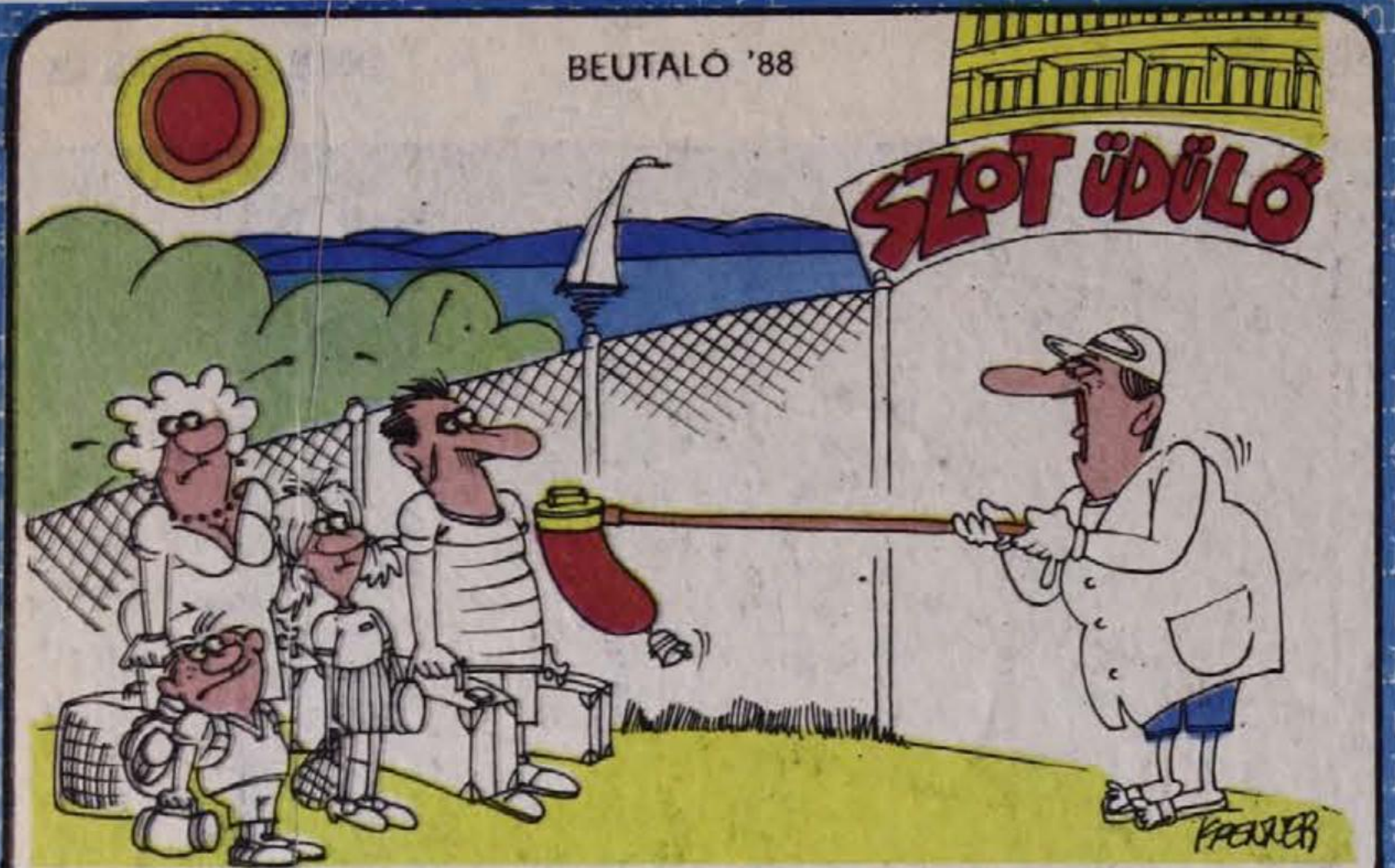

– A parkolás, a tévézés, a tekézés és a csónakázás nincs benne az üdülési díjban . . .!

Melyiket higgyem?

Amikor kérdésére, hogy mikor volt ez meg ez, nagyhirtelen két évszámot is megadtunk, hajdani történelemtanárunk ismét kérdezett: Most melyiket higgyem fiam?

A dolog azért jutott eszembe, mert évekkel ezelőtt olvastam egy vélekedést, amely szerint mi magyarok nem is a finnek rokonai vagyunk, hanem a török népeké. No, gondoltam magamban, ha ezt a „halzsíros atyafiság" bírálói megérhették volna . . .

Aztán olvastam egy másik vélekedést is, mely szerint vándorlásaink során annyit érintkeztünk a török népekkel, hogy semmit sem bizonyítanak ez ügyben a török szavak, amelyeket e vándorlás során szedtünk össze.

Még később olvastam, hogy tulajdonképpen a japánokkal vagyunk rokonságban. Nem a szavak egyezése alapján, hanem bizonyos vércsoportbeli hasonlóságunk okán. A vér nem válik vízzé, ennek perdöntőnek kell lennie.

Ezek után már nem ért meglepetés, amikor azt olvastam, hogy egyeseknek nagyon imponál a japánok hatalmas fejlődése, s ezért erőltetik a japán rokonságot, hátha ettől megtáltosodunk.

Ennyi erővel persze a finn rokonság is előre vihetne bennünket, mert ez a nálunk kisebb lélekszámú nép olyan ipari szerkezetváltást és gazdasági sikereket mutatott be a világnak néhány év alatt, hogy namég. Így újabb bizonyítékok kerültek elő a finnugor rokonság bizonyítására.

Azt már csak egy kézlegyintéssel vettem tudomásul, hogy a perdöntőbb bizonyítékok alapján az ujguroktól származunk egy fészekaljából, mert ők is ugyanúgy főzik a paprikáscsirkét, ahogyan mi, magyarok.

Ez már döfi, gondoltam magamban, hiszen én is szeretem a paprikáscsirkét tejföllel és nokedlival. De olvastam egy másik lapban azt is, hogyan is lehetne ez bizonyíték, hiszen a paprikáscsirke nélkülözhetetlen összetevője, a paprika csak 1492 az Újvilág felfedezése után került hozzánk, amikor mi már messzire voltunk az ujguroktól. S különben is, a nomád népek nem tartottak csirkét, mert azt nem lehetett lóhátról terelni.

Így aztán már én sem tudom, akár hajdani tanárom, hogy most melyiket higgyem. De amúgy nyitott vagyok mindenféle rokonságra. Csak példát vehetünk a japánoktól, finnektől, a textilneműk olcsóságában az ujgurokat magukban foglaló kínaiaktól, a bőr- és irhabehozatalunkat előállító törököktől. S ahogy telik-múlik az idő, egyre több nációt vállalhatunk nyugodtan rokon népnek.

Csak ők is vállaljanak bennünket . . .

Gőz József

Mi mit fűt?

Nézem A Hét-ben a szememberi nagyra nőtt kisvállalkozót, aki csodálatos kazánokat konstruált, csak azért nem írom, hogy hét nyelven beszélnek, mert a világsiker ennél több nyelvet sejttet. (Legföljebb a magyar nincs közöttük; de hát régi, még a kazánok előtti időkből származó igazság, hogy senki nem lehet elég jó műszaki a saját hazájában.)

Nos, ha az interjút jól követtem, hősünk kazánjait nemsokára éppen a közeli Kínában gyártják majd malaysiai piacra, mert mindent, a szállítási költségeket is kalkulálva, ez így gazdaságos.

És bemutatják a kis üzemet, valahol a Mátra alján, ahol ezeket a rendkívüli kazánokat, rendkívüli módszerekkel idehaza készítik. No, azért komolyan ne gondoljunk semmi rendkívülire, úgy értem, az az acél, melyet itt használnak, az is csak vas és szén, meg egy-két más elem ötvözete, a lánghegesztés lánghegesztés, az ívhegesztés ívhegesztés, szóval ilyen szempontból nincs különösebb furfang.

Hanem az emberek, ott a műhelyben! A lógós és a húzós nem egyformán keres, ha valaki netán italosan érkezik, ötezer forintja bánja, ám, mert ittasan nem dolgozhat, aznap igazolatlan hiányzónak is számít, ez újabb ötezer, mármint mínuszban, és ezt a produkciót mindösszesen háróm ízben mutathatja be, utána mehet a tisztes nagyiparba . . . A nettó kereset havi 15 ezer forint körül mozog, a közkedvelt személyi jövedelemadót a vállalkozó fizeti munkatársai helyett, akiket ingyen hoznak-visznek, az ebédjükért, a cigarettáért fizetniök nem kell.

És mondja a főnök, hogy tavaly tizenegyen 75 millió forint bruttó árbevételt produkáltak, ezzel szemben van olyan vasipari szövetkezet, amely 260 (emelt) fővel csak 40 millió forintot. És akad olyan vállalat, ahol irodaház magasodik, csodálatos gépírónőkkel, hegesztőjük viszont alig-alig magasodik, ennek ellenére igencsak bátrak: kazángyártásra akarnak, mernek vállalkozni.

Csak ámulok és bámulok. Már miért ne gyárthatna valaki kazánokat jól képzett gépírókkal? Már megint ezek a fránya előítéletek! Mintha nem forgattuk volna már meg egyszer-kétszer a világot . . . És ez a fajta virtus, vállalkozószellem, az már kutya? Nincs becsülete?

Igaz is: becsület. Mármint a főmunkaidőé. Emberünk embereivel szemben támaszt még egy követelményt. Máshol nem dolgozhatnak. Vasárnap sem. Vasárnap otthon sem. Elgondolkodtató. Lehet, hogy jó célokért, okosan szervezett, anyaghiányban hiányt szenvedő, tisztes bérrel honorált munkára érdemes összpontosítani az energiákat?

Rovom pedig e sorokat vasárnapi napon. Este. Otthon. Igaz, ez nem kazán, ez glossza. Csak agyakat fűt. Legföljebb . . .

Münz András

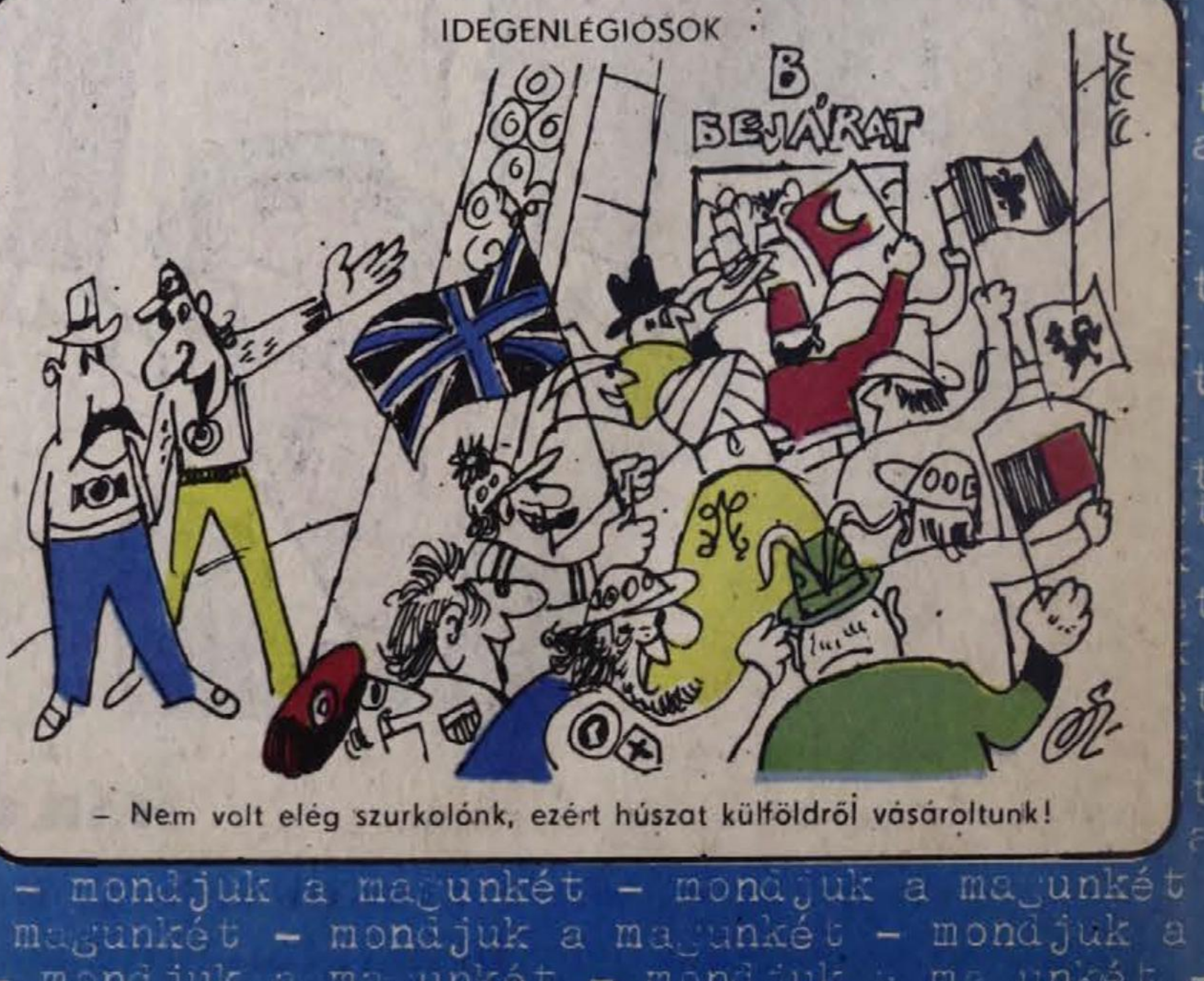

– Nem volt elég szurkolónk, ezért húszat külföldről vásároltunk!

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most…

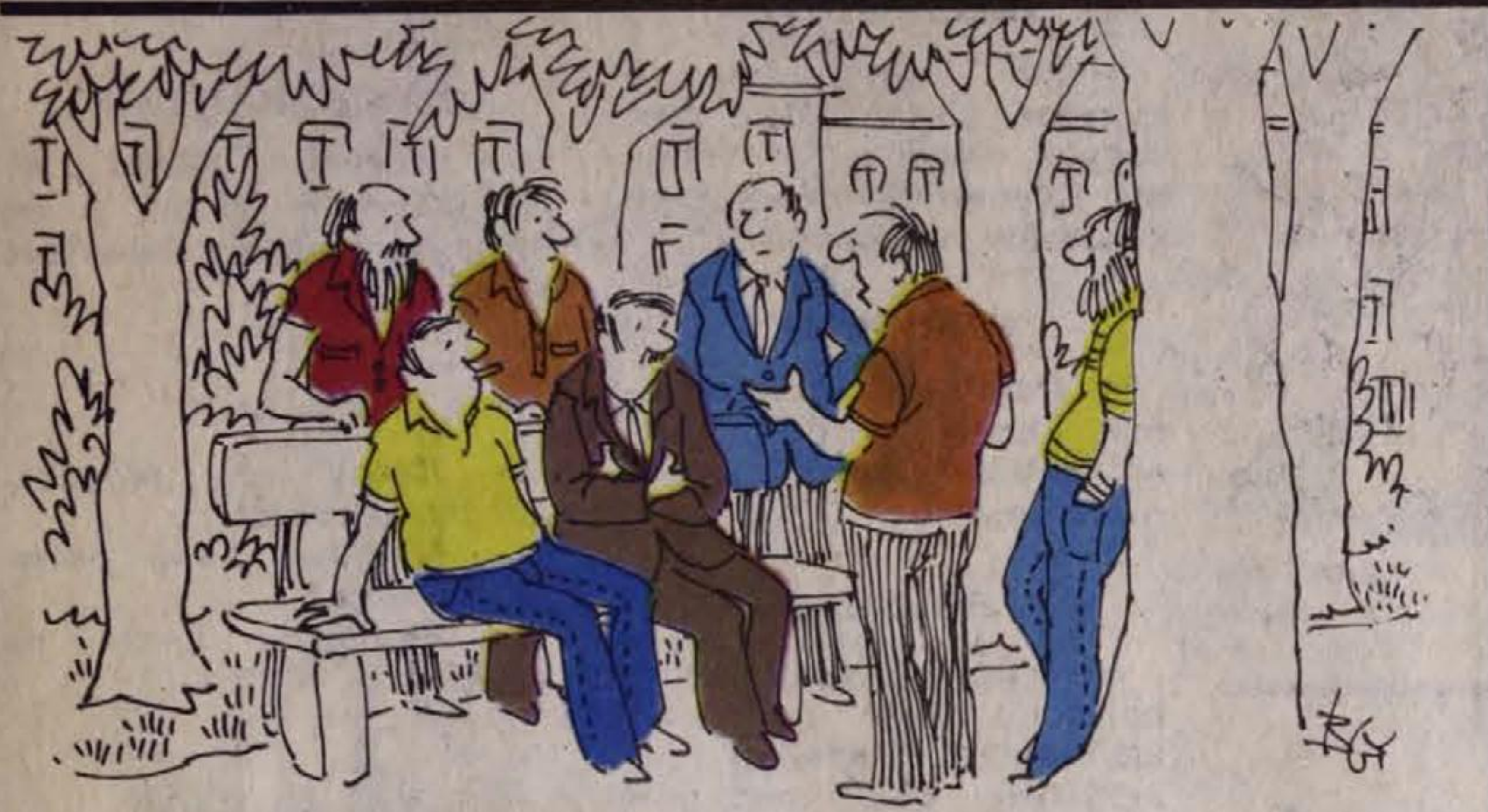

– Mióta az adó visszafogja a teljesítményeket, több időnk van másként gondolkozni . . .

SZABAD ARAK

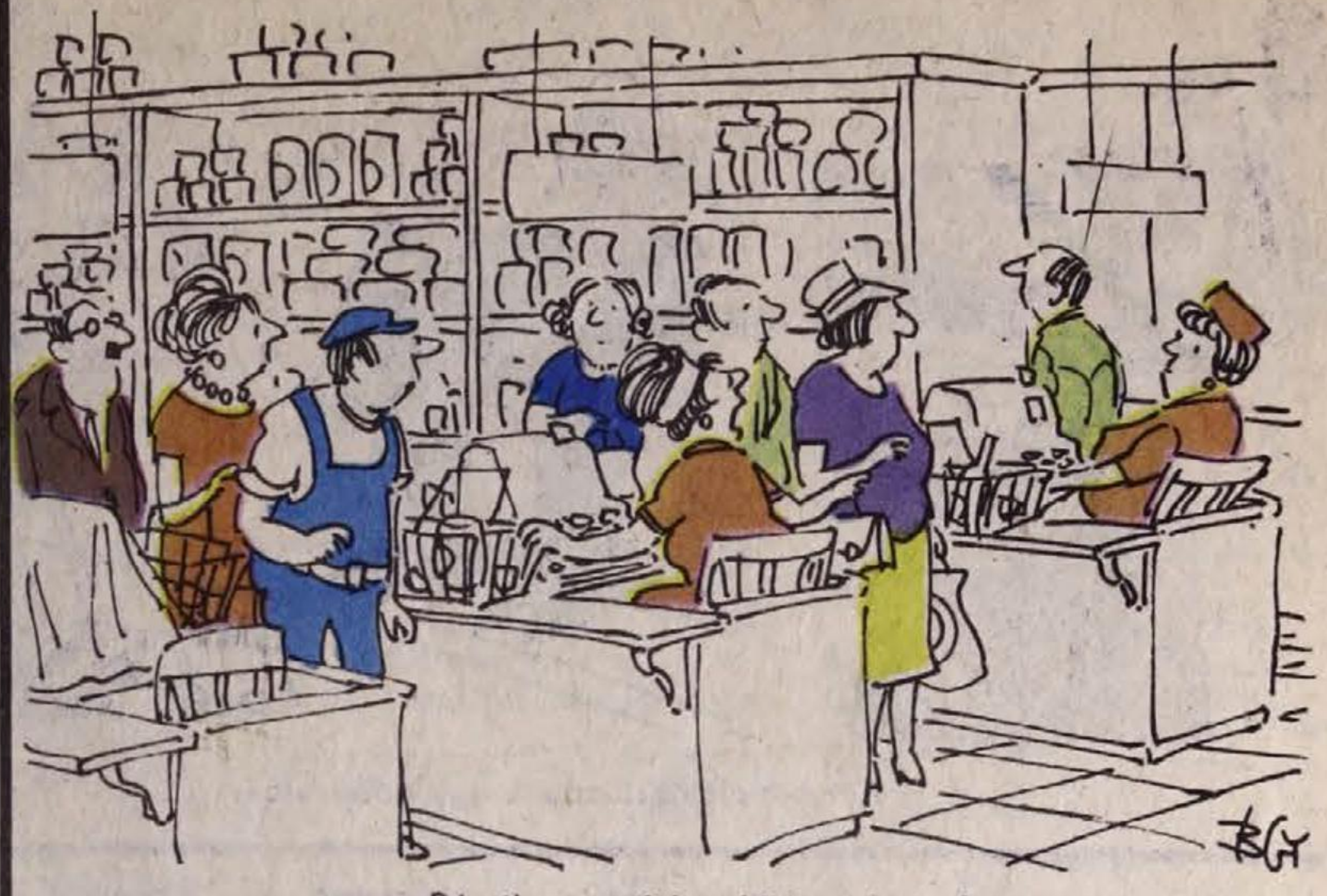

– Rózsika, ma hány fillér a forint?

PLURALIZMUS

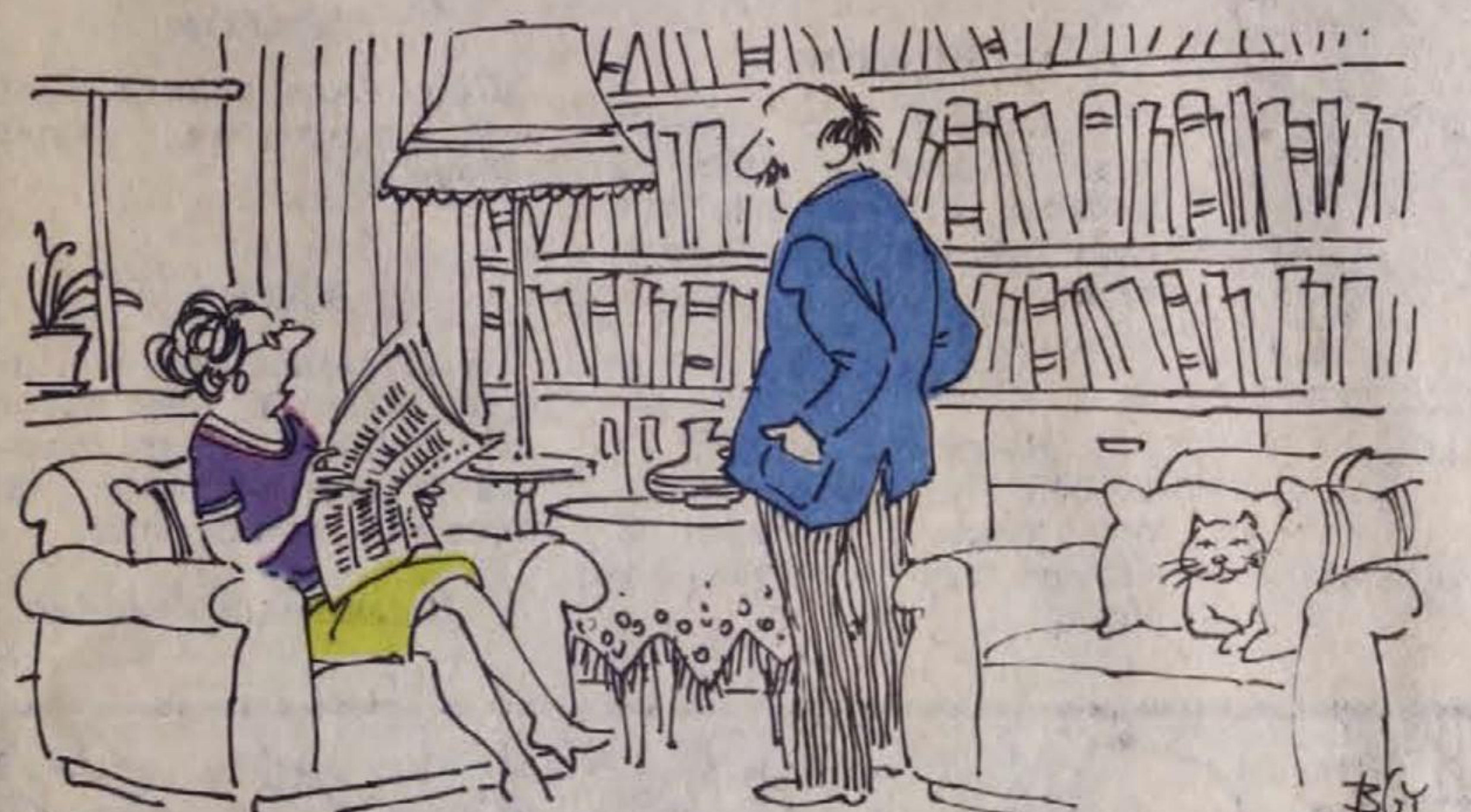

– Biztos, hogy a 40 év alatt teljesen összeforrt a kétféle munkáspárt . . .?

VILMA NENI

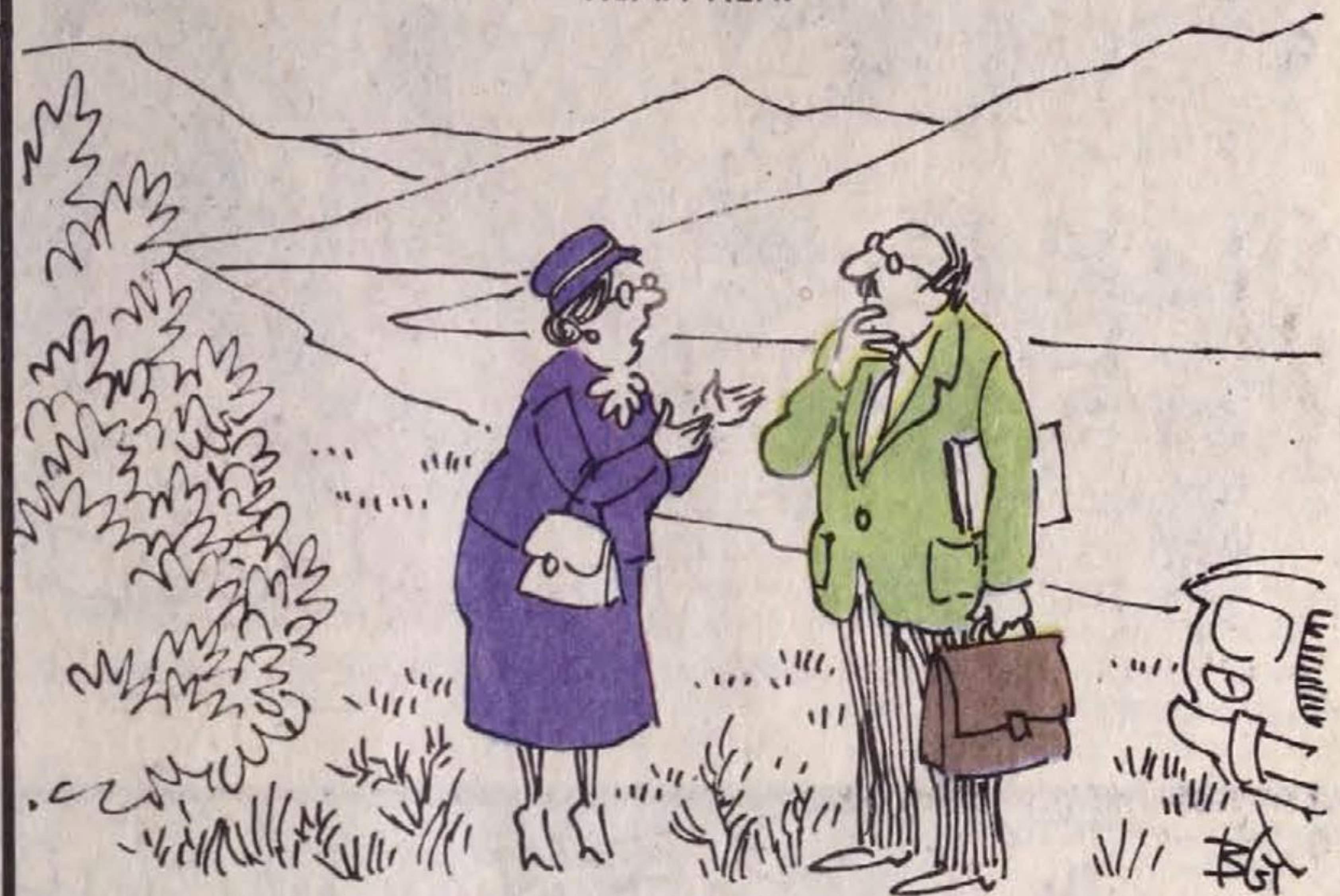

– Izgulok, mert egy ilyen vízlépcső-építésbe másutt belebukna a kormány . . .

A REKLÁM UTCAI FIÚK

A rendező, aki filmre álmodta a Pál utcai fiúk regényes történetét, egyik lábáról a másikra állt. Jó oka volt erre, hiszen a filmgyár gazdasági főnökének íróasztala előtt téblábolt.

— Jó történet ez a Pál utcai fiúk — mondta a gazdasági nagyember. — Kellemes mozi.

— Megvan a pénz? — kottyantott közbe a rendező. — Indulhatunk?

— Pénz nem számít — mosolygott a gazdasági főember. — Van belőle bőven. Sikerült egy csomó szponzort találnunk, vállalatokat, intézeteket, magánszemélyeket. Van pénz dögivel, ne izguljon. Néhány apró változtatás a forgatókönyvön, a művelt nagyközönség észre sem veszi, s máris sínen vagyunk!

— Apró változtatás? — gyanakodott a rendező.

— Jelentéktelen, úgy is mondhatnám, teljességgel semmi — állította a gazdasági főlény. — A maga sztorija ha jól emlékszem, a Füvészkertben játszódik. Nem jó helyszín, fiatal barátom, annál is inkább, mert a Petőfi Csarnok és a Kongresszusi Központ egyaránt jelentős összeggel támogatja a maga filmjét. Tehát: Nemecsekék a Petőfi Csarnokban tanyáznak, az ellenfél pedig a Kongresszusi Központban.

— És az áruló Geréb? Ő hol fog leselkedni? Talán a pénztárnál, vagy a női mosdó ajtajában?

— Jó, hogy szóba hozta ezt a Gerébet. Remek figura. Mondja csak, nem árulhatna ez a Geréb egy Skála-szatyorral a kezében?

— Az áruló Geréb? — kerekedett el a rendező. — Mi sem áll távolabb tőle. Az eredeti regényben . . .

— Az eredeti regényben sehol sem szerepel, hogy Geréb nem Skála-szatyorral a kezében árul! — mondta a gazdasági szakember. — Különben is, higgye el, ez a szatyor sokat lendíthet a történeten. Bele lehet tenni például azokat a papírzsebkendőket, melyeket Nemecsek megfázása során elhasznál. Tudja, a papírzsebkendő-kereskedők is beszálltak egy alaposabb pénzmennyiséggel.

— Szépen vagyunk! — sóhajtott a filmrendező. — Van még valami?

— Csak néhány apróság. Boka, valamint a Pásztorok csak kólát ihatnak, azt hiszem kitalálta, hogy miért! És kell bele egy kis kaland. Az eredeti történet ugyanis egy kissé vontatott. Az emberek az izgalmakat, a kalandokat szeretik. Utólagos engedelmével ide betettünk egy kis lövöldözést.

— Lövöldözést? — hűlt el a rendező. — Páncélököllel, vagy rakétával?

— Nem kell megijedni, mindössze egy kis légpuskás piff-puffról van szó. A nép szereti az ilyet, ráadásul egy légpuskajavító kisiparos egy csinos kis summát adott a filmre.

— Kik adakoztak még? — váltott a rendező.

— Sokan. Teknősbika néni a Külső-Lepusztult utca 19/c-ből. Ő azt szeretné, ha az unokája lehetne a Nemecsek.

— Kicsi és szőke?

— A Teknősbika unoka? Nos, ő valójában nagydarab, barna hajú, enyhén túlsúlyos, viszont a nagymama egy érezhető mennyiségű bankjegyet ajánlott fel a maga filmjére.

— Az én filmemre? — szenvedett a rendező. — Amiben a kis szőke, csenevész Nemecsek Ernőt egy virulens, hájfejű unoka alakítja? Egy dagadt Nemecseknek nem lehet csupa kisbetűvel írni a nevét!

— Nem is szabad. Az a helyzet, hogy az Akadémia nyelvművelő bizottsága nemrégiben nyert a lottón és így ők is beszálltak a produkcióba. Ennek fejében azt kérik, hogy ne tévesszük meg a felnövekvő ifjúságot és írjuk nagybetűvel Nemecsek nevét.

— Marad valami a Pál utcai fiúkból? — kérdezte a rendező.

— Semmi izgalom! A sztorija van annyira erős, hogy még a címváltoztatást is elbírja. Majd elfelejtettem ugyanis mondani: annak, hogy Pál utcai fiúk, a jelen gazdasági helyzetben semmi értelme. Amíg nem találunk erre is tőkeerős szponzort, addig a film címe: Reklám utcai fiúk.

Föld S. Péter

BÖRZE

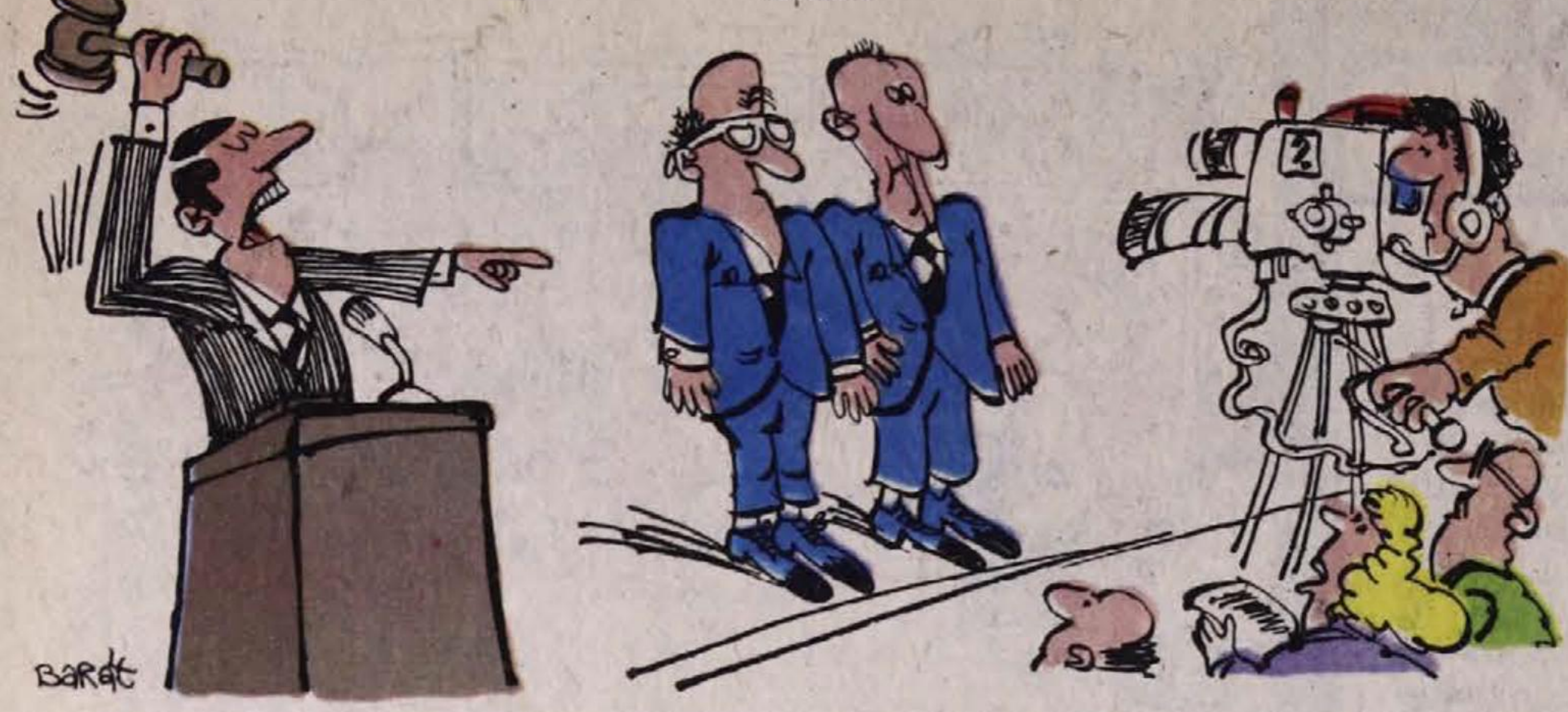

– Két adóellenőrt adunk egy adófizetőért . . .

BELESZÓLÁS A VEZETÉSBE

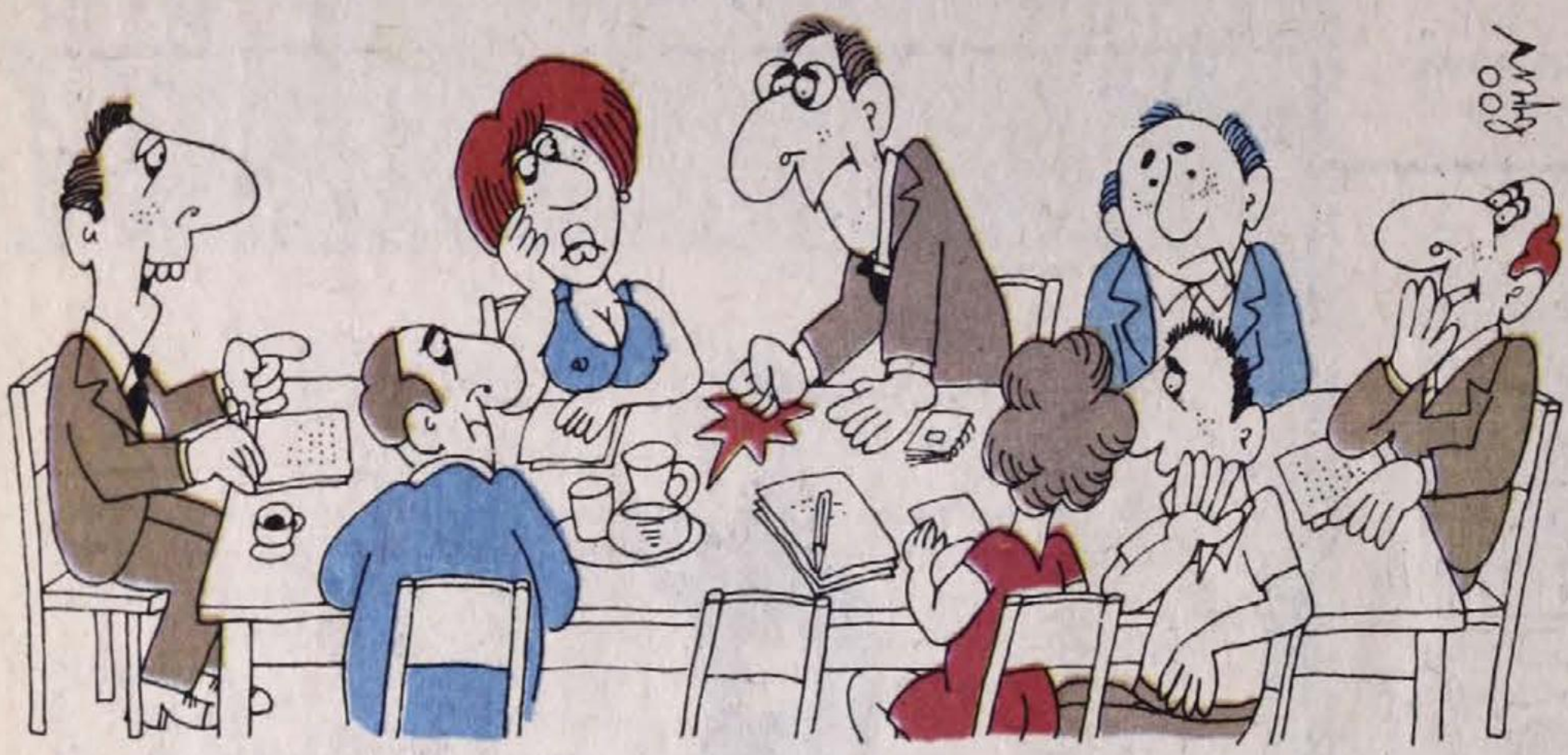

– Láttam, hogy az elvtárs mindig itt ül az értekezleten, de nem tudtam, hogy szakszervezeti bizalmi . . .

SZILÁNKOK

IGAZGATÓI BESZÁMOLÓ

— Az üzemünkben a szerelmi viszonyokkal meg vagyok elégedve, jó volna, ha ilyenek lennének a gazdasági viszonyok is.

SZERELEM

— *Halálosan beleszerettem annak a csúnya színésznek a gyönyörű szinkronhangjába.*

HELYZET

— Nincs olyan nehéz helyzet, hogy egy kis ügyességgel, furfanggal ne kerülnék még nehezebb helyzetbe.

NŐI DOLGOK

— *Bár főnöknek is olyan kitűnő lennél mint szeretőnek . . .*

HORROR

— Láttam egy rémfilmet. Mikor kijöttem a moziból, azt tapasztaltam, hogy az élet még rémesebb.

VALLOMÁS

— Hölgyem, ebben a liftben kettesben szeretnék magával maradni az emberi kor legvégső határáig.

FÉRFI DOLGOK

— *A feleségemet a főztjéért vettem el. Ugyanis pocsék szakácsnő, s így sikerült leadnom húsz kilót.*

SZEMREHÁNYÁS

— Szégyelld magad Lajos! Miattam váltál el és most nem akarsz feleségül venni!!!

ÉTVÁGY

— *Kérek egy reggelit, ebédet, vacsorát.*

— *Melyiket hány órára parancsolja?*

— *Egyszerre hozza az egészet.*

VÁLÁS UTÁN

— A férjemtől nagyon sok gyengédséget kaptam, de kosztpénzt egy fillért sem.

BIZALOM

Úgy bízom benned mint saját magamban. Vagyis sehogy.

NÁTHA

— A náthát úgysem tudom elkerülni. De akkor már inkább valami kedves jó baráttól kapjam el, mint egy vadidegentől.

Galambos Szilveszter

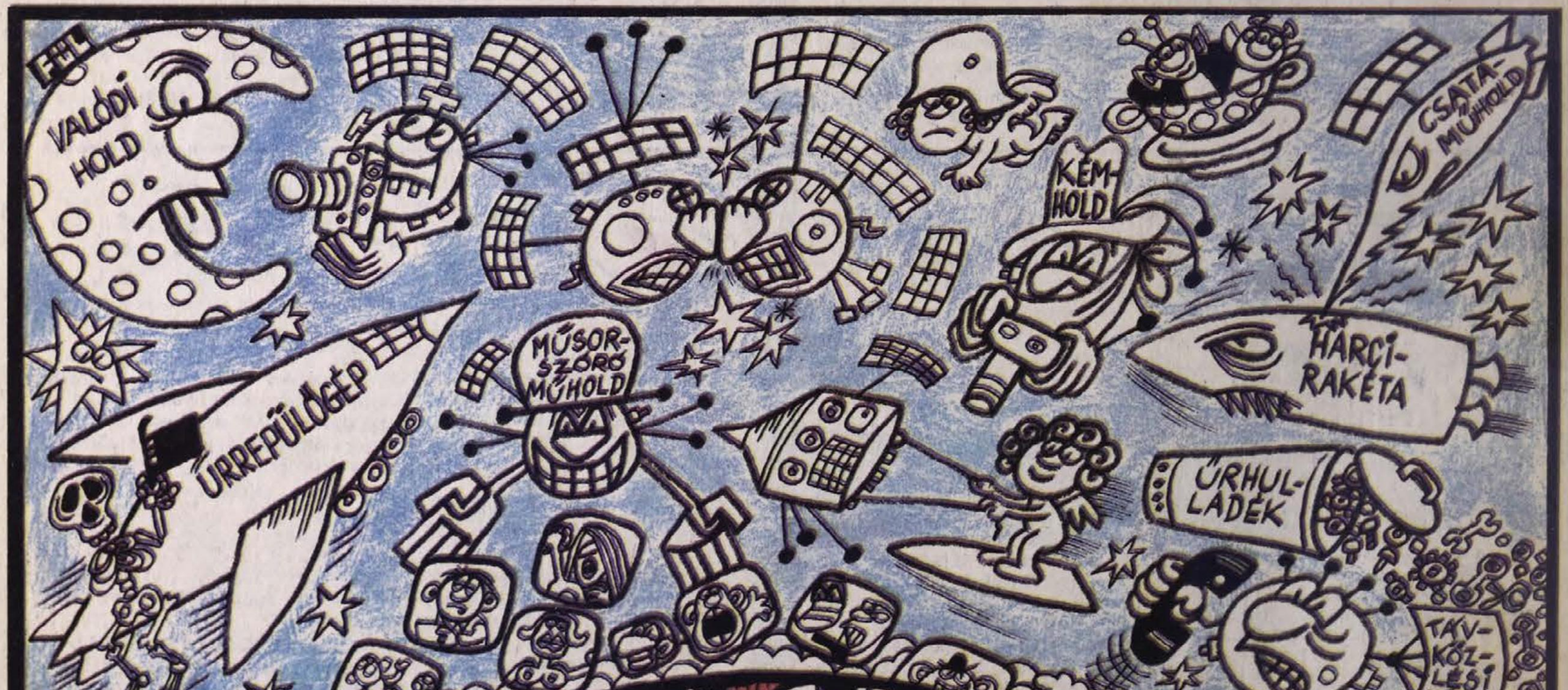
VALÓDI HOLD
ŰRREPÜLŐGÉP
MŰSORSZÓRÓ MŰHOLD
KÉMHOLD
CSATAMŰHOLD
HARCI-RAKÉTA
ŰRHULLADÉK
TÁVKÖZLÉSI MŰHOLD
Űrzavar a Föld körül
Nyilvántartott műholdak ◆ Sarkifény-vizsgálat

REFLEKTORFÉNYBEN

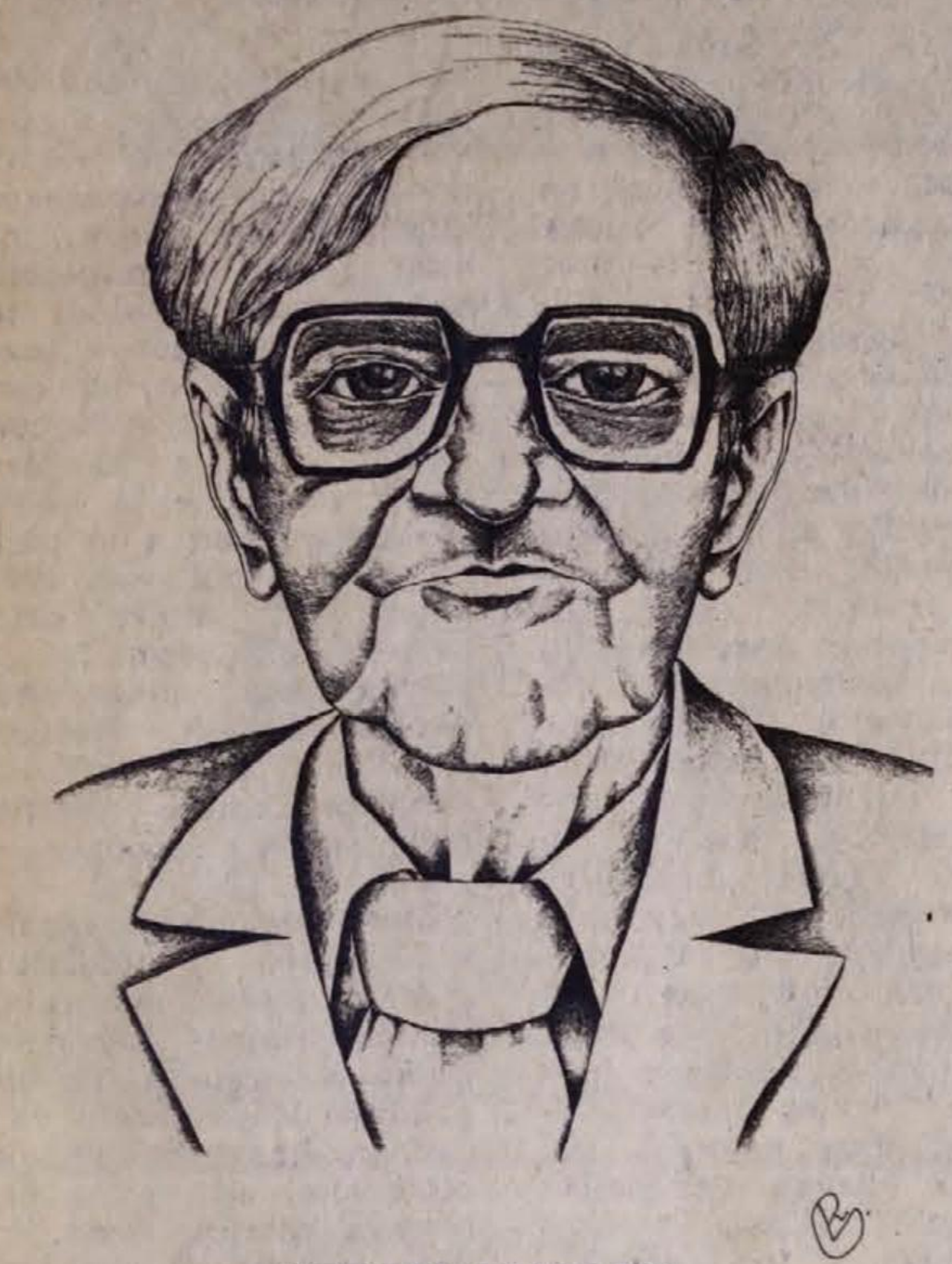

WEÖRES SÁNDOR

Azon ritka emberek egyike, akinek mindannyian örömest adózunk. Hetvenötödik születésnapja alkalmából szeretettel és tisztelettel, életművéért – hálával és köszönettel.

AZ ÖNGYILKOSJELÖLT

— Halló, Tanácsadó Szolgálat?

— Aha.

— Itt Legaláb Jenő, a Porfir utca 32-ből.

— És akkor mi van?

— Ezt a pikírt hangot visszautasítom. Így sosem kerül hozzám közel emberileg, asszonyom.

— Akar a radai magához közel kerülni emberileg.

— Asszonyilag sem?

— Még kevésbé.

— Na idehallgasson, én öngyilkosságot akarok elkövetni. Mi az, meg sem kérdi miért?

— A világért sem szólnék bele idegen emberek életébe.

— És a halálába?

— Még annyira sem. Ertse meg, mi nem káderezünk, mi tanácsadunk. Am lássa, kivel van dolga, túllépek hivatali kötelességeimen és különleges szolgáltatásként megkérdezem: miért akar öngyilkosságot elkövetni?

— Mert Cicciolinától megvonták a mentelmi jogot.

— Ezért?

— Ezért!

— Ha megenged egy munkakörileg nem körülhatárolt véleményt: ön tisztára megőrült.

— Ez harmadrendű szempont. Ami a lényeg: hogyan kövessek el öngyilkosságot?

— Gázzal uram, csakis gázzal. Remélem van gáz a lakásában?

— Természetesen van. Összkomfortos másfélszoba a harmadik emeleten. Tehát gázzal?

— Világos. A gáz mégsem olyan macerás.

— Az elhunytnak?

— A túlélőknek. Nem kell felmosni, takarítani, festetni . . .

— Helyes. Tehát legyen gáz. Köszönöm a segítséget.

— A dolgozó népet szolgáljuk. A jövőben is boldogan állunk rendelkezésre.

A Tanácsadó Szolgálat máris tárcsázta a férjét.

— Halló, Rudi? Idehallgass, lesz kégli. Perceken belül megürül. Az ürge már nyitja a gázcsapot. Azonnal hívasd a bútorszállítókat és írd fel a címet: Legaláb Jenő, Porfir utca 32., harmadik emelet. Összkomfortos másfélszoba. Halihó, puszi.

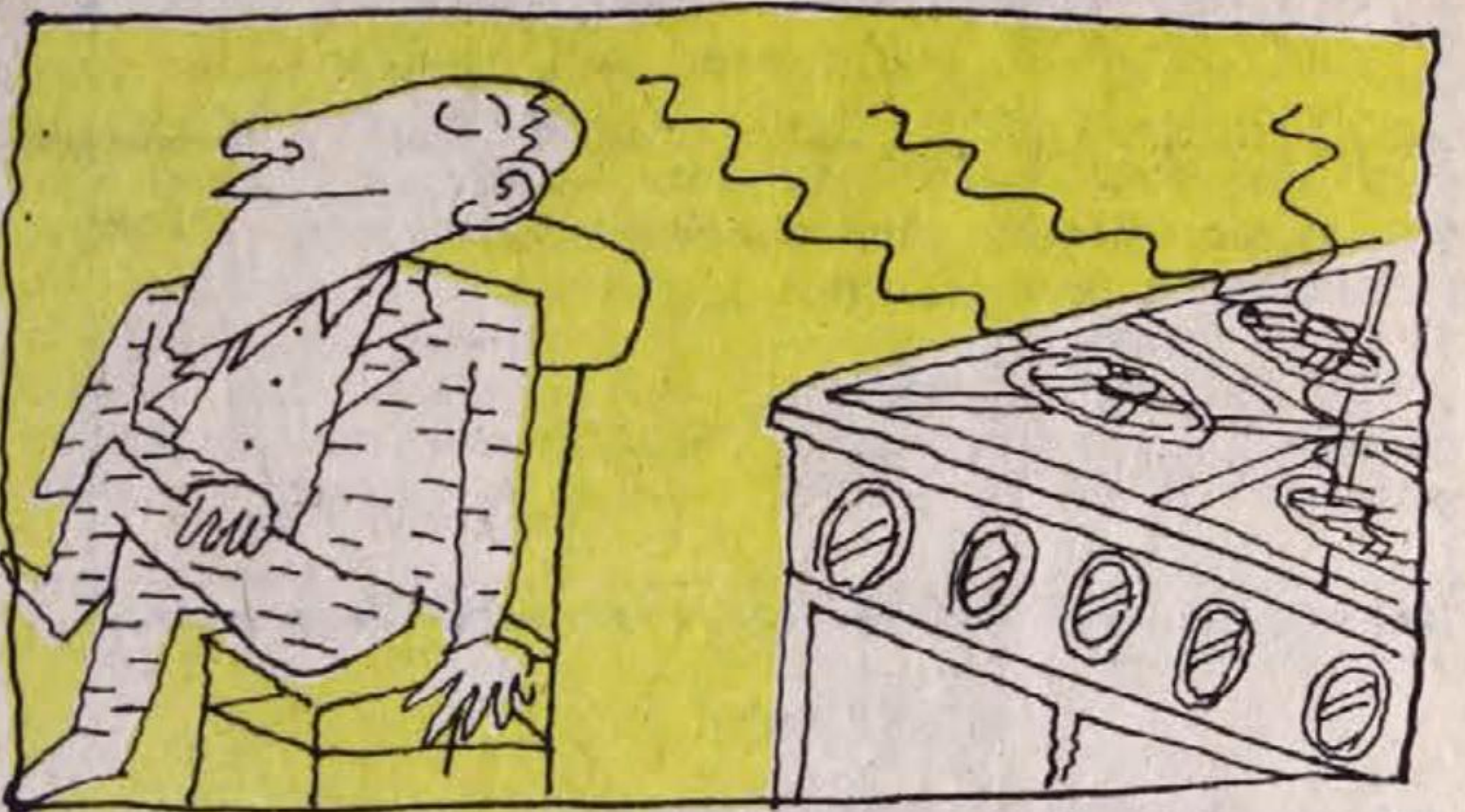

A Tanácsadó Szolgálat Rudija másfél óra múlva megérkezett a bútorszállítóval. Legaláb Jenő a nyitott ablak mellett üldögélt és egy képes hetilapot nézegetett. Mindez arra vallott, hogy ízlése ugyan vitatható, de kétségkívül életben van.

— Idehallgasson — kiáltott a Tanácsadó Rudija — maga az az öngyilkos?

— Én vagyok — mondta Legaláb Jenő. — És, ha egy percre csendben marad, akkor most is hallhatja a gáz finom szisszegését.

— Akkor meg mi a nyavalyának üldögél itt a nyitott ablak mellett?

— Micsoda beszéd az? A saját lakásomban olyan ablak mellett ülök, amilyen mellett akarok.

— Én itt vagyok a bútorszállítóval, ő meg a nyitott ablak mellett üldögél. Csirkefogó. Ezért fel fogom jelenteni!

— És, ha adok két hatalmas pofont?

— Azzal csak ront a helyzetén. Disznó!

Pár nap múlva megkérdeztem Legaláb Jenőt: tényleg öngyilkos akart-e lenni? Szánakozó mosolylyal nézett rám.

— Akart a rosseb! Gondoltam a lakók megszánnak és összedobnak pár forintot, ugyanis fenemód le vagyok robbanva.

Az öreg Krumenaker bácsi két féldeciért körüljárt a kalappal. Összejött kétezer forint. Elsején hozták a házszámlát. Ötezer forintról.

— Tipikus magyar sors — írta az ügyről Pók Dezső, az önjelölt szociológus. — Amit elég erősen akarunk, előbb-utóbb elérjük. De mire elérjük, arra is ráfizetünk.

Dehát Pók Dezső sohasem volt normális . . .

Peterdi Pál

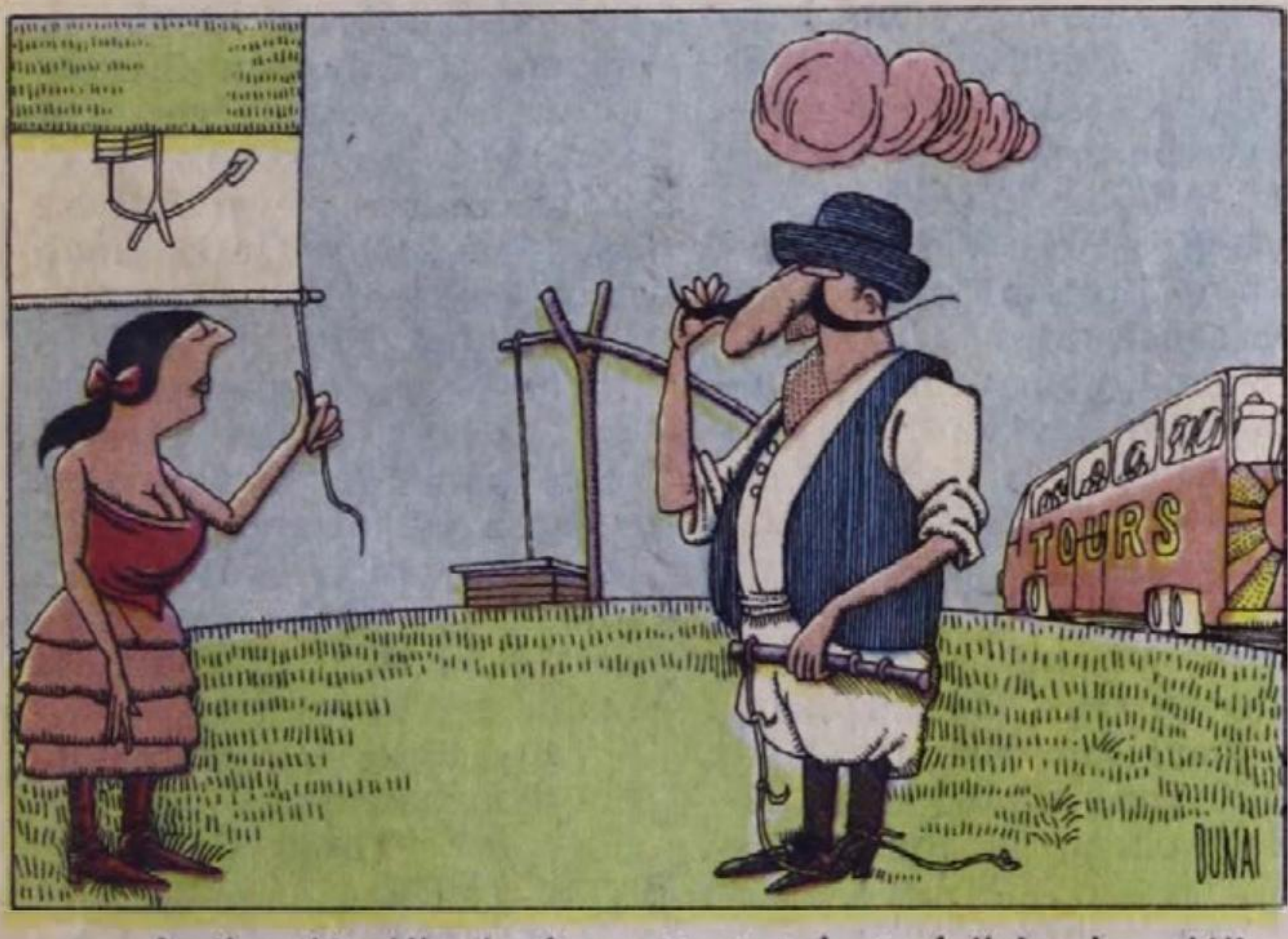

– Amikor kiszállnak, én pattogtatok, te felhúzod a délibábot.

VETERÁN

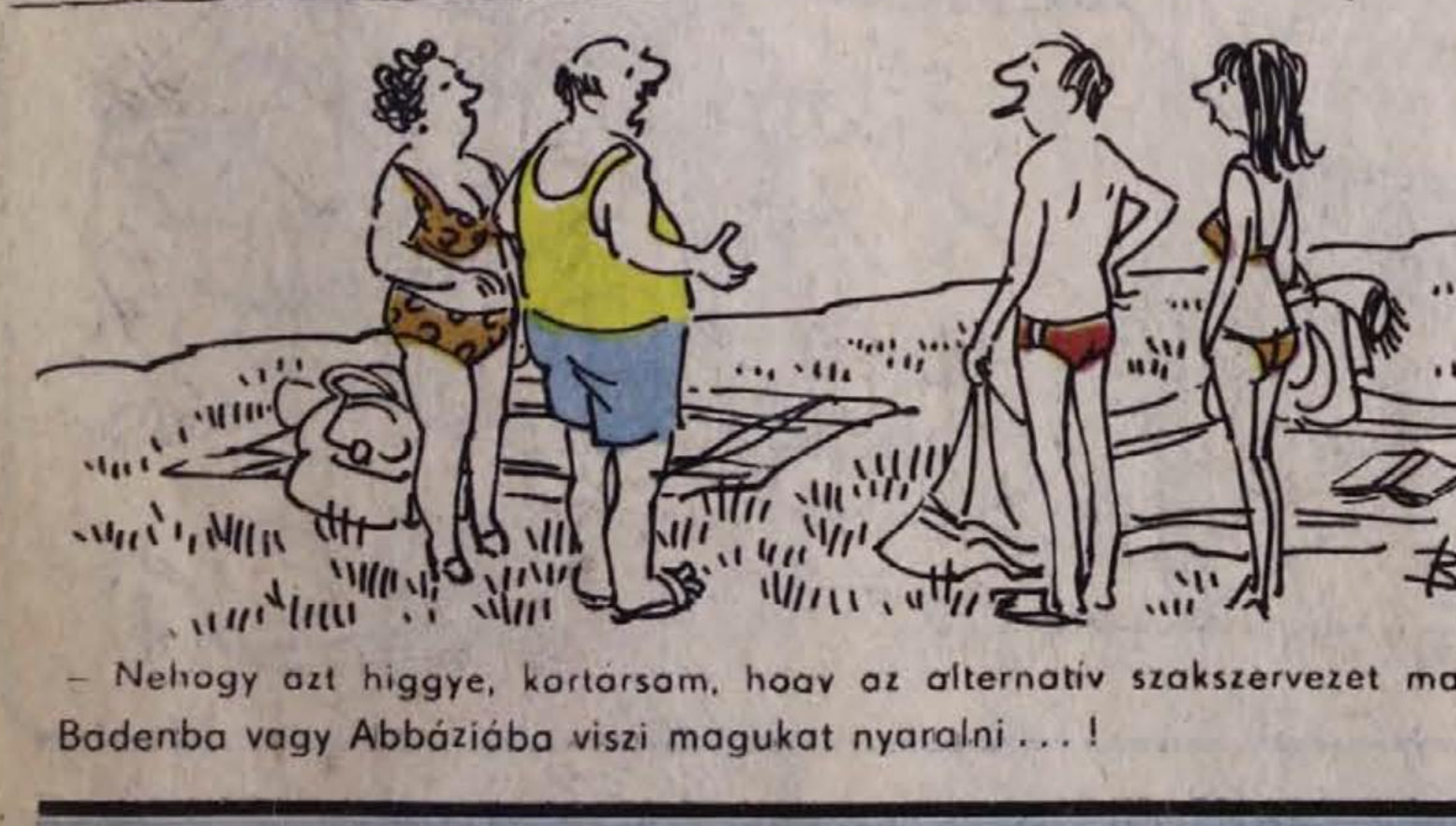

– Nehogy azt higgye, kortársam, hogy az alternatív szakszervezet majd Badenba vagy Abbáziába viszi magukat nyaralni . . . !

VISSZARENDEZŐDÉS . . .

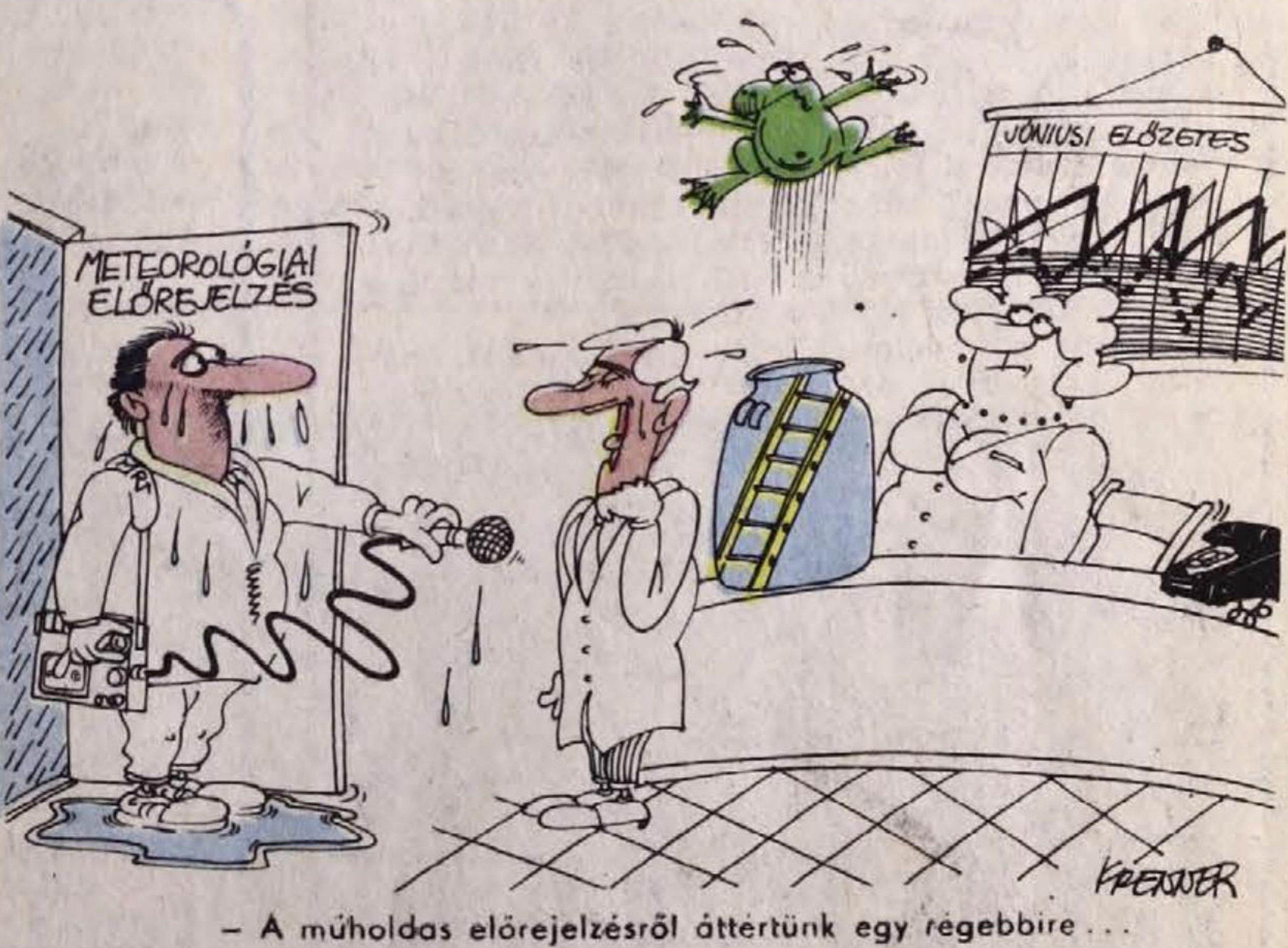

– A műholdas előrejelzésről áttértünk egy régebbire . . .

Japán elengedi a legszegényebb országok tartozását

AZ IDŐ NEKÜNK DOLGOZIK...

GROTESZKEK

EGY DRÁGA NŐ

Felékszerezve kelsz: reggeled
aranyörvényes porcelán,
deled suhanva éled, álomin,
estére végigömlik rajtad
arany kellem és csipke báj.

Aztán meglel az éber éjjel meztelen.

EMLÉKEZTETŐ

Hát B-re emlékeztek-e? Szerkesztő
volt, dadogott, talán ezért fennhéjázón
olykor – és verseket írt: emlékeztek erre?
Hogy' nyaldostátok minden sorát
és dicsértétek, mert zöngeményetek
leadhatta a vasárnapi lapba!

Én igaz barátja voltam.
Ha láttam, elfordultam.

Várkonyi Mihály

BÉRELT MOZI

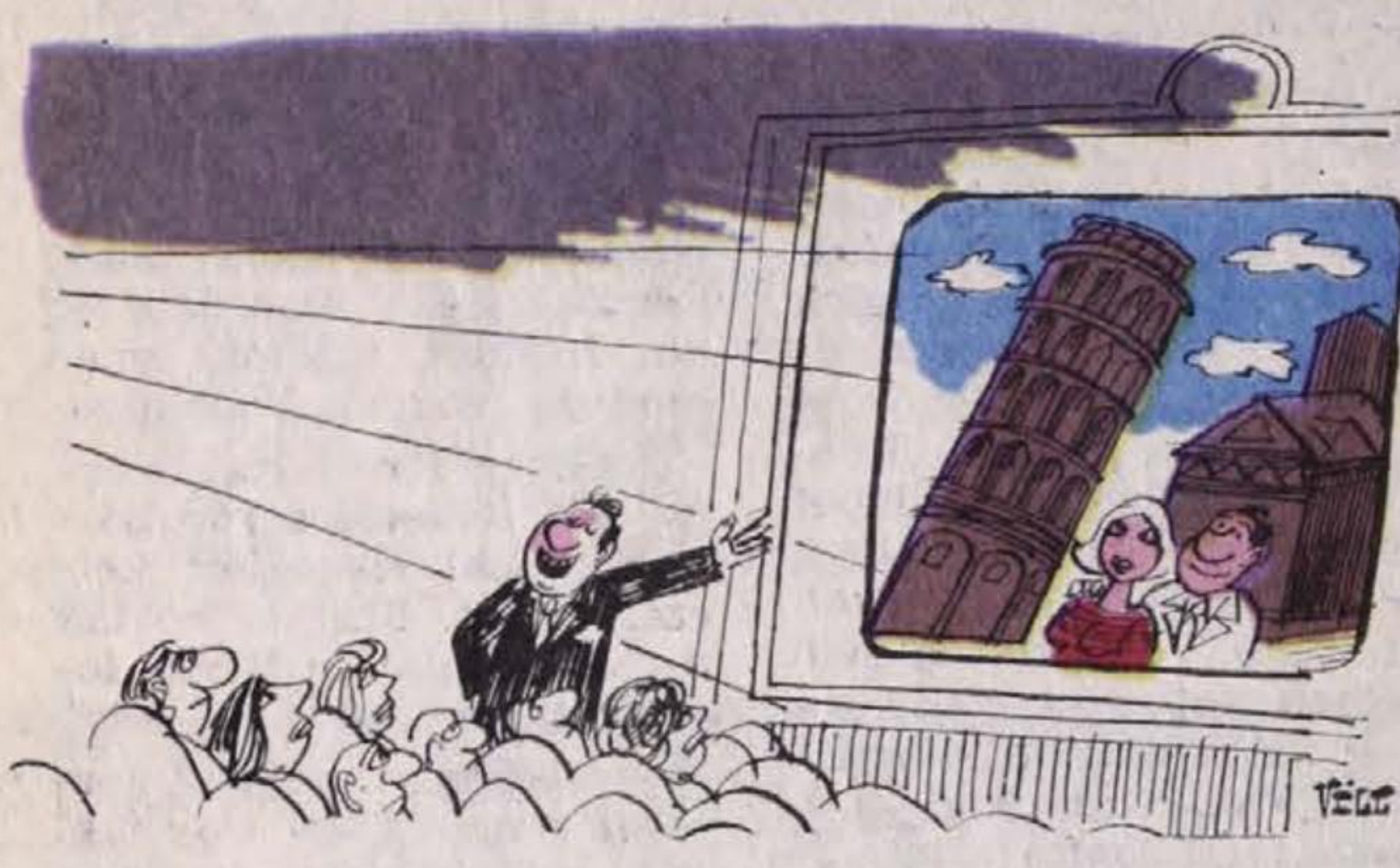

– Most nézzétek meg az olaszországi amatőr filmemet...

FOTÓSAROK

KI KÖZVETÍTHET?

Úgy tetszik, megoldásához közeledik a Magyar Televízió és a gazdagréti kábeltelevíziósok vitája. Mint köztudott, ez utóbbiak megvásárolták az Oyama karate kupa közvetítési jogát, ám határozottan cáfolják azt a hírt, miszerint a jövőben az Országgyűlés üléseit és a televízió Híradóját is csak ők közvetíthetik.

Most, ha nem is békés, de viszonylag ésszerű döntés született a késhegyig menő vitában. A régi, középkori háborúk mintájára, a gazdagrétiek és a Szabadság-tériek is kiállíthatnak egy-egy erős embert, s aki legyőzi a másikat szkanderban, azé a közvetítési jog.

Képünk a Tévétorna közvetítési jogáért folytatott küzdelmet örökítette meg. (Lapzártakor a szkanderezés még tart!)

efespé

(*T. Balogh László felvétele*)

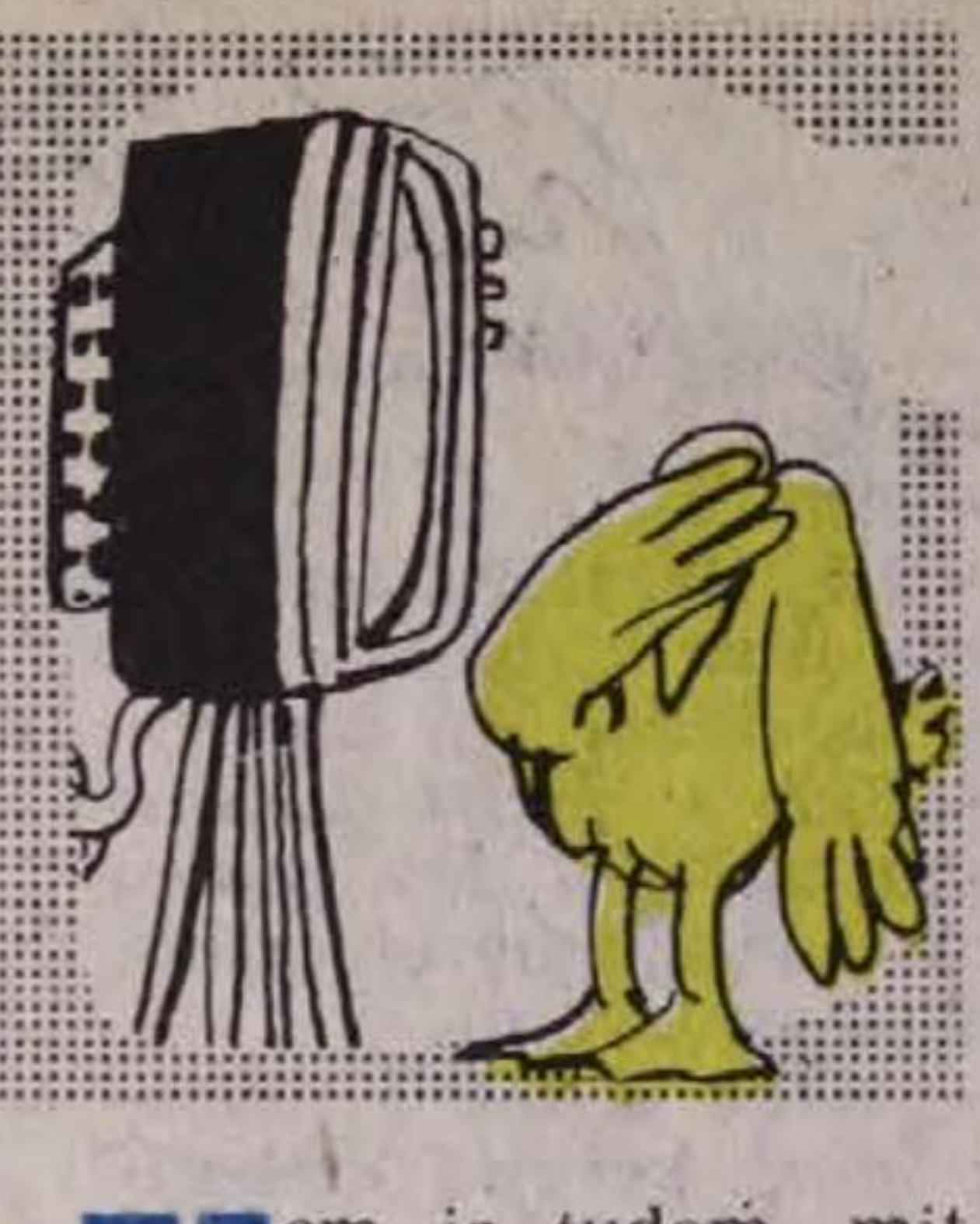

VÉDELEM

Nem is tudom, mit hozhatnék föl védelmemre, de tény, hogy teljesen a foci EB hatása alá kerültem: kéjjel néztem végig napi két meccset a tévében, annyira örültem, hogy végre olyasmit látok, ami emlékeztet egy mifelénk jó ideje kihalt, labdarúgás nevű játékra. A futball kedvéért még *A védelemé a szó* című műsort is mellőztem, hogy inkább azt a másikat nézzem, ahol nemcsak a védelemé a szó, hanem a támadóé is. Mert itt nálunk támadás legföljebb a válogatott technikai igazgatóját éri, ő pedig, aki valaha igazán megtanult a saját portása előtt söpörni, most is a legegyszerűbb módon söpröget: kijelenti, hogy ez a legutóbbi 0-4 az osztrákok ellen, istenkém, hát baj, baj, de nem tragédia. S igaza is van: a Rómeó és Júlia, meg a Bánk bán, az a tragédia. Csakhogy a mi kurucos virtusunk olyan ám, kedves Bálint gazda, hogy nem szeretjük, ha a labanc sógor föl-4-el minket, sem ha mások belénk 6-olnak, akár itthon, akár külföldön (mely utóbbin nem csupán Mexikó értendő).

Ami az Eb-t illeti: nem szeretnék egy ilyenen bíró lenni, s kiváltképpen nem házigazda csapatok első mérkőzésén. Teszem azt, ha én vezetem a német—olasz nyitótalálkozót és az olaszok megszerzik a vezetést, bennem nyomban átsuhanna a gondolat, hogy atyajézus, itt sürgősen tenni kell valamit, mert ha a házigazdák nem jutnak tovább, a FIFA is meg a UEFA is elmehet koldulni. Egyszóval nagy kísértést éreznék, hogy egy ajándék 11-eshez juttassam a hazaiakat, vagy legalábbis (ez diszkrétebb) egy közvetett szabadrúgáshoz a 16-oson belül valamilyen mondva ...izé... fütyülvecsinált jogcímen. Ha meg a spanyolok ellen kéne büntetőt ítélnem egy, mondjuk, az olasz Vialli ellen alkalmazott látványos ipponért, hát amilyen gyarló vagyok, bizonyára emlékezném rá, hogy ezek a hispánok milyen nagyvonalúak tudnak lenni, s aligha mondanék le arról hogy én is vezessek még nekik 12-1-es mérkőzéseket. Elvégre nemcsak védelem, hanem önvédelem is van a világon.

Hanem a foci, amelyet láttam! Emberek! Itt, kérem, kétszer tíz fiatalember végigszáguldozza a 90 percet, nem ismer elveszett labdát, hol elöl, hol hátul van mindegyik, cselezéssorozat helyett egyből továbbít, és futás közben is képes technikai bravúrokra! Mintha több csapatnyi Blohin játszana előttünk. (Amikor meg néhány percre „leül" a játék, ott az a remek közönség, amely vidám, egyirányú hullámzással mond róla kritikát.)

Nem csoda, hogy nálunk nem így van: mi még egy Blohint is havi — írd és mondd — 5400 forinttal próbáltunk megfizetni, olyan összeggel, amelyért a — mondhatni — kevésbé világklasszis Rostás vagy Szeibert sem rúgná a bőrt, legföljebb annak a képéről kaparná le (ha ugyan van rajta), aki ennyivel próbálná kiszúrni a szemét. Legjobbjaink viszont csinos devizaösszegekért külföldre szerződnek, miáltal honi pénzállományunk megnő, valódi játékosaink állománya ezzel szemben csökken; hát csak természetes, ha a bajnokságban nem a jó játékosok döntik el a helyezéseket, hanem a jó pénz, utóvégre ebből van több, noha arra, amire csakugyan kéne, nem jut. A pályák pedig fokozatosan elnéptelenednek. Hullámzás? Ha az a néhány, szórványos néző megpróbálná, még csöpögés se volna.

Elnéptelenedik számos kistelepülés is, tudhattuk meg az *Ablak* műsorából. Például Hejce, ahol pedig elsőrangú a talaj. De hát a labdarúgópályákkal és a stadion elnevezésű kistelepülésekkel sem az a baj, hogy a talajuk rossz; inkább tán arról lehet szó, hogy a légkörük szennyezett. Nem mondom, ez még mindig jobb, mint amikor a kistelepüléseket és velük több nemzetiség számos nemzedékének harmónikus történelmi kultúráját bulldózerek takarítják el, a régesrégi fa kapukkal együtt, pedig (s ebben a Magyar Építőművészek Szövetsége meg a román labdarúgóké száz százalékosan egyetérthet) azok nélkül a játék már nem egészen volná ugyanaz, nemde.

Van-e védelem ez ellen? Kivált olyan területen, ahol a bírák nem egészen pártatlanok, s ahol lépten-nyomon fütyülnek, főleg az 1947. évi békeszerződésben rögzített szabályokra?

Vagy csak egy irányban hullámozhatunk?

Timár György

KIVÁLTSÁGOS

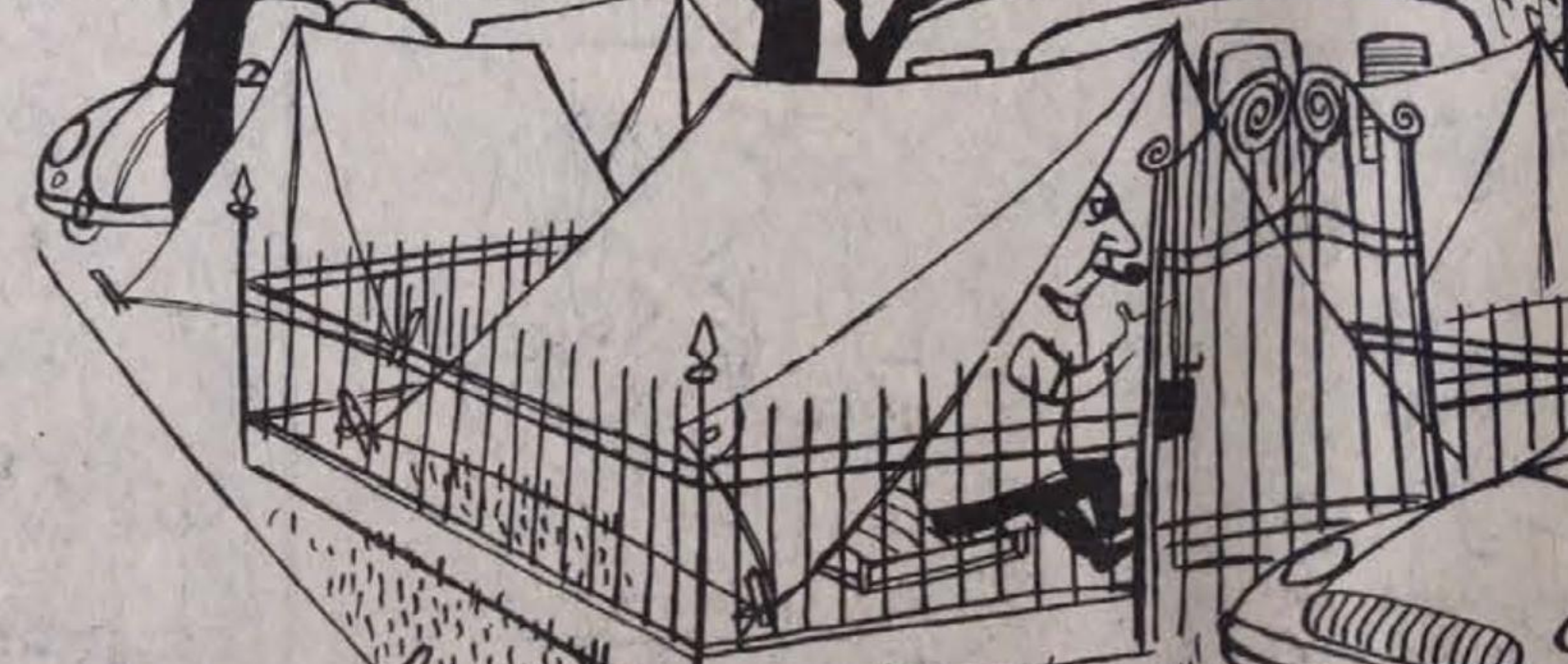

Hiánypiaci jelentésünk:

SE HAJLAKK, SE HAJLÉK

Véget ért a tévében a Mindenki tanköteles

VISSZAKÉRJÜK AZ ISKOLAPÉNZT

FŐSZEZON

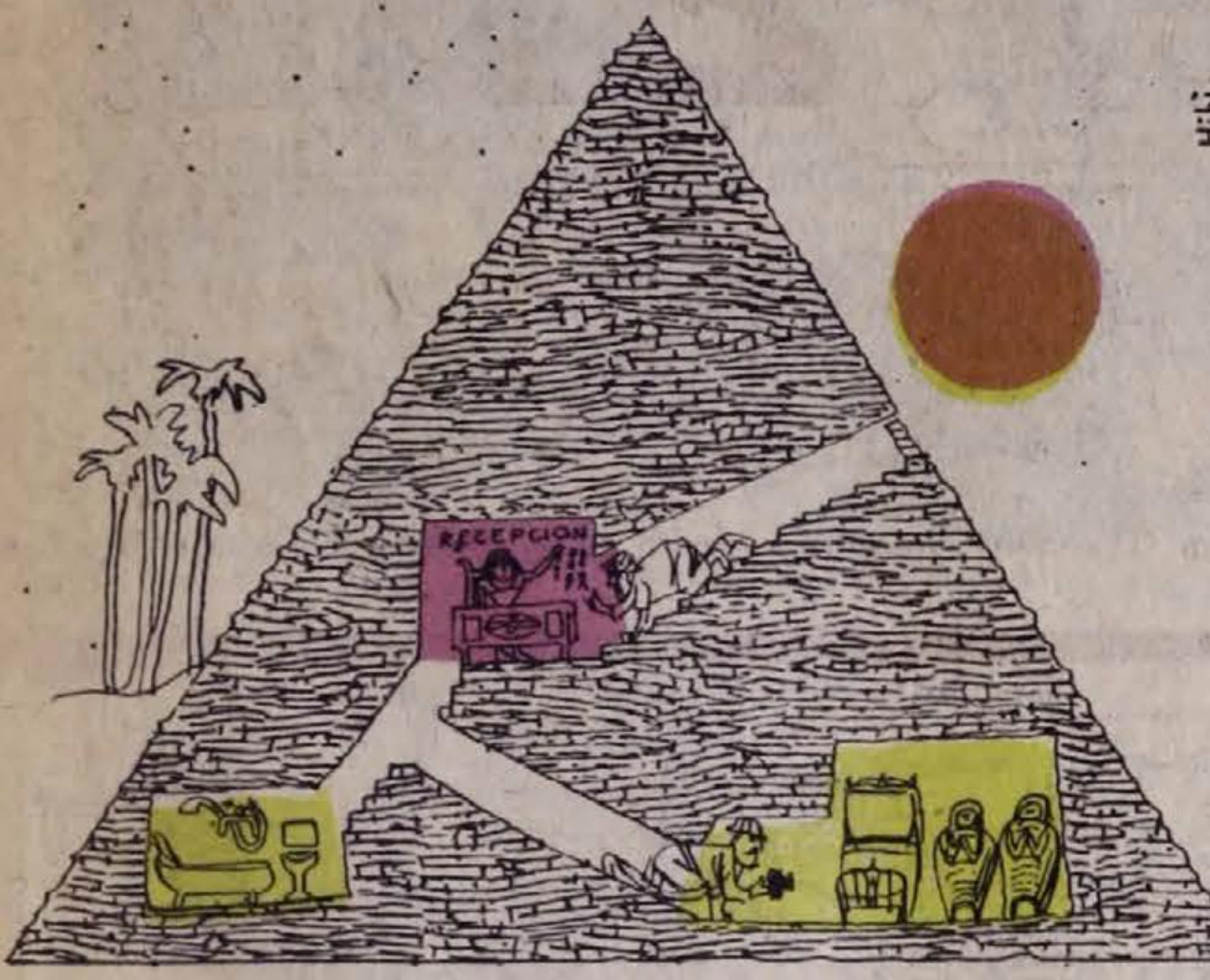

PROTEKCIÓS TELEFON

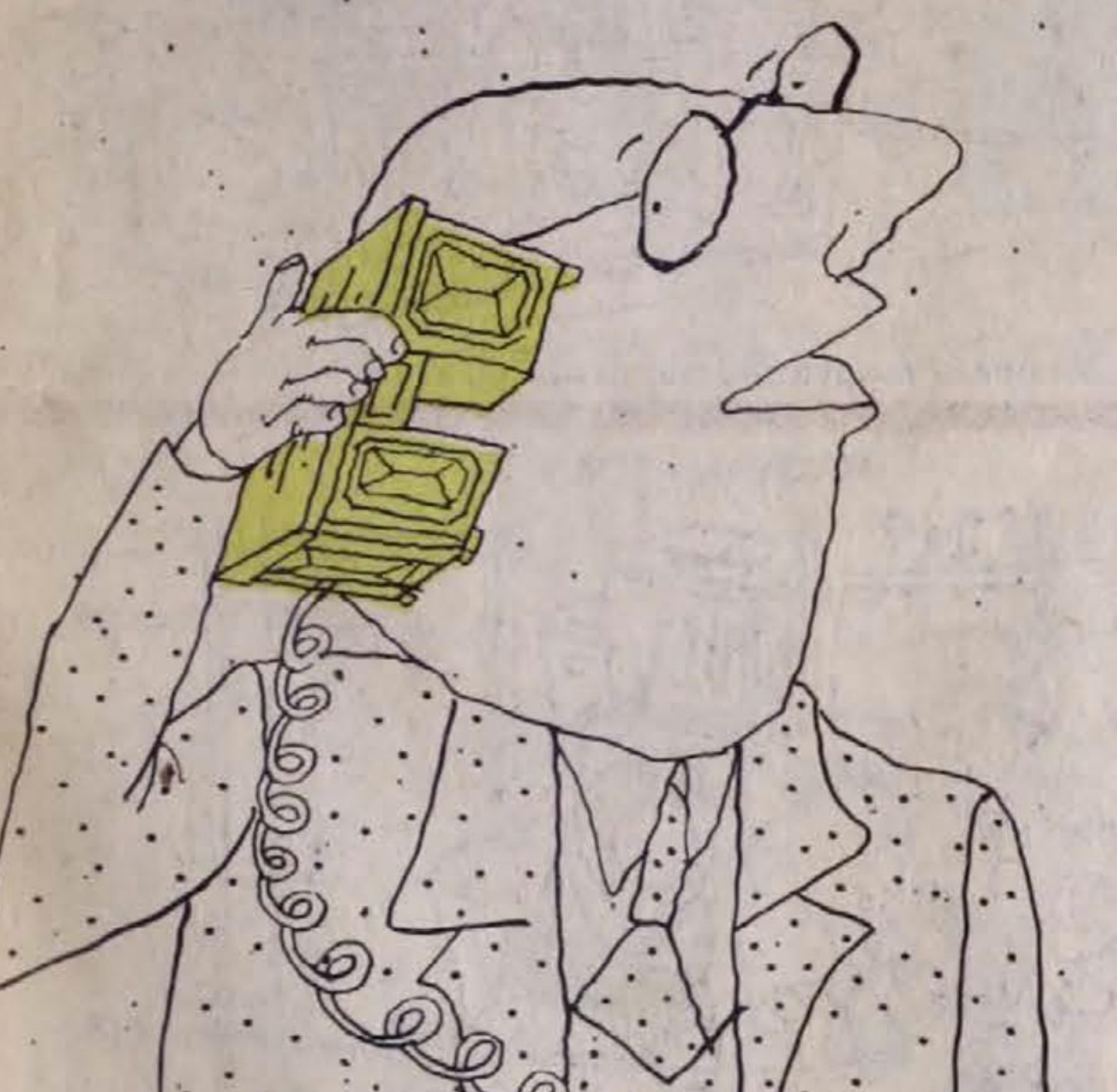

SZMOKING

Nem arról a szmokingról van szó, amelyet a miniszterelnökünk csináltat magának a washingtoni útjára. Az én szmokingomról van szó, illetőleg arról, hogy nekem nincs szmokingom, pontosabban egyszer volt, de az nem az enyém volt, vagyis... szóval kezdjük az elején.

Az eset 1968-ban történt, mint minden jelentősebb dolog. Vékonypénzű egyetemistaként jártam Rómában, csak amúgy autóstoppal, hátizsákosan habzsoltam az Örök Várost, no meg a spagettit. Jóakaróim egy napon elegáns meghívót juttattak el a korántsem elegáns szálláshelyemre: invitációt a Cinecitta egyik pompás, és híres villájában tartandó kerti fogadásra. A nyomtatott meghívó alján kurzív szedéssel tapintatos felhívás állt: „Az urak szmokingban jelennek meg!"

Lehet, hogy most Önök nem hiszik el, de nem volt nálam szmoking, szerény, de fölöttébb praktikus itáliai ruhatáram mindössze egy Trapper fantázianevű farmerből, és néhány, könnyen mosható trikóból állott. Nem tudom, emlékeznek-e rá, de 1968-ban még nem volt meglepő, hogy egy egyetemistának nincs szmokingja, mint ahogy 1988-ban sem meglepő, hogy a magyar miniszterelnöknek sincs.

A kerti bulin viszont feltétlenül részt akartam venni, hiszen a mi korosztályunk akkoriban még Fellini Dolce vitájának bűvöletében élt, és a világért sem akartam kihagyni, hogy esetleg Anita Ekberggel fürödjek egy úszómedencében. Szmokingostul, természetesen. Körbetelefonáltam római ismerőseimet, és a Magyar Intézet munkatársait szmokingkölcsönzés ügyében, de nem sok sikerrel. Egy éppen Rómában ösztöndíjaskodó filmes honfitársunktól viszont kaptam egy ötletet, mert mi magyarok az ötletből mindig kifogyhatatlanok vagyunk. Azt javasolta, hogy menjek el az olasz tévé jelmeztárába, ahol a gondnokot ő jól ismeri, ott biztosan kölcsönöznek egy szmokingot néhány órára. (A szmokingos fürdőzés tervéről nem szóltam neki.)

A fogadás megkezdése előtt jó félórával sikerült megtalálnom a jelmeztár hatemeletes épületét a külvárosban. A gondnok valóban örömmel fogadott, nemcsak engem, hanem az ajándékba vitt cseresznyepálinkát is, és rögtön megkérdezte, hogy hányas méretű szmokingot hordok. Bemondtam a méretet, erre lifttel felvitt a negyedik emeletre, ahol körülbelül nyolcszáz darab, 48-as méretű szmoking árválkodott. Az idő sürgetett, levettem az elsőt, belebújtam — mintha rámöntötték volna. Ütött-kopott kölcsön autómmal mindössze nyolc perces késéssel érkeztem meg a partira, de ennyit a többi szmokingos kollega is késett. A bejáratnál meghívómat felmutatva szerényen sorba álltam, mert a portás mindenkit név szerint bemutatott. Nem akarom — szerénységből — felsorolni, hogy kik jelentek meg a fogadáson, üssék fel nyugodtan a Filmlexikont, nem fognak sokat tévedni.

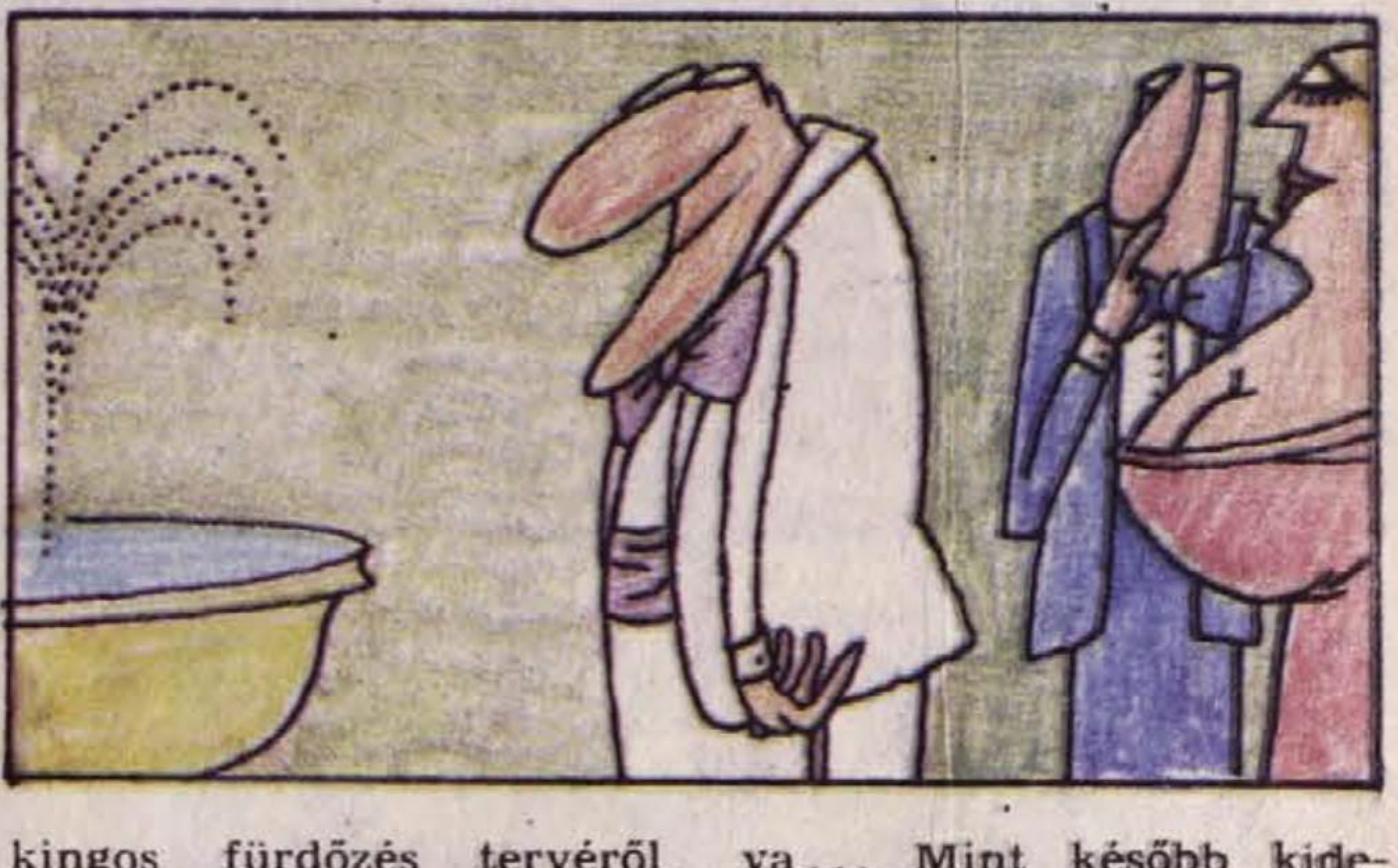

A társaság minden bejelentett világsztárt udvarias fejbiccentéssel fogadott, egyedül engem tapsoltak meg. Bevallom, ebben jelentős szerepe volt a szmokingomnak is. Az én hófehér szmokingkabátomnak, amelynek hátára egy óriási „R" betű volt varrva... Mint később kiderült, egy olyan szmokingot akasztottam le a jelmeztárban, amely ezt megelőzően egy revüben szerepelt. A revü végén a táncosok egymás után a kamera felé fordultak, s mindegyikük hátán egy-egy betű volt, s ez adta ki az „ARRIVEDERCI" feliratot. Nos, ebből voltam én az egyik „R".

Azóta valahányszor meglátok egy szmokingot, mindig az a kényszerképzetem támad, hogy az kölcsönszmoking. Abban viszont már bizonyos vagyok, hogy a miniszterelnökünk Washingtonban nem fog szmokingot kölcsönkérni.

Trunkó Barnabás

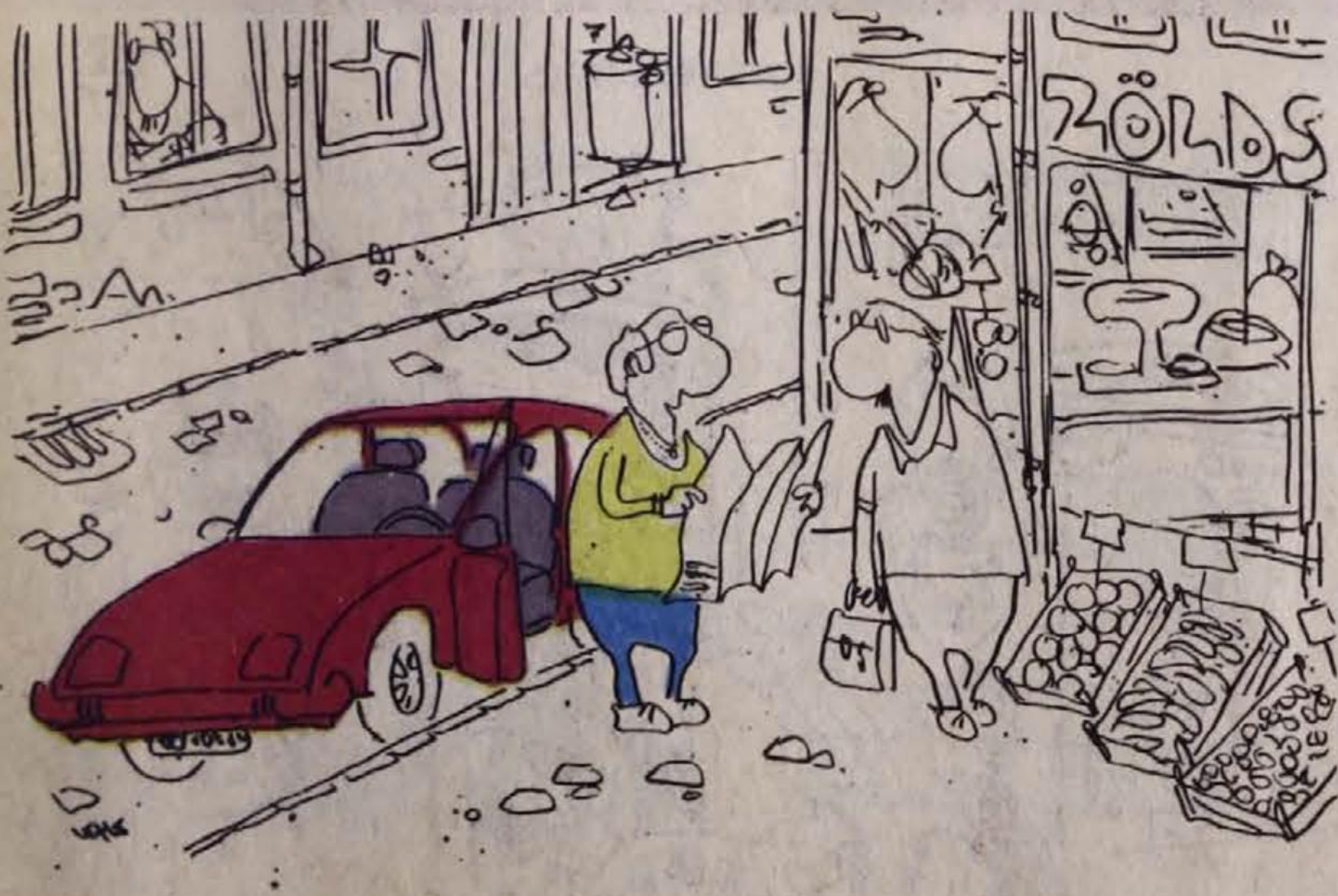

– Hál' Istennek, én rengeteg felejteni magyar! Wo ist die Sztálin Strasse?

KÖVETKEZMÉNY

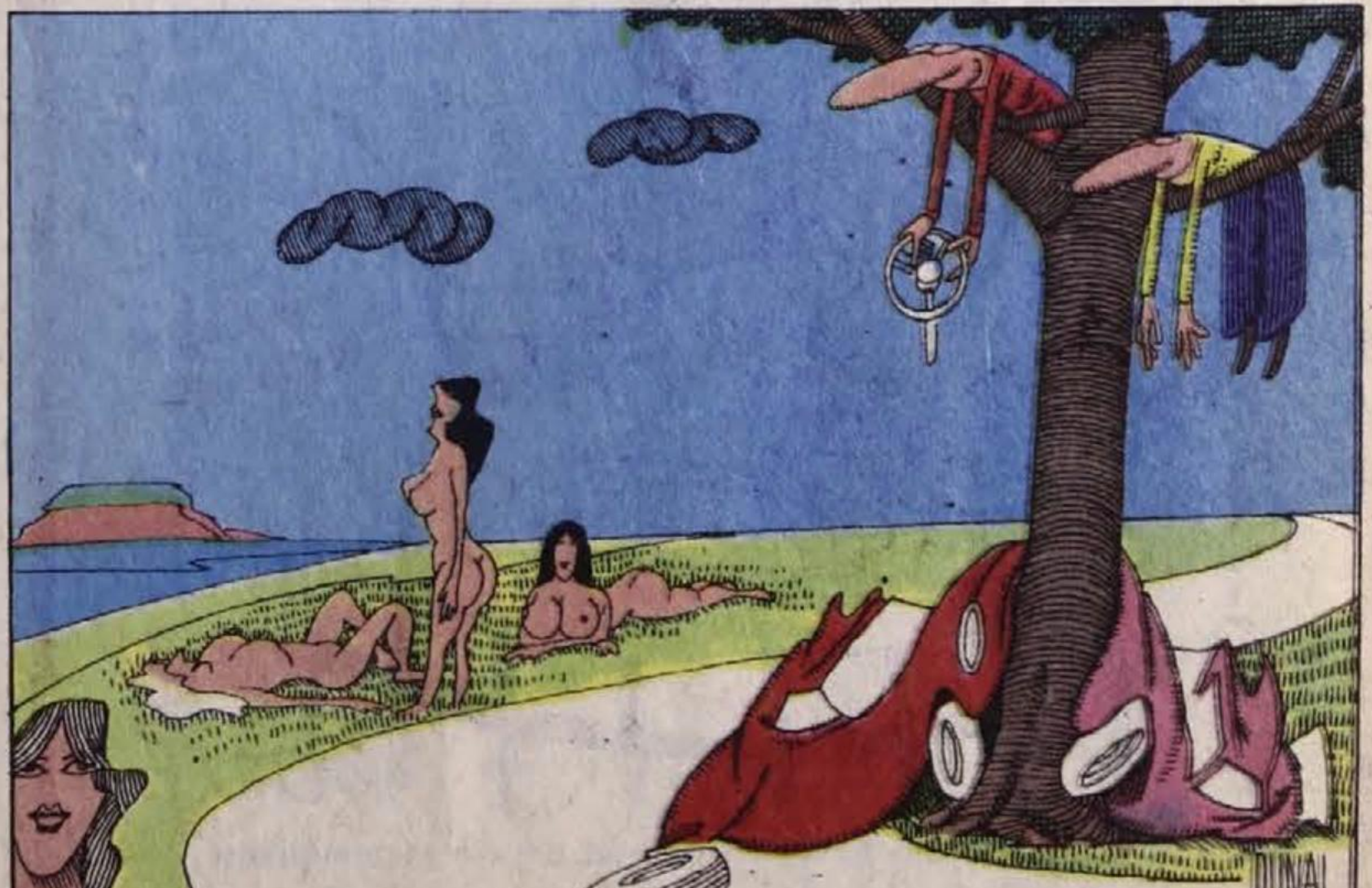

ADÓS, FIZESS!

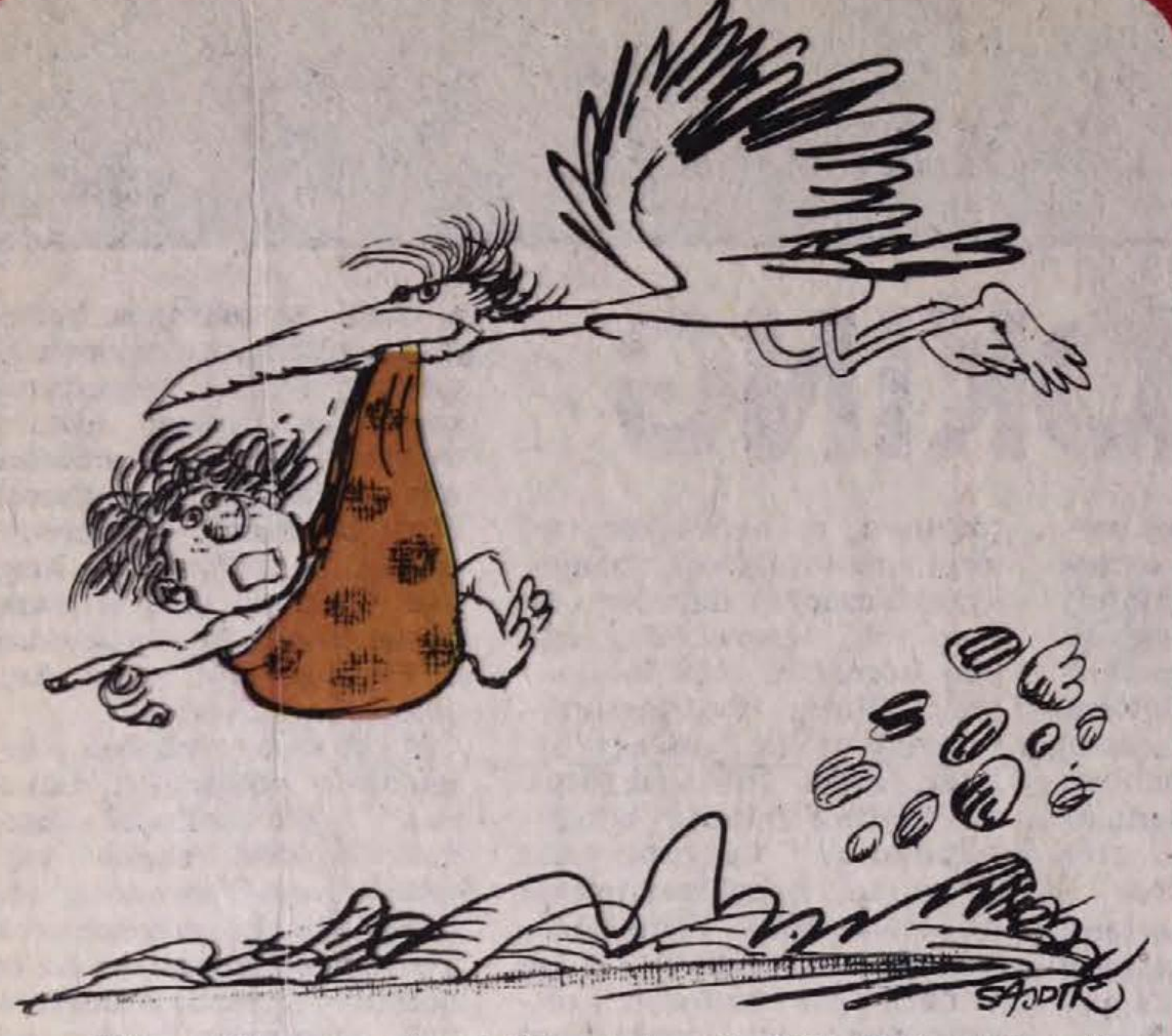

– Hé, ne Magyarországra! Ott minden újszülött 1800 dollár adóssággal kezdi.

SZÁMLA

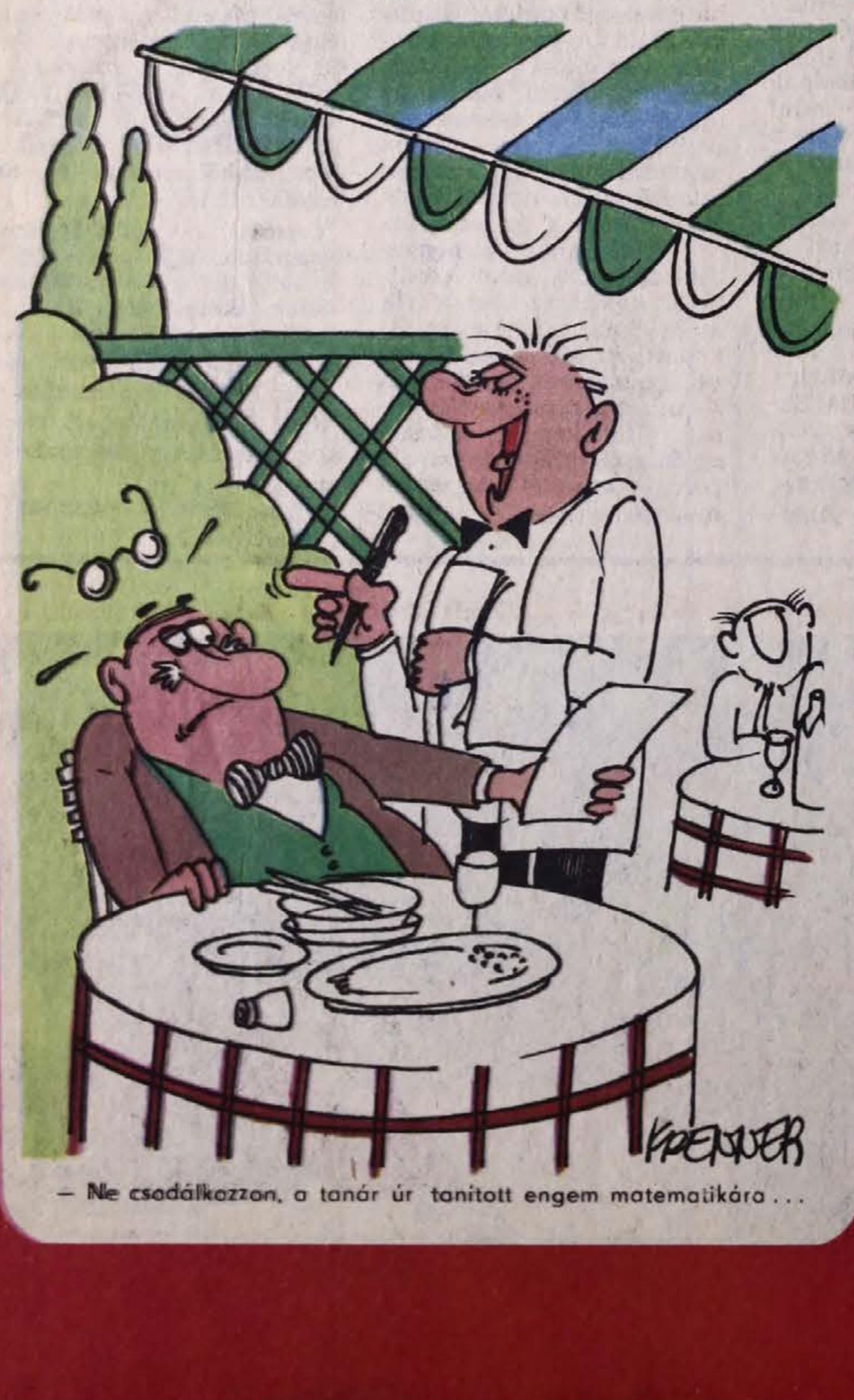

– Ne csodálkozzon, a tanár úr tanított engem matematikára . . .

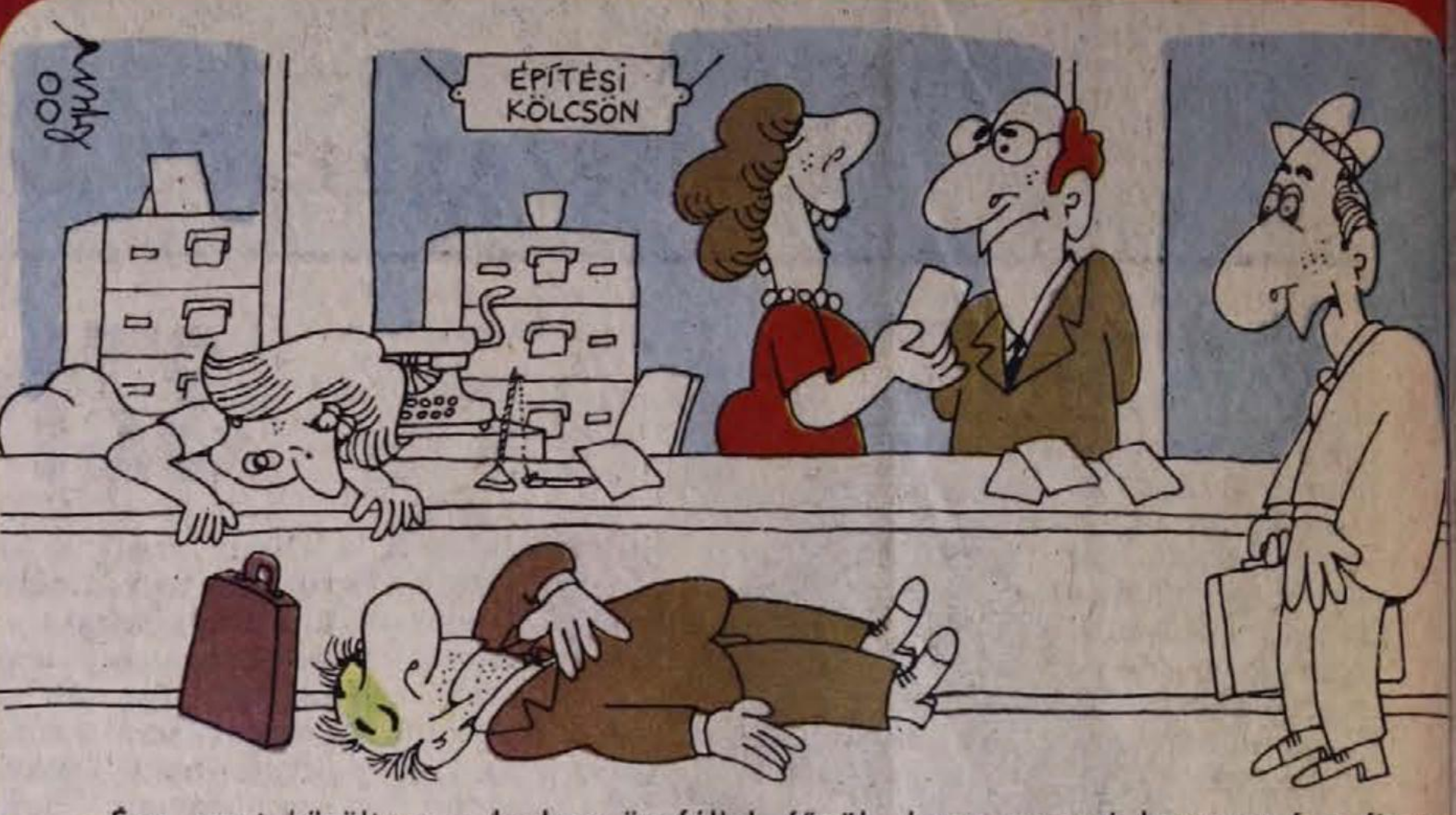
ÉPÍTÉSI KÖLCSÖN

– Épp most közöltem a kedves ügyféllel, főnök, hogy mennyi kamatot fog fizetni . . .

NYUGATI PÉNZINTÉZET

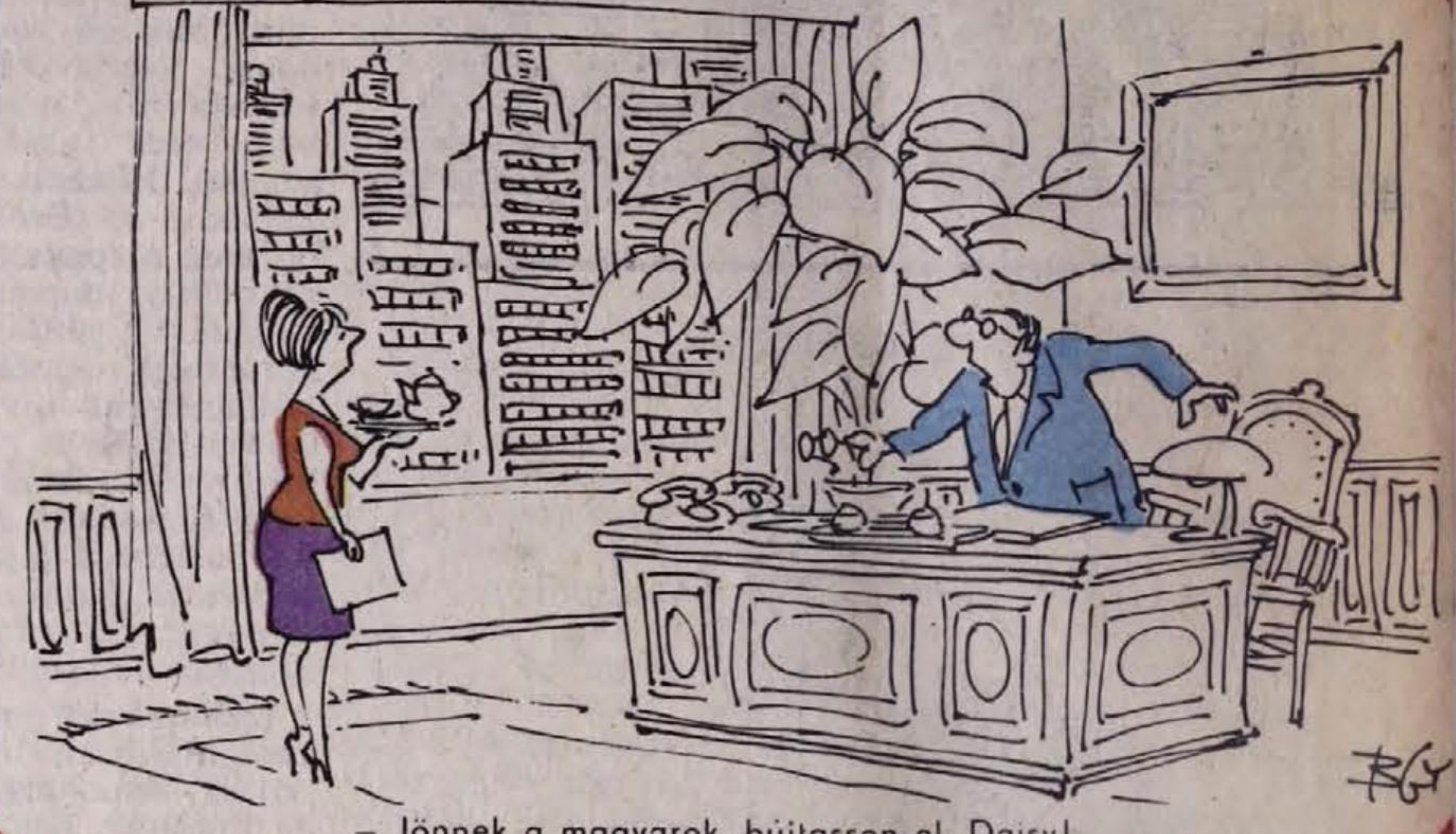

– Jönnek a magyarok, bújtasson el, Daisy!

MAGYAR ÁTOK

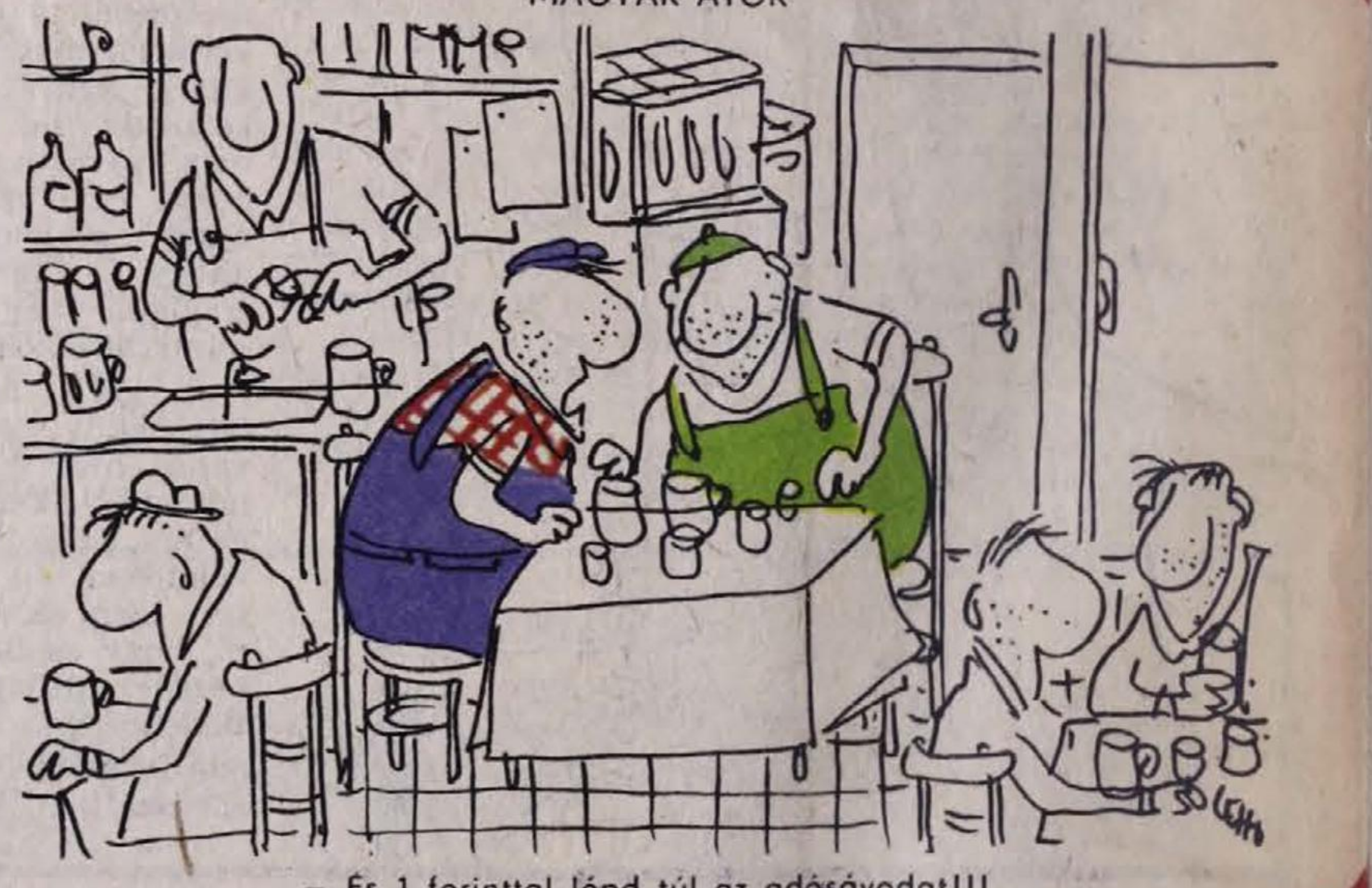

– És 1 forinttal lépd túl az adósávodat!!!

TÚLJELENTKEZÉS

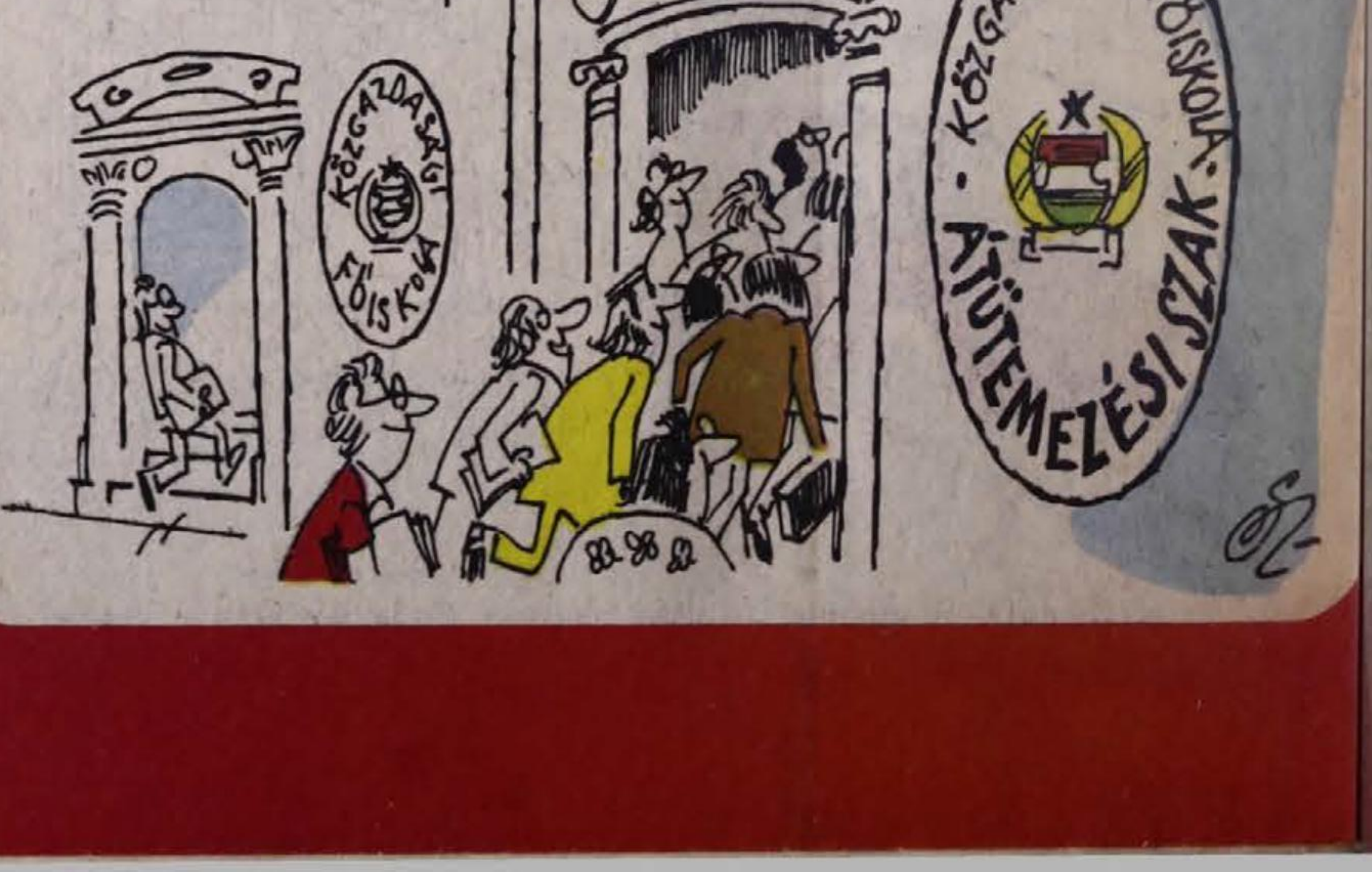
KÖZGAZDASÁGI FŐISKOLA
KÖZGAZDASÁGI FŐISKOLA · ÁTÜTEMEZÉSI SZAK

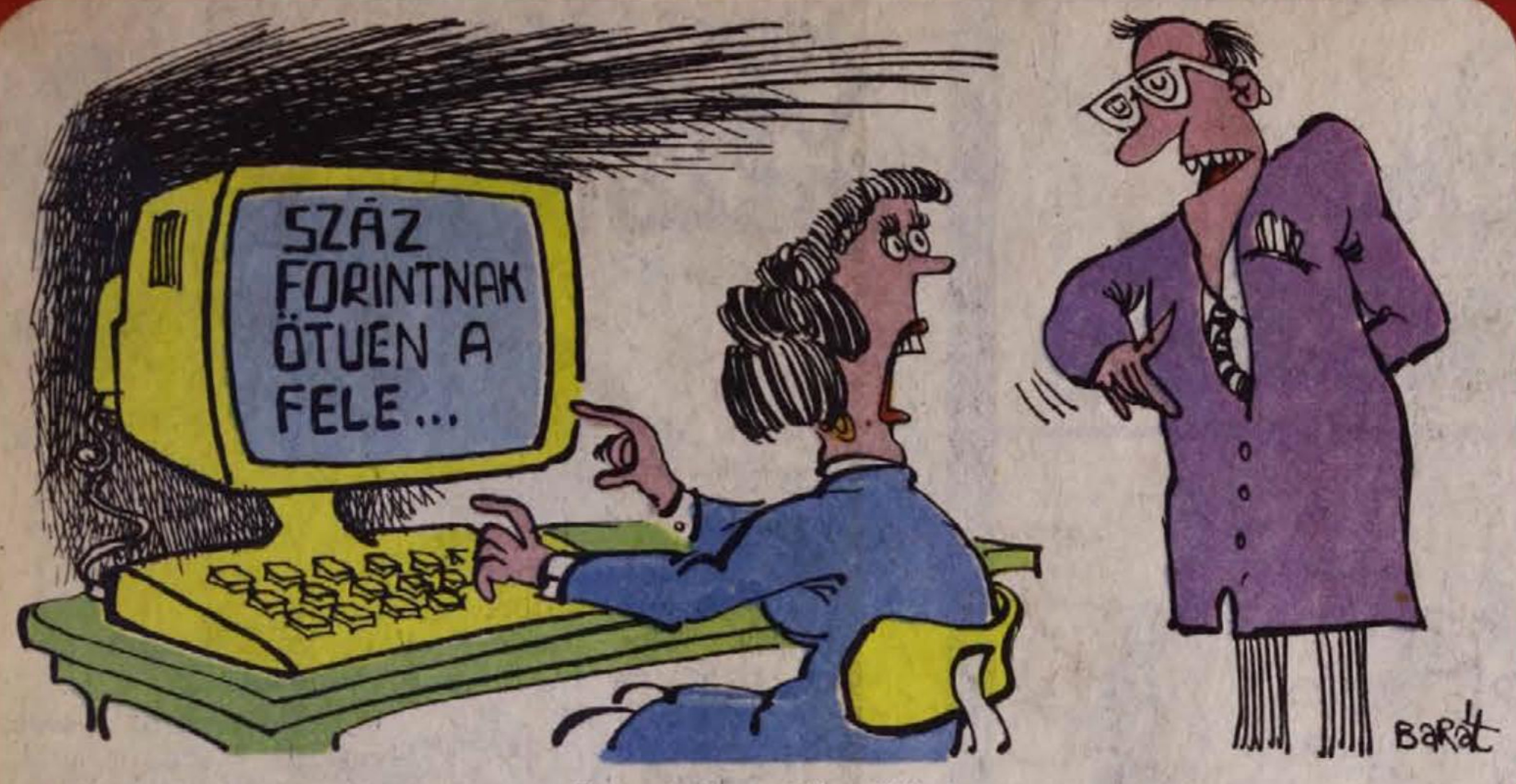
SZÁZ FORINTNAK ÖTUEN A FELE...
BARÁT

- Ugyanis levonják adóba!

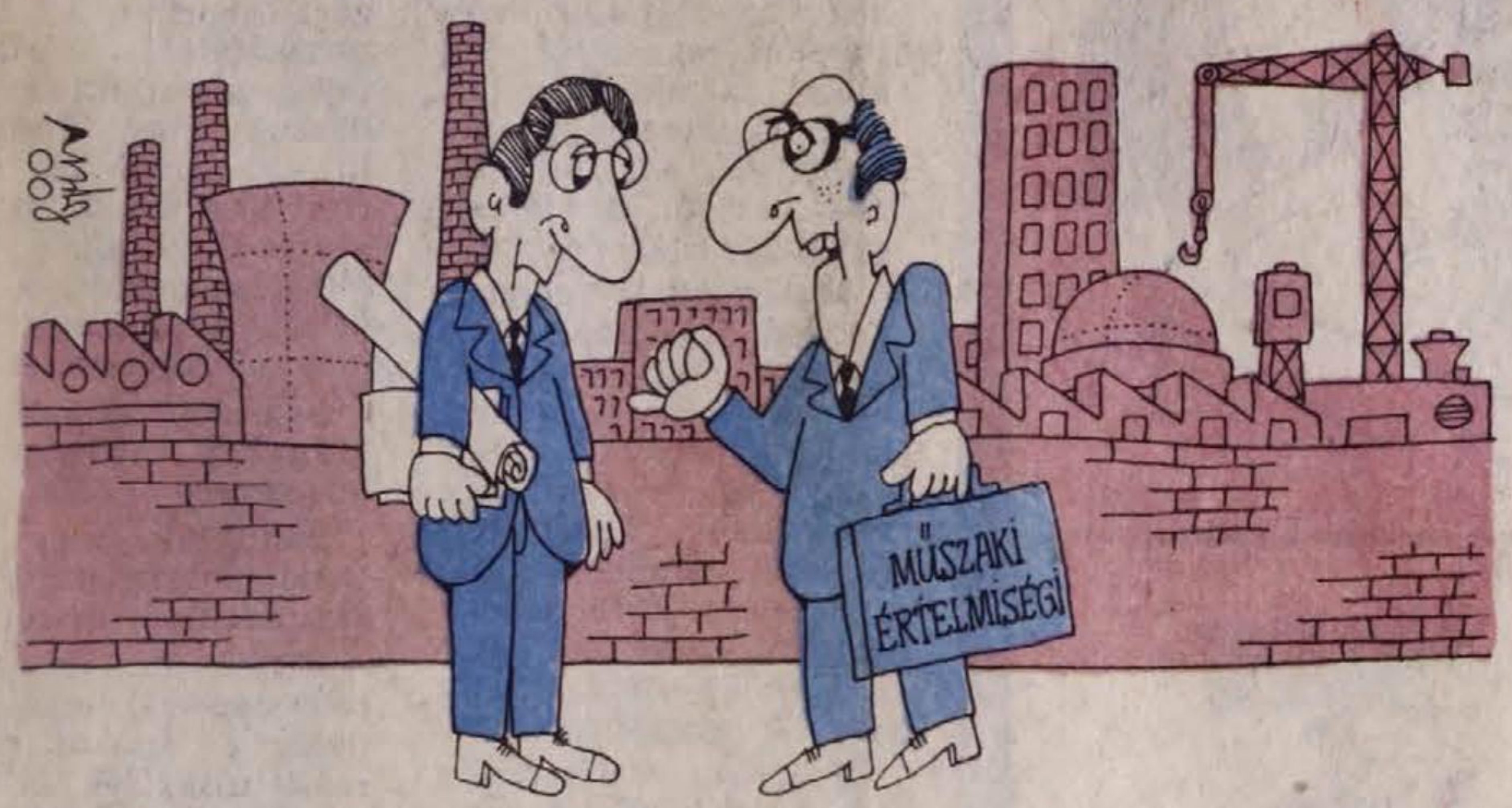
MŰSZAKI ÉRTELMISÉGI

– Tudja, mennyivel tartozik már nekünk az ország? . . .

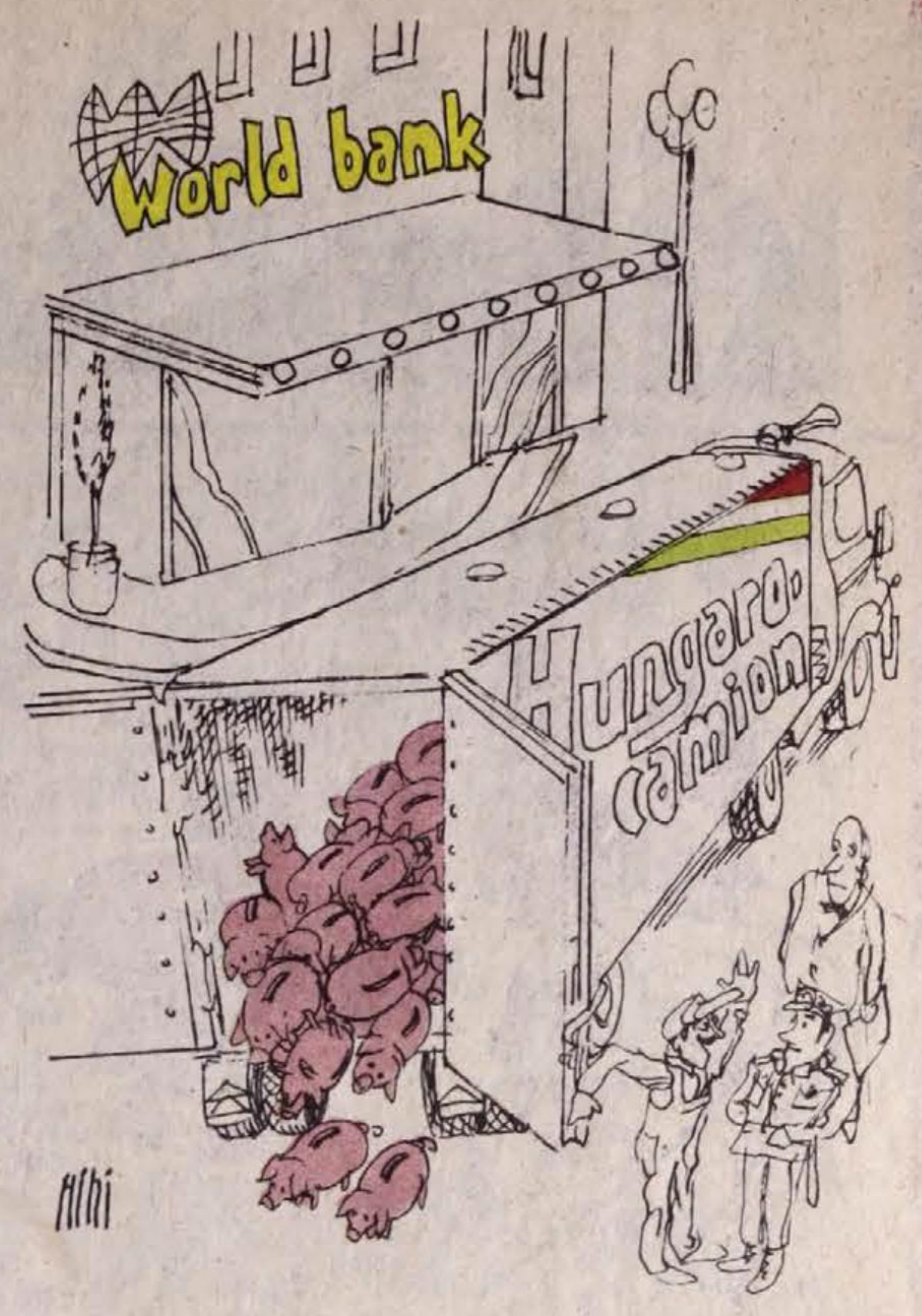
World bank
Hungaro-camion

– A kamattörlesztéssel vannak gondjaink . . .

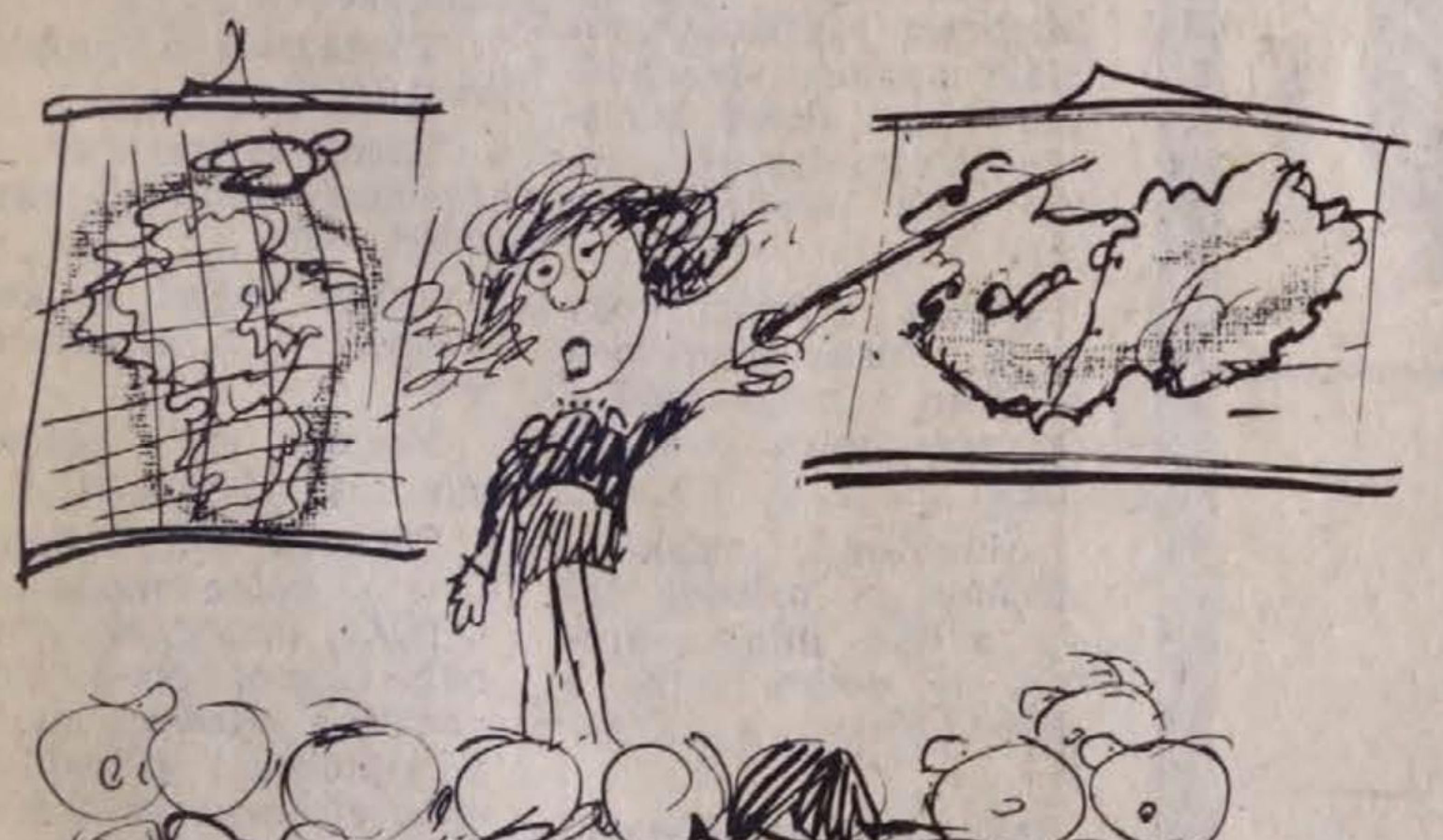

– Magyarország adóban igen fejlett ország . . .

ADÓSOK BÖRTÖNE

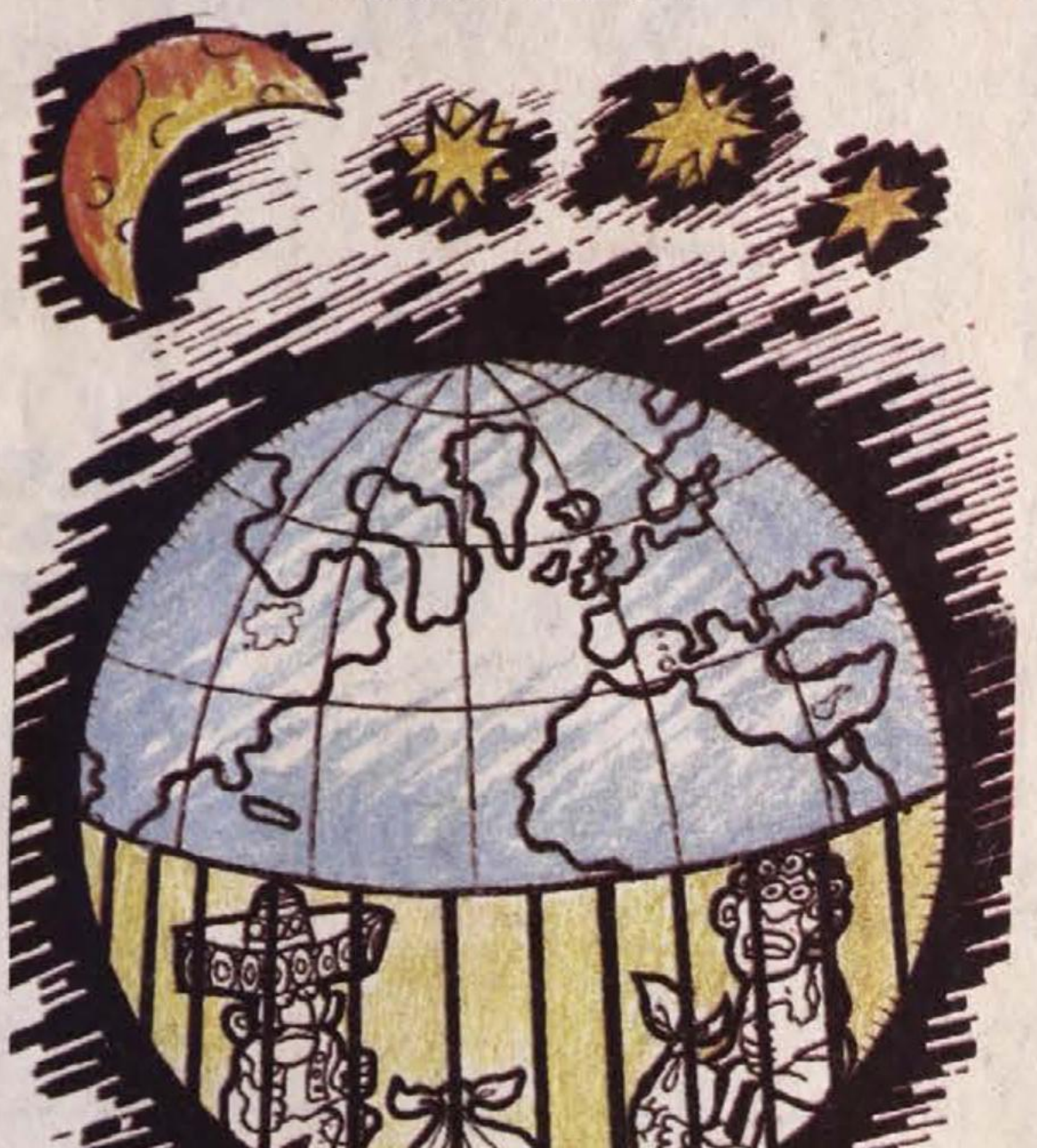

START

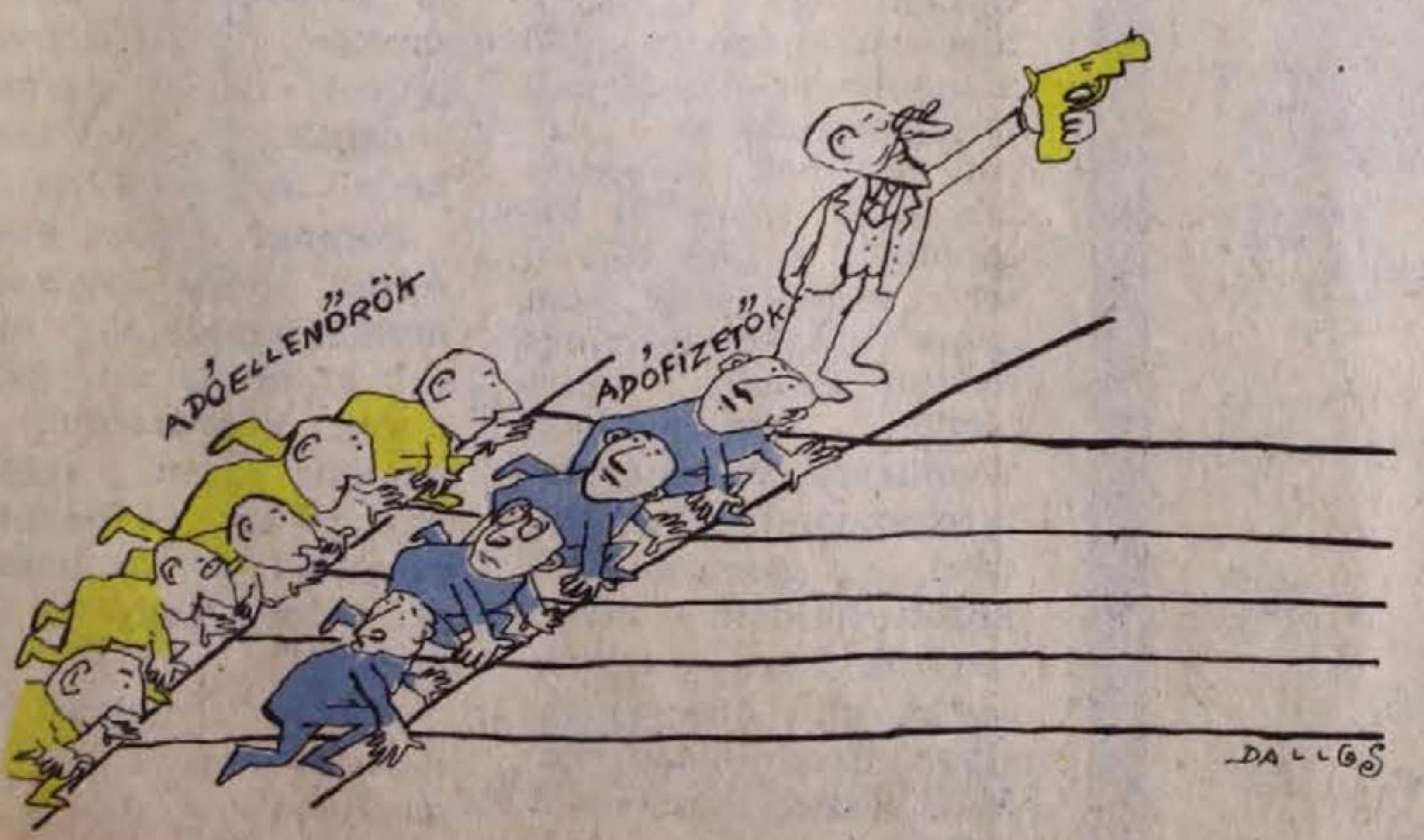
ADÓELLENŐRÖK
ADÓFIZETŐK
DALLOS

KÖZLEKEDÉS A TÚLOLDALON

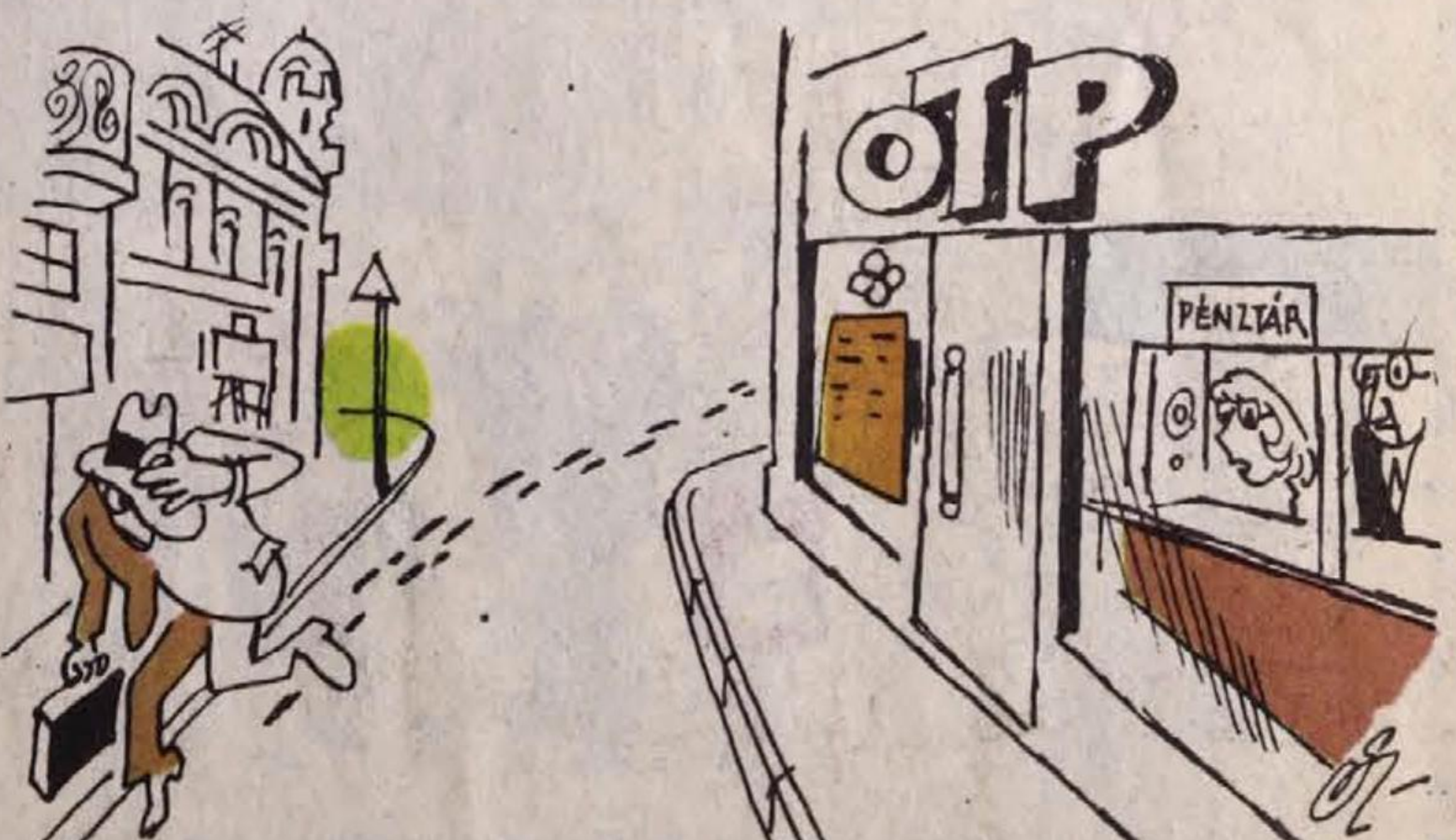
OTP
PÉNZTÁR

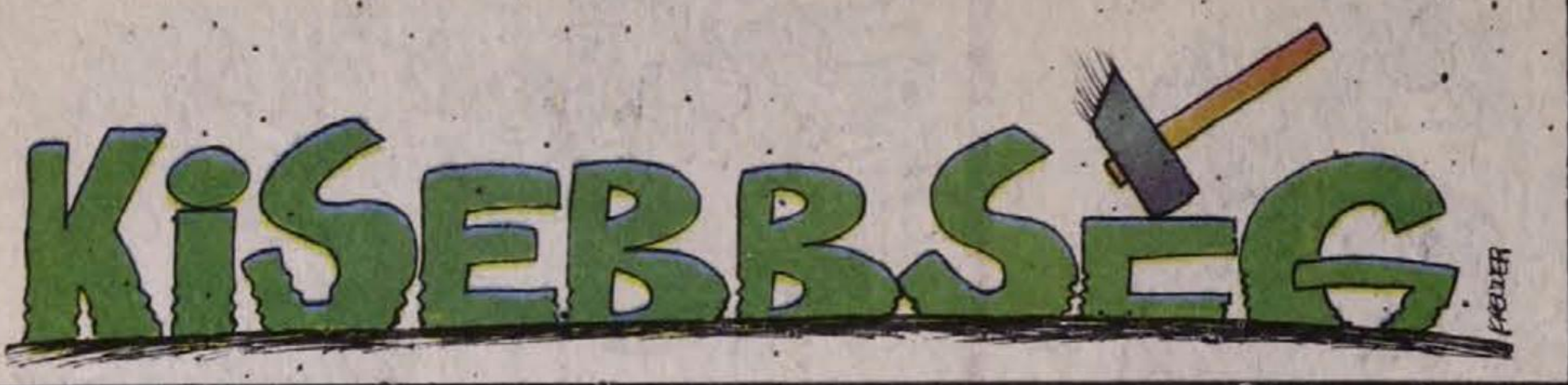

BUKARESTI JÁTSZÓTÉR

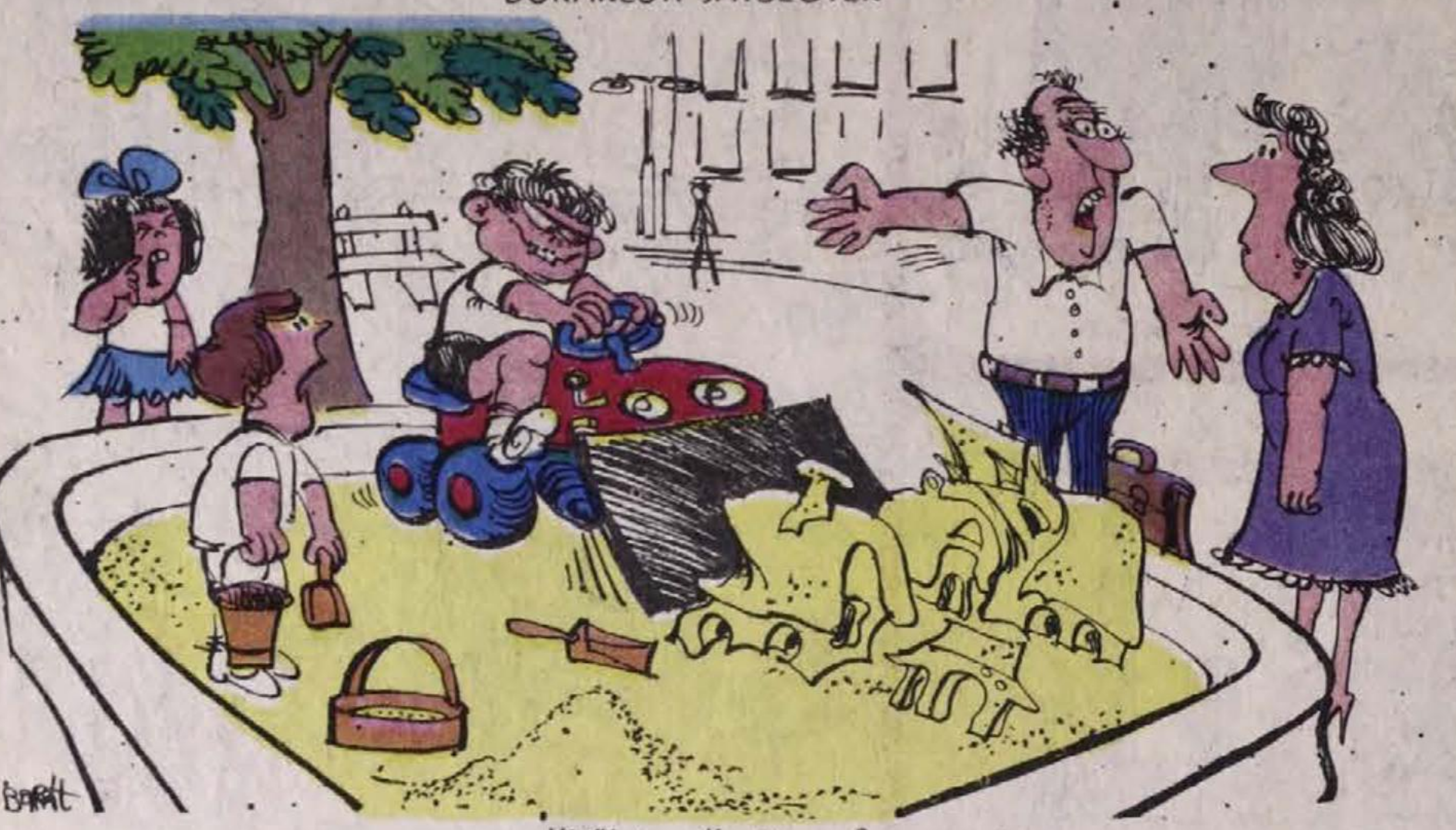

– Kitől tanulhatta . . .?

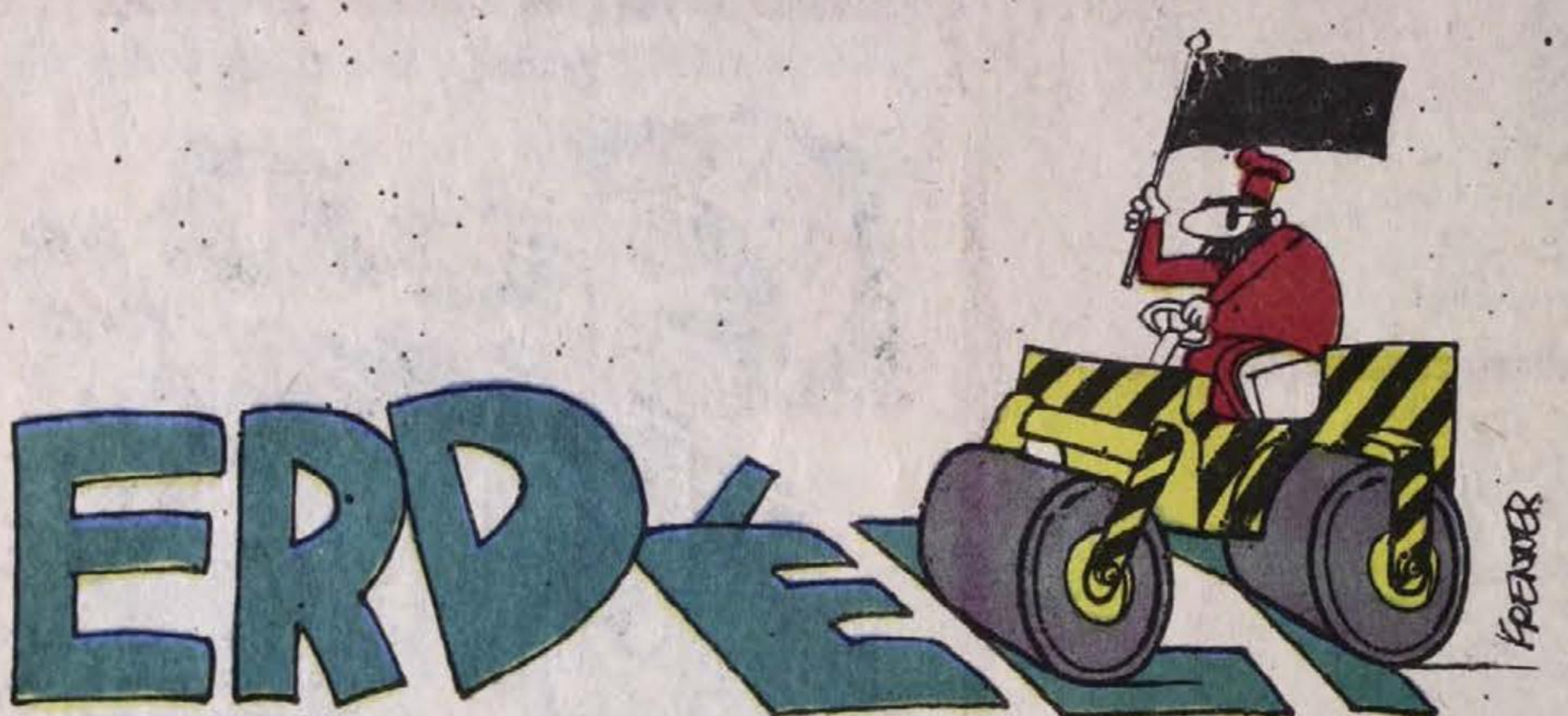

FALU 2000-BEN

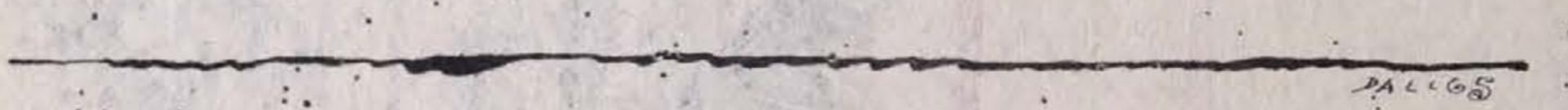

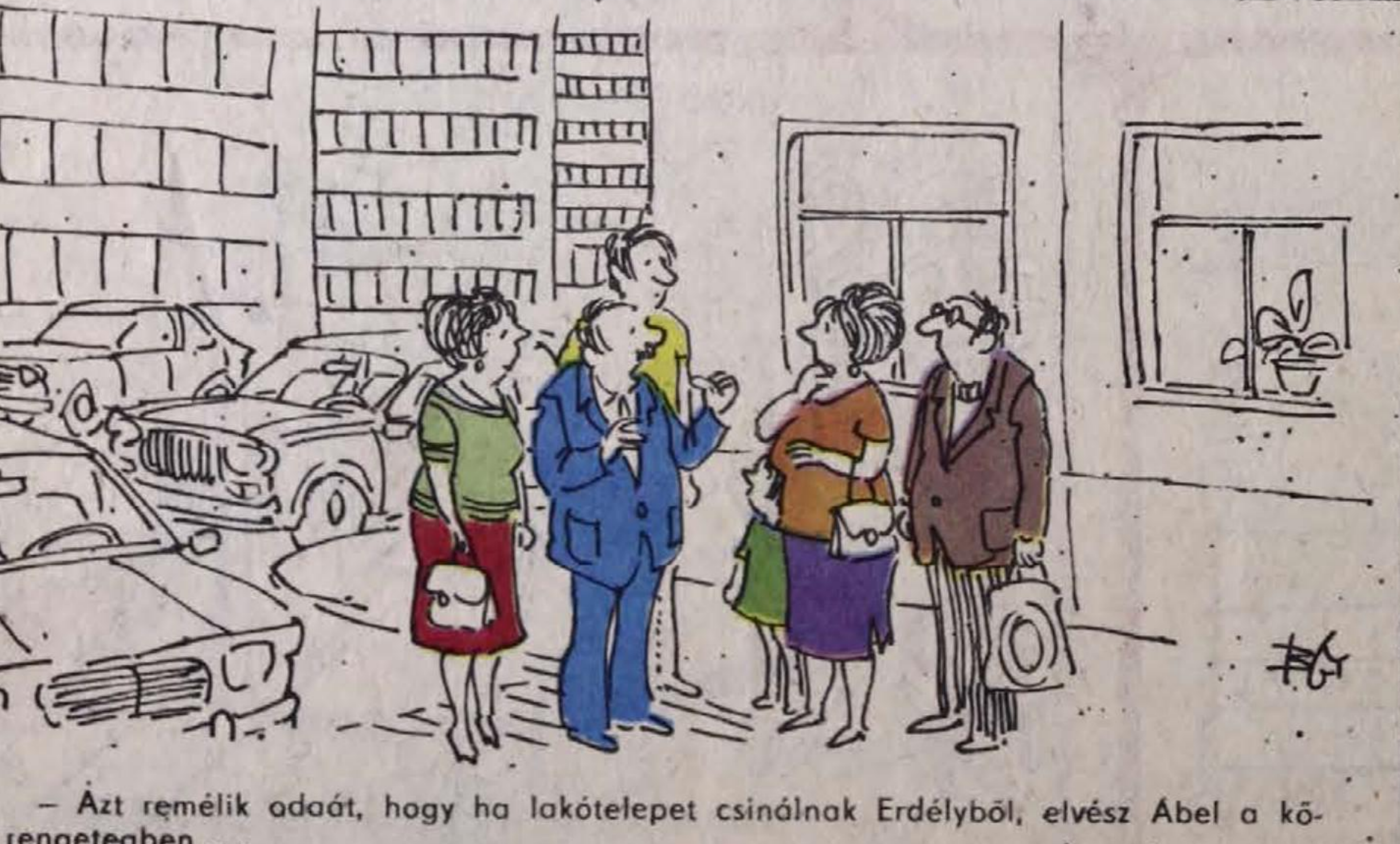

– Azt remélik odaát, hogy ha lakótelepet csinálnak Erdélyből, elvész Ábel a kőrengetegben . . .

HOGYAN VERJÜNK ÚJSÁGÍRÓT

Időszerű a kérdés. Hisz itt Budapesten csak nemrég vertek meg egy fotóriportert, Zilinában a minap egy sportkommentátort.

Lehet, hogy múlékony divatozás ez, de az is lehet, hogy a szabadidő-eltöltés tartós formájává válik.

Jóhiszemű, naiv lelkek úgy gondolhatják, hogy az újságíróverés roppant egyszerű. Sétálgat az ember az utcán, ha szembe jön vele valaki, aki tudósítónak néz ki, azt jól elagyabugyálja, és kész.

Matematikus gondolkodású állampolgárok viszont úgy viselkedhetnek, hogy nem szabad az ösztönükre, bizonytalan sejtésekre alapoznunk. Lazsnakoljunk el mindenkit, aki csak elénk kerül a nagy számok törvénye alapján előbb-utóbb lesz köztük egy zsurnaliszta.

Csacsiság. Csacsiság mind a két álláspont. Mert valakinek lehet olyan a fizimiskája mint aki a légynek sem tud ártani, aztán kiderül róla, hogy riporter! Másrészt roppant energiák mennek veszendőbe, ha az egész lakosságot felpofozzuk egy-két ezer publicista miatt.

Az az igazság, hogy az újságíróverésnek megvan a maga módja. A maga helye. A maga ideje.

Ahogyan másként, máskor és máshol verik a diót, mint a csipkét. A dobot, mint a pénzt. Vagy a harangot.

Az újságíróverésnek akkor kell történnie, amikor az újságíró éppen dolgozik! Jegyzetel, mikrofonba beszél, fényképező masinát csattogtat, fülvédővel a fején a televízió monitor körül hadonászik. Csakis így lehetünk biztosak benne, hogy ő a mi madarunk, őt kell meggyomroznunk. Arról már nem is beszélek, hogy ebben az állapotban úgyszólván sem védekezésre, sem gyors eliszkolásra nincs módja. Persze, azért alaposan vegyük előbb szemügyre, mielőtt nekirohannánk. Mert például a sportújságírók között hajdani élversenyzők is akadnak, biztos, ami biztos, legalább tízen támadjunk. Más tészta, ha cingár kritikust, zenei műítészt veszünk célba. Vagy másodállású alanyi költőt.

Újságíróverésnél sose tévesszük szem elől, hogy mi a széles nyilvánosság előtt nem általában egy állampolgárt, hanem a sajtó munkatársát rúgjuk fejbe, képeljük fel, dádázzuk meg. Fejezzük ki ezt azzal is, hogy ripityára törjük sajátos munkaeszközeit. A fényképezőgépet, a monitort, a magnót, de még a golyóstollát is.

Végezetül el kell oszlatni egy esetleges lelkiismereti aggályt is.

Tudniillik, hogy tulajdonképpen miért is kell verni újságírót?

Hiszen mi újságszerető nép vagyunk, márpedig a lapokat nagyrészt újságírók állítják elő. És a televízió! Meg a rádió! Hány olyan személyiség munkálkodik ottan akiért mindig bekapcsoljuk a készülékeket!

Tisztázzuk a problémát!

Verni és szeretni — ez nem zárja ki egymást. Sőt!

Szóval miért is kell megverni a riportereket?

Mondok egy példát, egy régi történetet.

Főrangú hölgy ellátogat a bolondokházába. Odalép hozzá egy bánatos szemű ápolt. Udvariasan köszönti, majd választékos szavakkal elmeséli neki az ő tragikus sorsát. Nincs semmi baj a fejével, pénzsóvár rokonai csukatták be ide, hogy ilymódon tehessék rá kezüket a vagyonára.

Főrangú hölgy föl van háborodva. Felírja a bánatos szemű roppant rokonszenves, művelt férfi címét, megígéri, hogy intézkedni fog, hallatlan.

Főrangú hölgy megfordul, hogy távozzék, amikor csattanos ütés éri hátulról, a csípője alatt. Visszafordul, a bánatos szemű mosolyog rá azzal a bánatos szemével, és azt mondja: „Csak hogy el ne felejtse!”

Hát ez a helyzet az újságíróveréssel is, nagyjából.

Kürti András

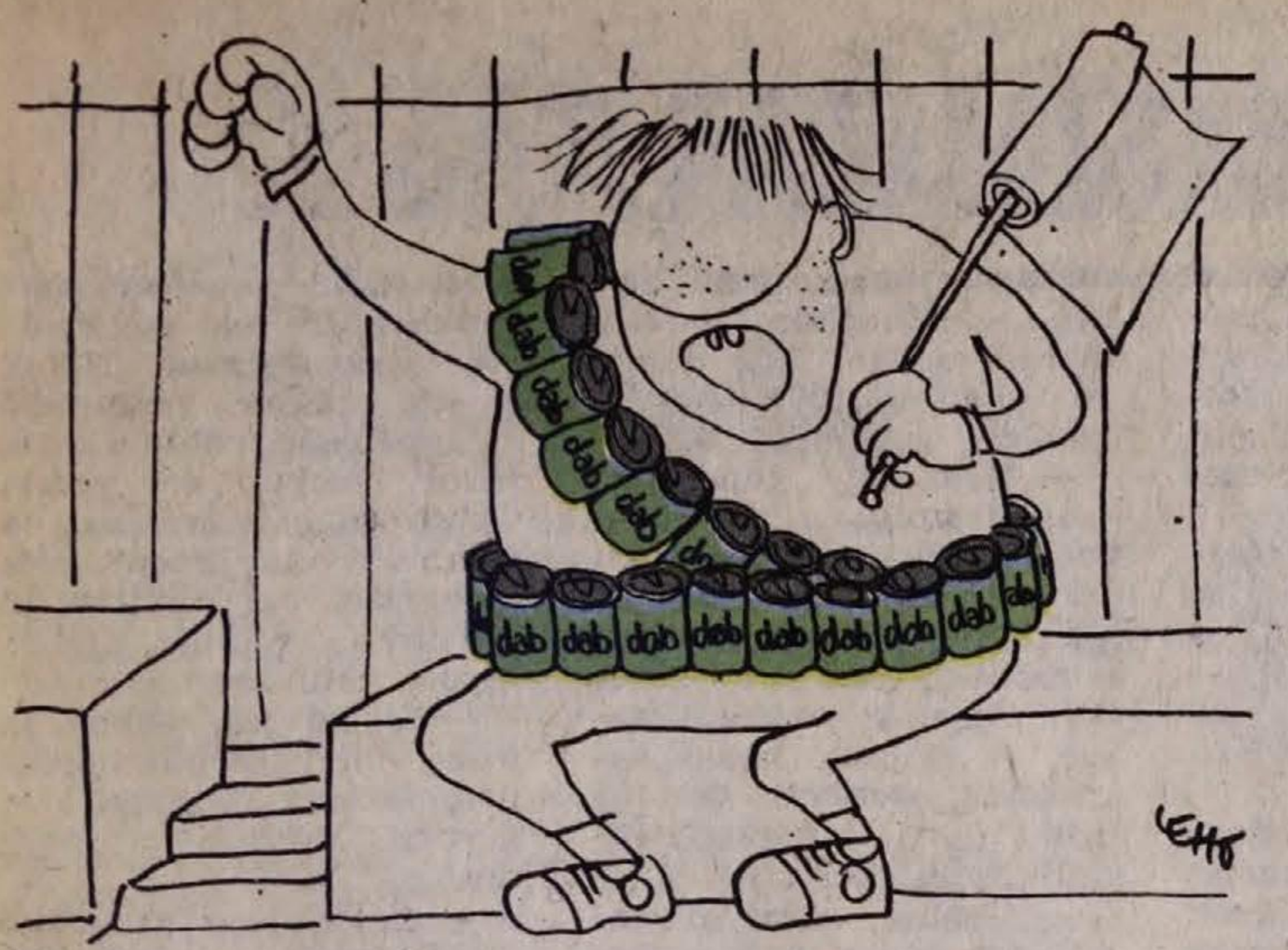

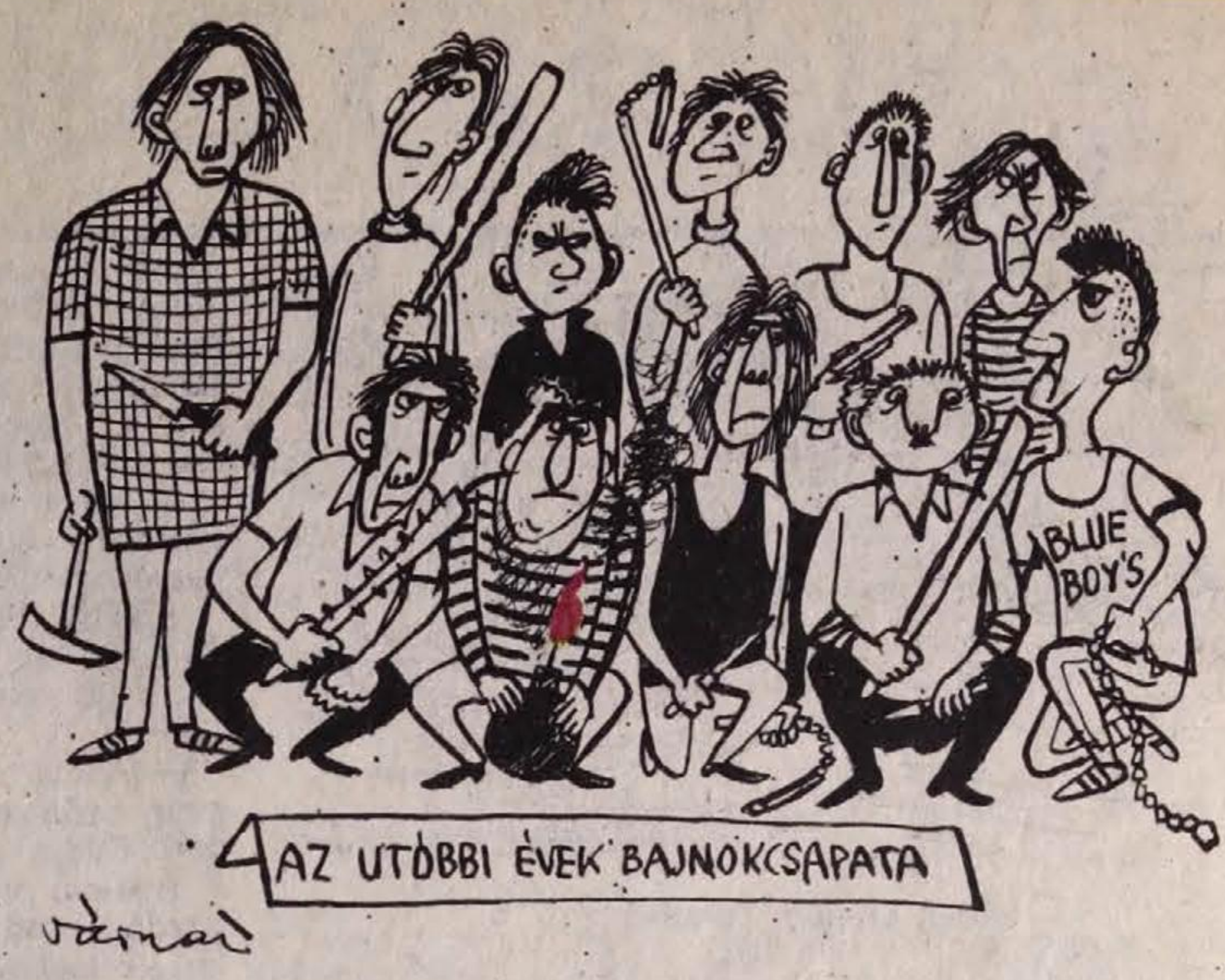
BLUE BOY'S
AZ UTÓBBI ÉVEK BAJNOKCSAPATA
várnai

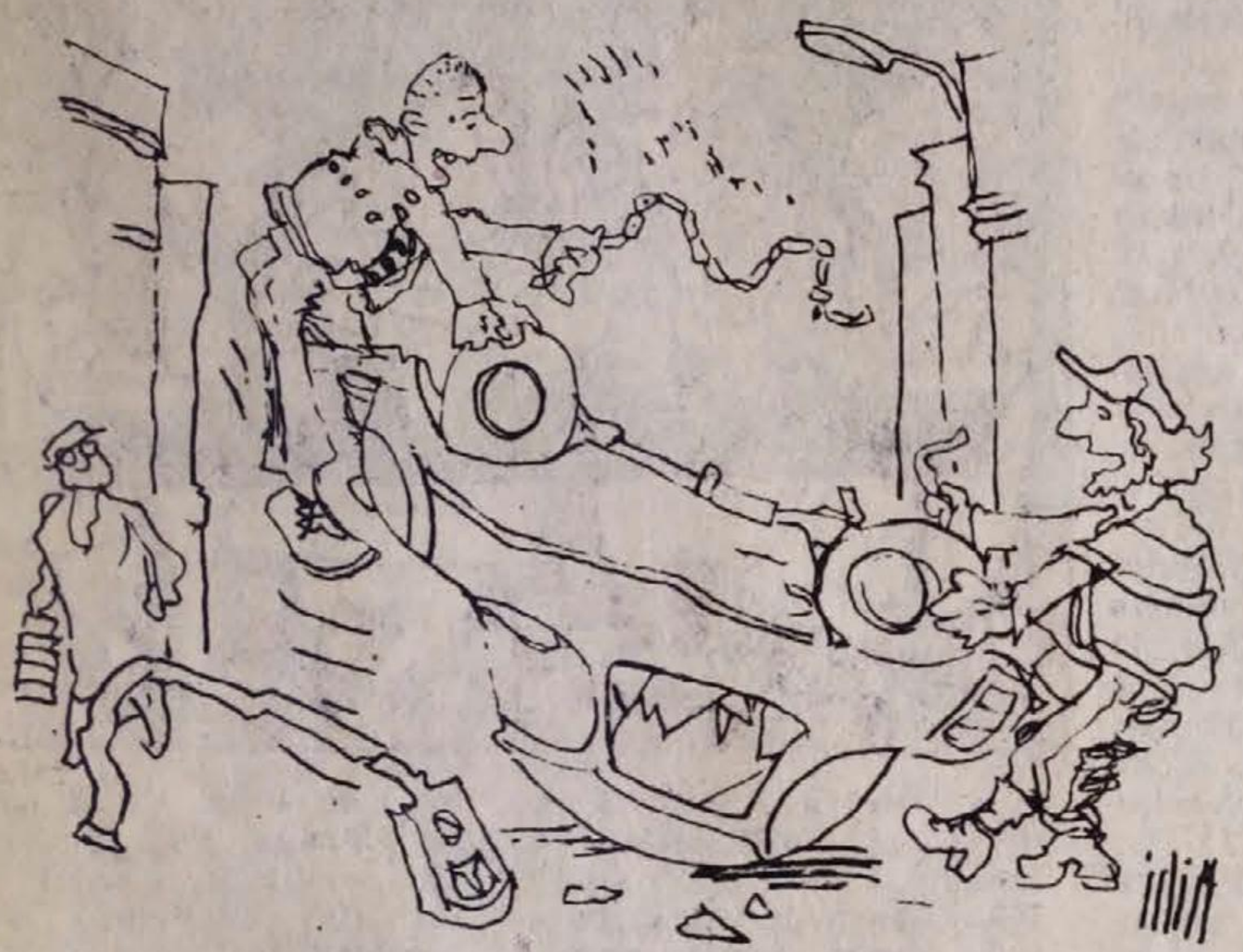

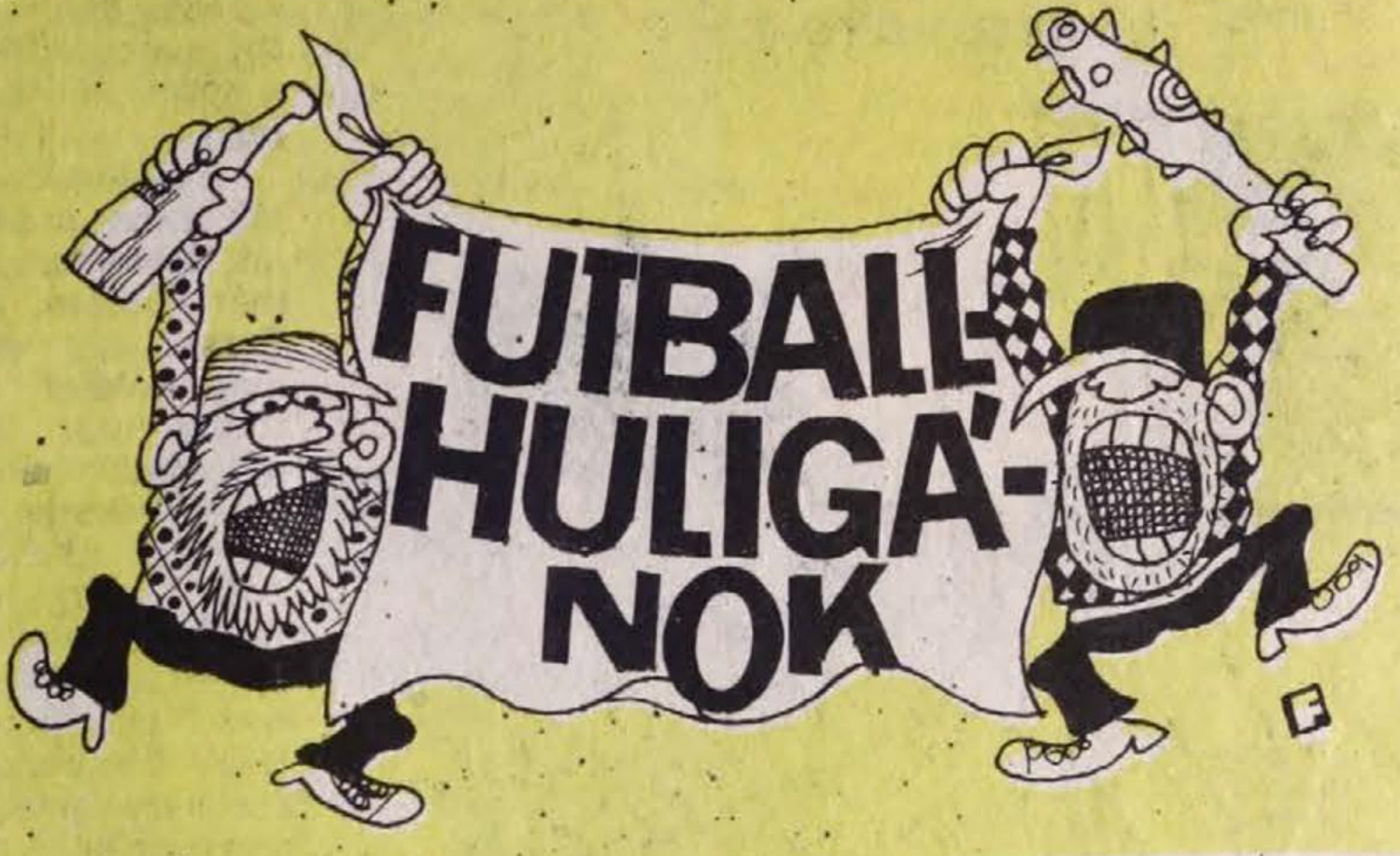
FUTBALL-HULIGÁNOK

LEHOCZKI,
VÁRNAI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP,
DUNAI,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI

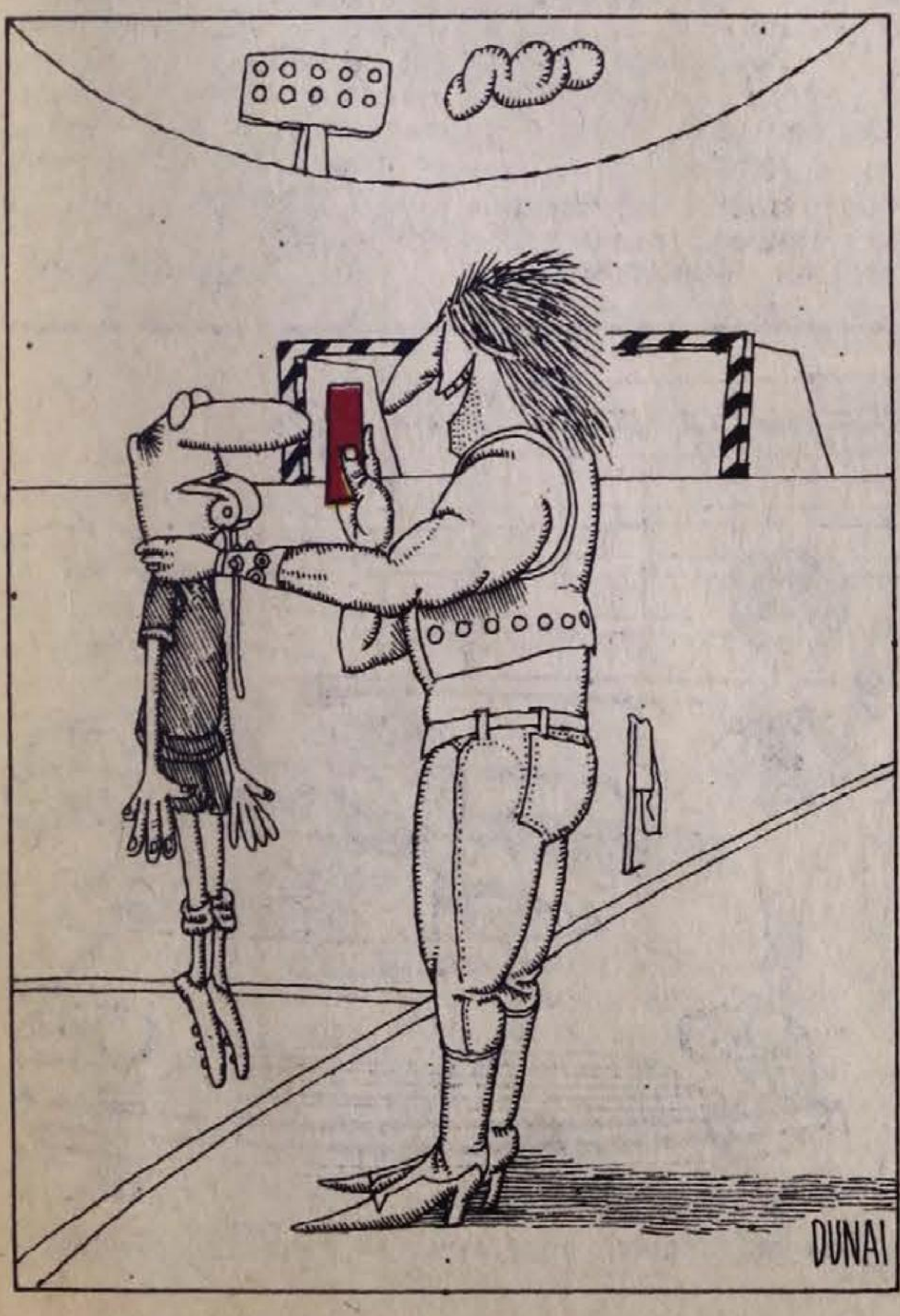

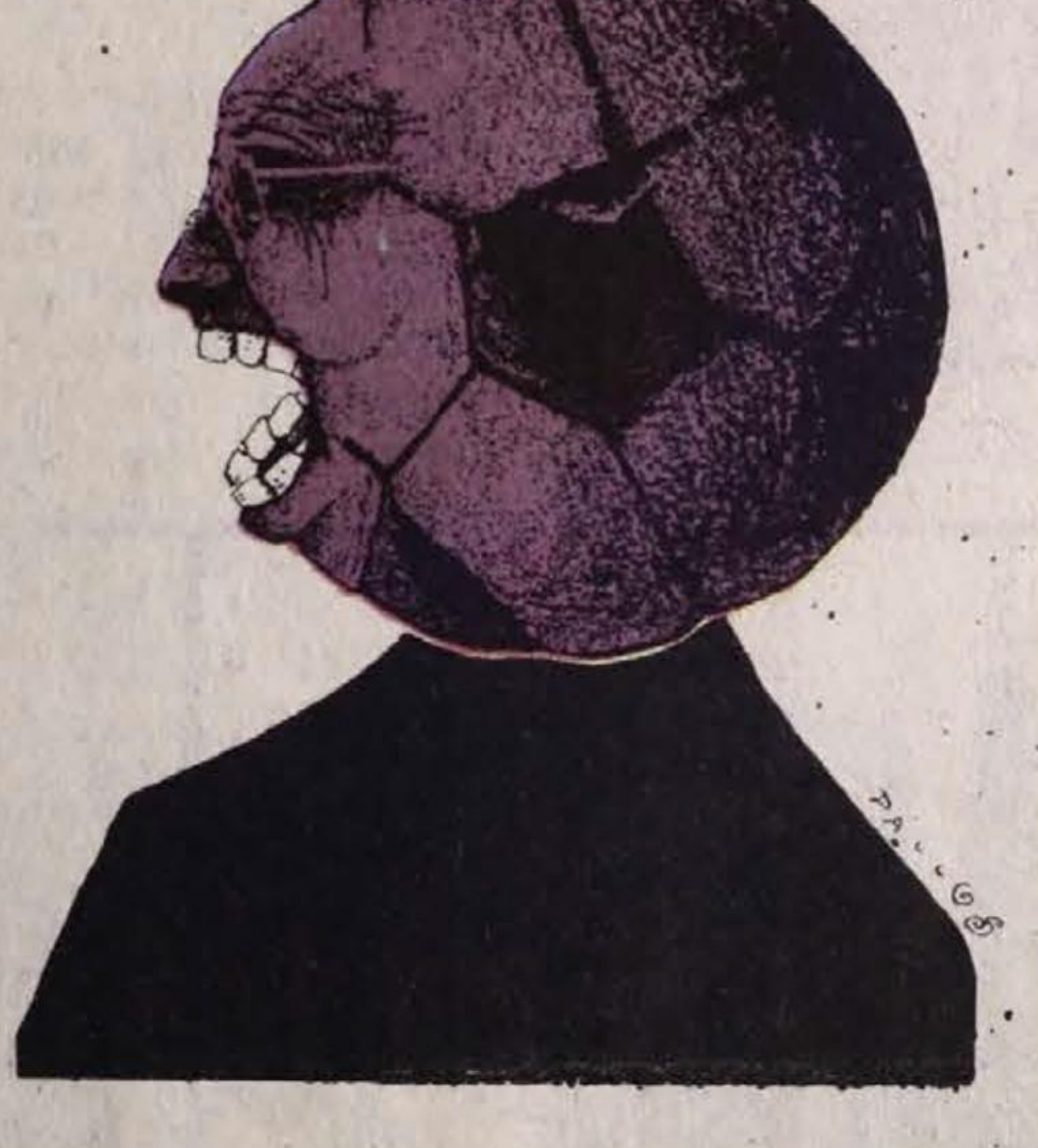

A.
ábra

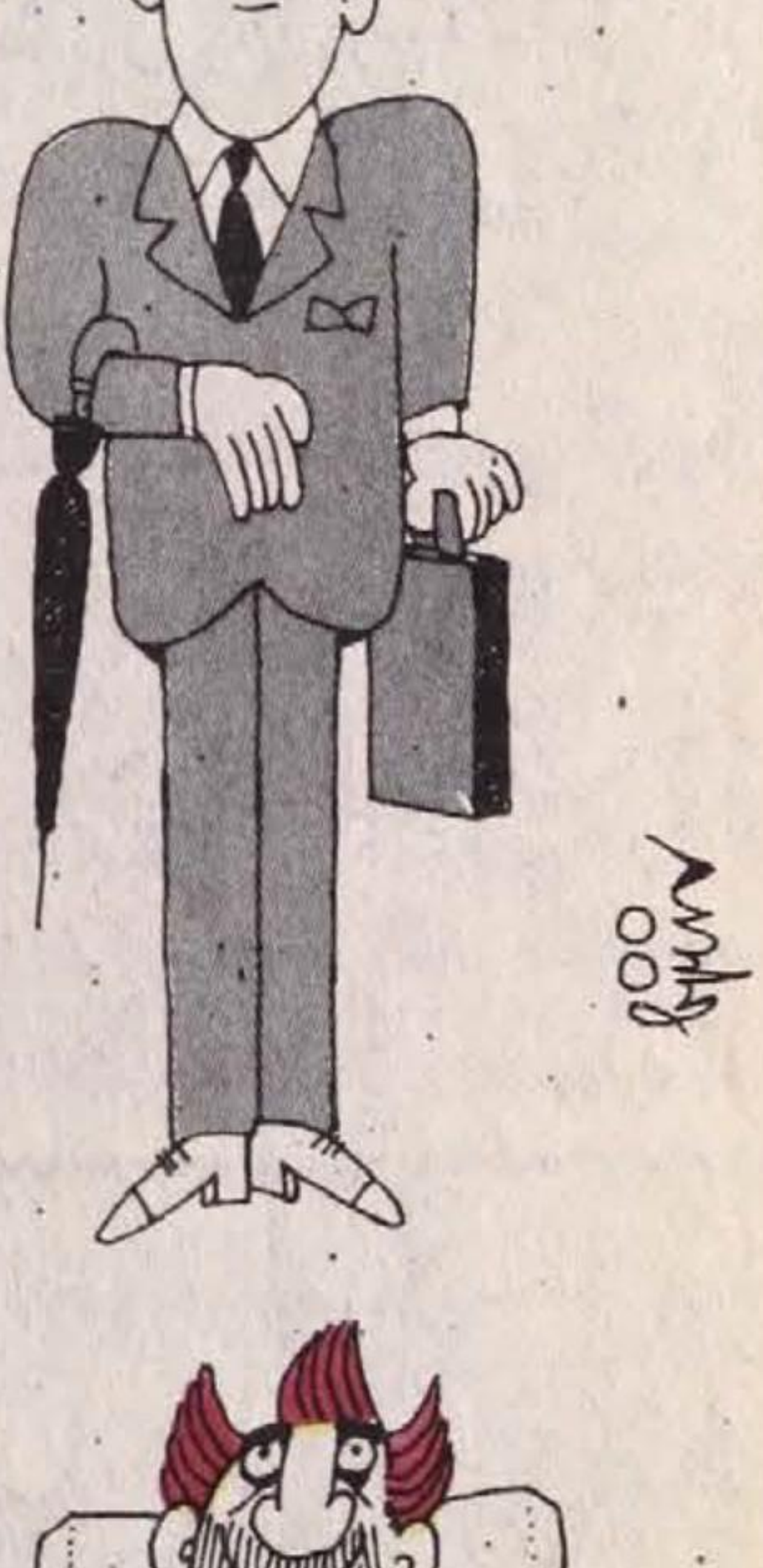

B.
ábra

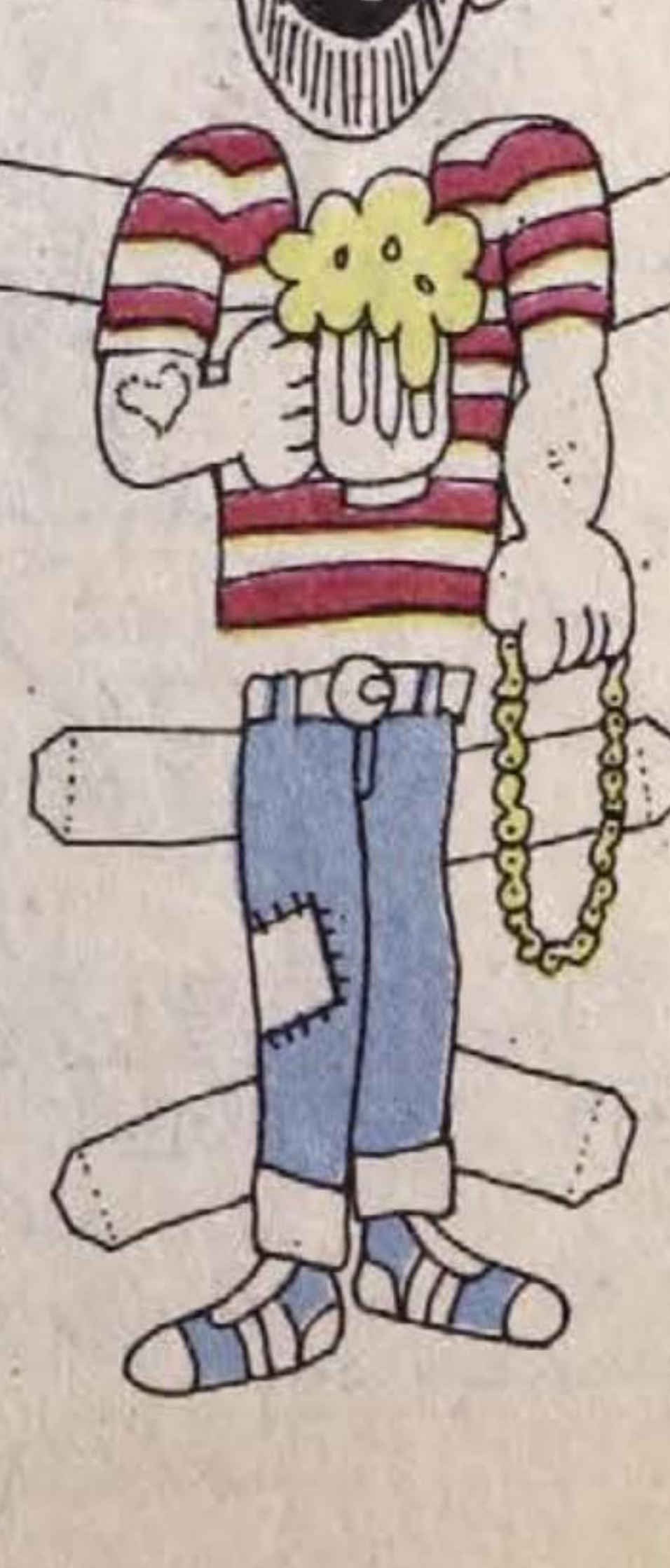

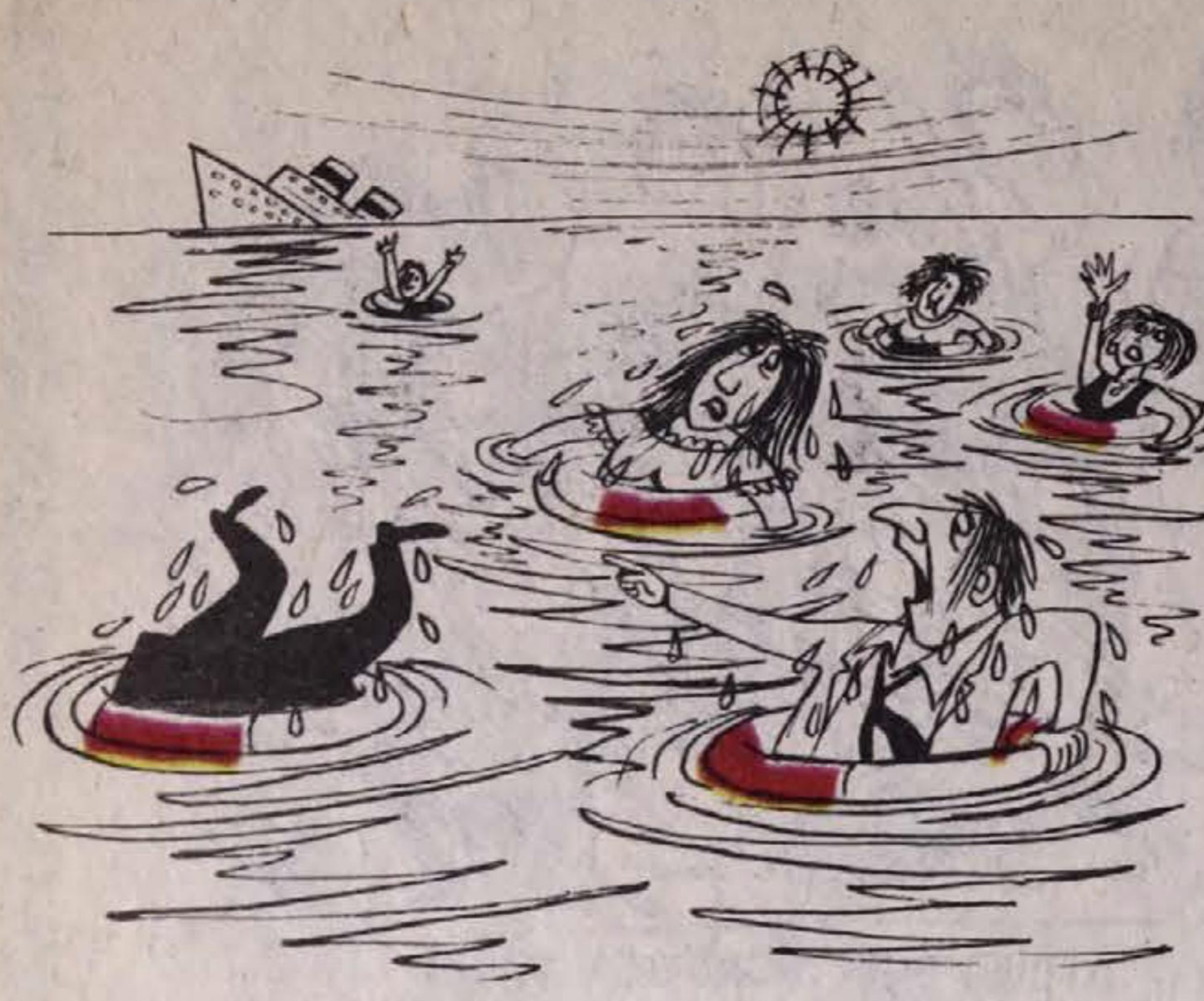

– Halló, öregem, fordítva . . .!

ENGESZTELŐ FOHÁSZ

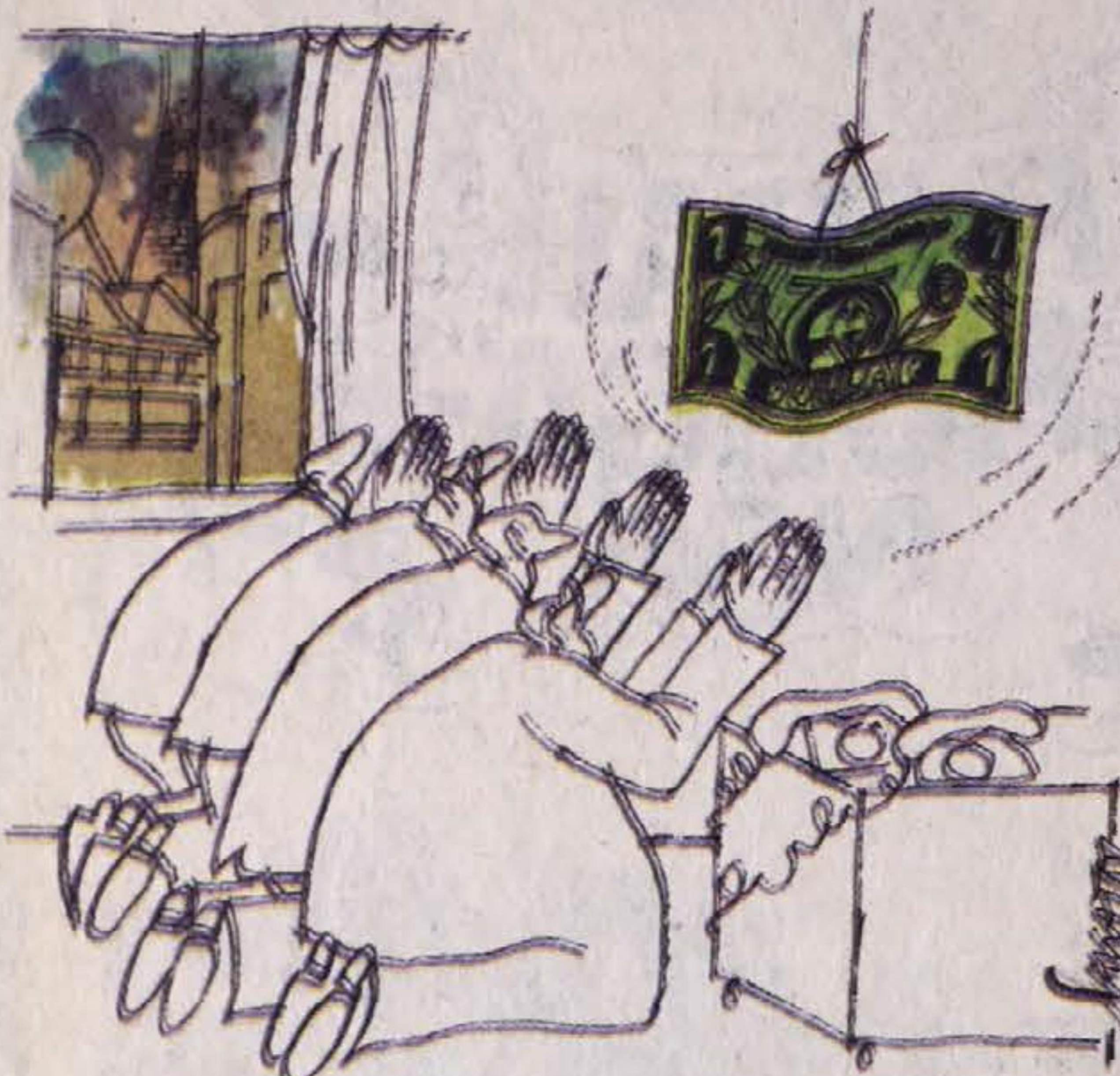

„. . . és bocsásd meg a mi vétkeinket . . .”

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A tanár megbüntet két fiút, akik a szünetben verekedtek a folyosón. Büntetésül másnapra mindkettőjüknek százszor kell leírni a nevüket. Az egyik lurkó azonban tiltakozik:

— Tanár úr, kérem, ez így nem igazságos. Őt Kis Pálnak hívják, engem pedig Zebernyei Bendegúznak.

BORSZOLIDARITÁS

A . . .-i szakszövetkezet újpesti borozójában a hangulat szolidáris. A közeli lakótelep borivói izgatottan forgatják a napilapokat, s idegesen kortyolgatják az alföldi homokit.

— Ha Petőfi ezt megérhette volna, micsuda verset rittyentett volna a kiskőrösi borháborúról — mondja egy nyugdíjas tanár, aki csak tisztán issza.

— Azért van vér a magyar szőlősgazdák pucájában. Eddig azt hittem csak a francia vagy az osztrák gazdák tudják traktorokkal eltorlaszolni az utat. S lám, a magyar sem kevesebb őnáluk — révedezik a negyedik fröccs után a közeli MÉH-telep vezetője.

— Rákosiék nem engedték, hogy a parasztnak saját traktora legyen, most már tudom, hogy miért. Persze egy egész gépállomás sokkal hatásosabban tudna utat torlaszolni — morfondírozik a hosszúléptes vasutas.

Imrusnak, a kocsmárosnak könnyei potyognak az alföldi fehérbe.

— Ti itt Újpesten könynyen szórakoztok, odalenn Bács-Kiskunban pedig 11 forintért sem veszik át a felvásárlók a homokit. Félmillió hektó eladatlan készlet hever a pincékben, kamrákban.

— Itt meg hatvan forint literje — hőbörög Menyus, a lakótelepi gondnok. — No adj még három decit, Imrus!

— Félmillió hektó az annyi mint 50 millió liter hűs, üdítő, ízletes nedű. Néhány ezer lityit elfogadnék belőle — sóhajt fel Gárdoska, a sarki címfestő.

— Ez az! — kiált fel a nyugdíjas magyar tanár. — Szolidaritás! Szolidaritás a kiskőrösiekkel! Segítsük meg a 20 ezer bajba került alföldi bortermelő családot!

— Idén már oly sok mindenre adakoztam. Ebben a hónapban is alig maradt néhány házmesterre valóm —, mondja a lakótelepi gondnok.

— Nem úgy gondoltam — válaszolja a tanár. — Szolidaritási felvonulást tartunk a kiskőrösiekért. Összegyűjtjük a fővárosi borivókat, egyre kevesebben vagyunk, tartsunk össze. A sörösök lassan legyőznek minket, de mi, hithű magyar borosok induljunk Kiskőrösre!

— Gyalog akar menni odáig a tanár úr? — érdeklődik a MÉH-telepvezető. — Már a gondolatra is kiszárad a torkom. Imrus, kérem a fröccsömet!

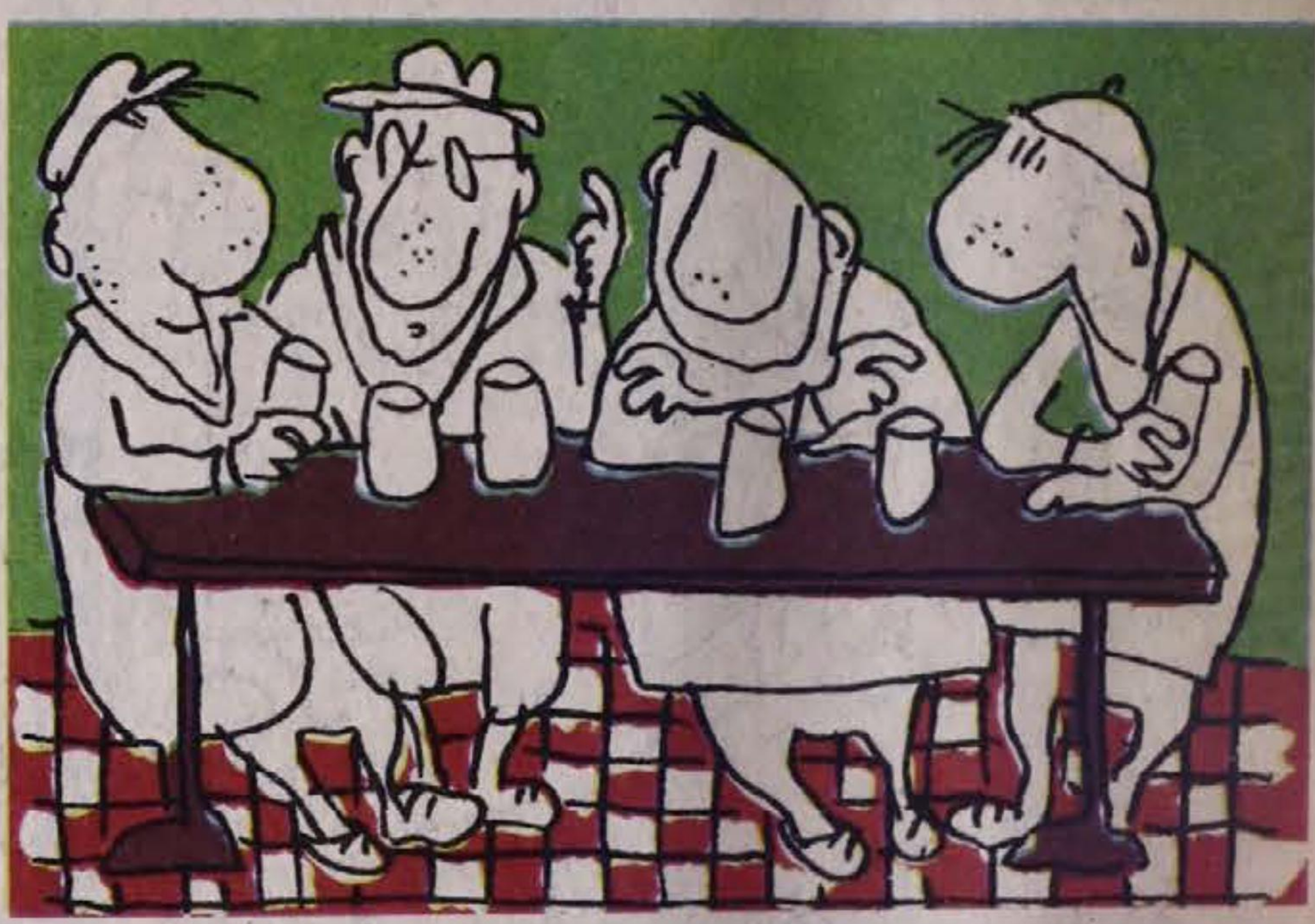

— Mehetünk kocsival is, de akkor pláne kiszárad a torkunk. Mennyivel szebb lenne, ha a budapesti borivók hosszú, tömött sorokban indulnának Kiskőrösre, végestelen-végig a Duna mentén.

— Pfúj, annyi víz! — hördül fel a vasutas.

— Megsegítjük alföldi bortermelő honfitársainkat. Mindenki hoz magával vödröket, demizsonokat, marmonkannákat . . .

— Én fürdőkáddal megyek, ahogy a régi nagy benzináremelések idején — vihog a címfestő.

— Képzeljétek el, megy a tekintélyes menet az edényzettel, s Kiskőrösön a Kossuth utcában magunkhoz öleljük szőlőnedves atyámfiainkat. Náluk a sok traktor, permetező és kapálógép, nálunk a sok lavór, cseber és veder. Gyönyörű látvány lesz, a tv-híradó színesben adja az egészet. Jól mutat majd a piros vájdling, fehér kanna, zöld dézsa.

— És mi lesz ebben az üzlet, mert szolidaritásból nem él meg az ember? — kérdezi Menyus, a gondnok.

— A kiskőrösi gazdáktól 20 forintért felvásároljuk az összes borukat, s kiiktatjuk a felvásárló maffiát. A termelők keresnek literenként plusz 9 forintot, mi meg 40-et. Ez az igazi szolidaritás. Fel, fel vitézek a csatára, a szent boroshordó oltalmára! Kiskőrösiek, tartsatok ki, jönnek az újpesti proletárok! A város megsegíti a falut. Megújítjuk a munkás-paraszt szövetséget. A borfronton kialakítjuk az új közmegegyezést — fejezte be kortesbeszédét a nyugdíjas magyartanár.

— Hurrá! — mondták a többiek és Imrus vezetésével kitódultak az utcára. Töméntelen üres edénnyel megindult a szolidaritási bormenet. Az Alföld szólt, s a felbontott Váci út felelt neki.

Majláth László

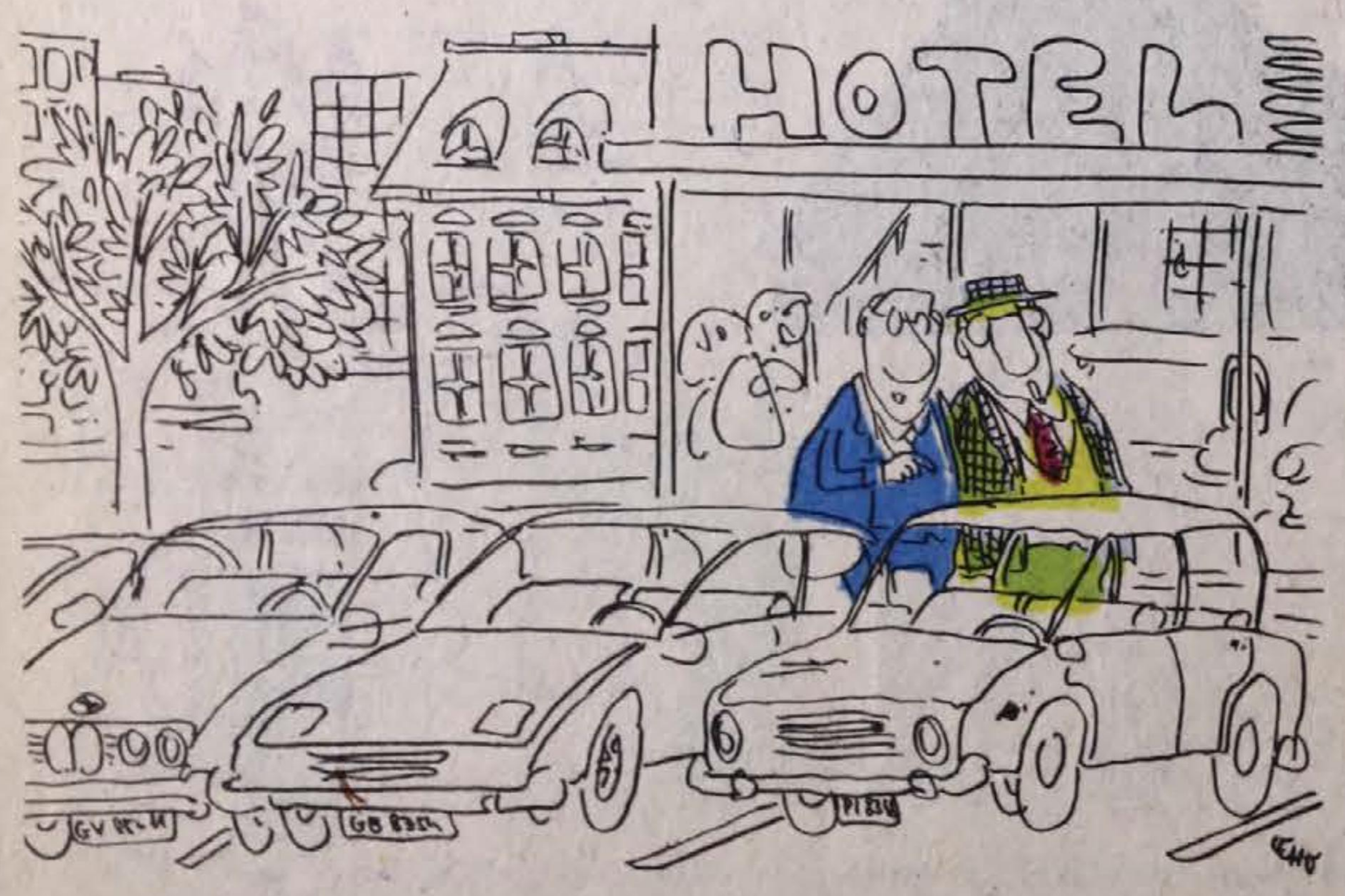

– Az igazán gazdag emberek Zsigulin járnak, hogy ne tűnjön fel a szomszédoknak . . .!

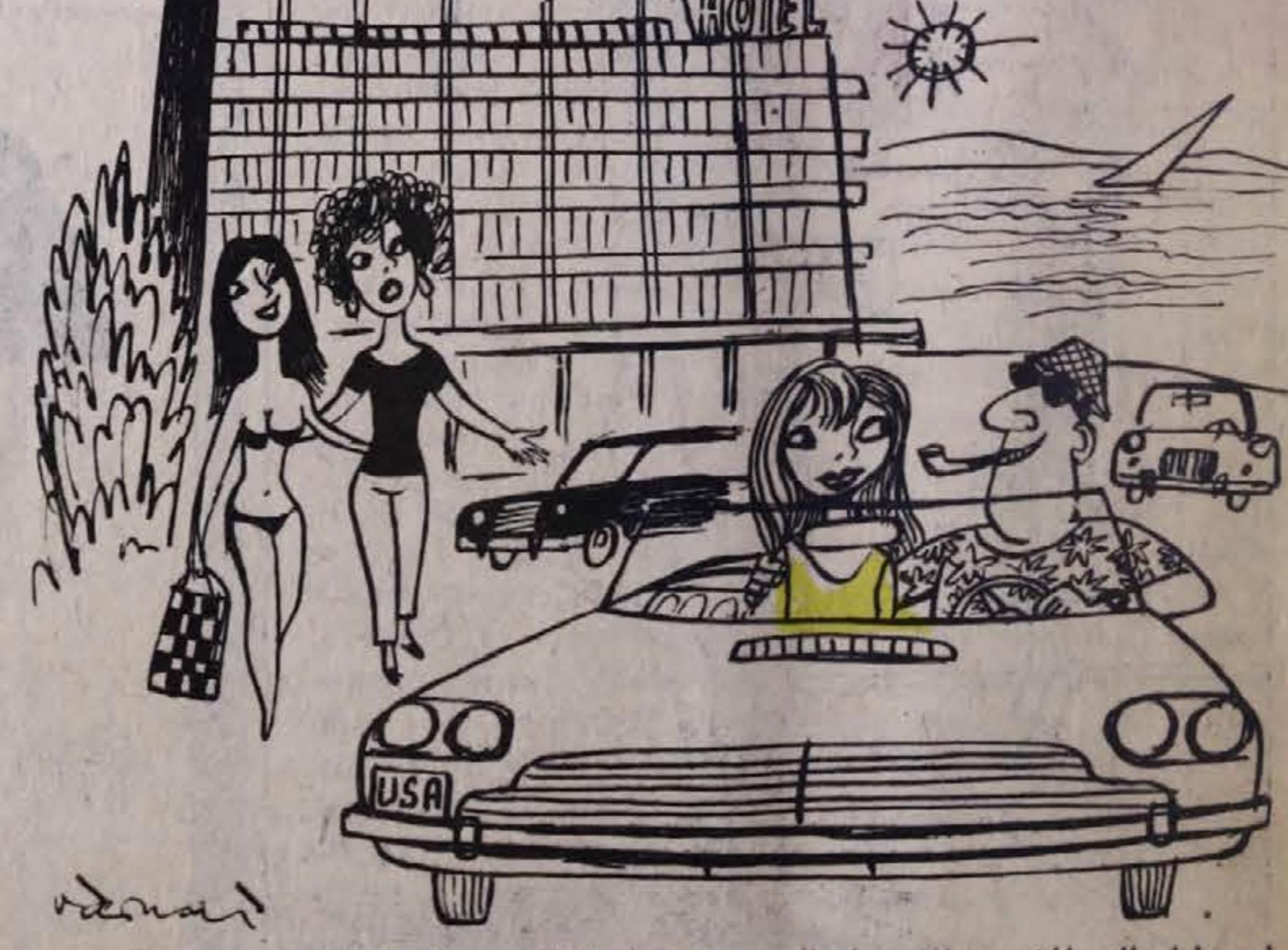

– Csak egy szót tud angolul, hogy „yes” és milyen jól elboldogul vele . . .

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Riskó Géza: Edda Művek Miskolc c. könyvét; — 1978—1984 között a rockról, az Edda Művekről megjelent újságcikkeket, képeket, ifjúsági lapokat; — Magyar és idegen nyelvű C—64-es kalandprogramokat; — 10 literes benzineskannát; — Egy pár 8 kilós kézisúlyzót; — Régi, magyar nyelvű könyveket; — Olcsó kempingbiciklit; — A Hahota Zsebkönyvek eddig megjelent számait; — Egy pár gyermek biztonsági övet, Skoda személyautóba.

KÍNÁLNAK: A Filatéliai Szemle 1969—1987 között megjelent, bekötött számait; — A Hahota Zsebkönyvek 9., 10., 14. és 22. számát; — A Generál együttes: Zenegép, a Karthagó együttes: Gammapolis c. nagylemezeit; — Fehér, géppel kötött mellényt; — Egy pár 38,5-ös fekete női cipőt; — Sokol rádióhoz töltőt; — Használt bűvös kockát; — Bordó, kézzel kötött mellényt; — A Képes 7 86/2—86/37-ig és 87/1—87/38. számáig megjelent példányait; — A Fürge Ujjak öt magazinját, és egyes példányait (33 db); — A 07 Magazin különböző példányait; — Zárható tanksapkát Ladához; — Kétszemélyes túrasátrat; — Kovácsoltvas dohányzóasztalt; — A Blues gyökerei című dupla lemezalbumot; — Bing Crosby country lemezét; — Tutsek Anna leányregényeit; — VW „bogárhoz” hátsó üléstámlát; — Basszus dobgitárt.

CSERÉLNEK: Moldova György: Bűn az élet c. könyvét régi, magyar nyelvű könyvekre; — A Képes 7, Fürge Ujjak és 07 Magazin különböző számait valamilyen használati tárgyra, pl. állólámpára, fényképezőgépre; — Bébitipegőket, ruhákat (Skodába szerelhető) egy pár gyermek biztonsági övre; — A Filatéliai Szemle 1969—1987 között megjelent, bekötött számait 1950—1960 között megjelent magyar postatiszta bélyegekre, illetve postatiszta festmény-bélyegekre az egész világból; — C—16-os programokat hasonlókra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SUBA ALATT

Több évtizede rendszeresen utazom a Volán autóbuszaival a váci vonalon lakóhelyemről, Dunakesziről Budapestre. Örömmel értesültem az Árpád hídnál felépült új buszpályaudvar megnyitásáról, mivel eddig is többnyire odáig utaztam. Örömömbe akkor vegyült üröm, amikor másnap a szokott megállónál felszállva a buszra a megszokott összeget átadtam a vezetőnek és jegyet kértem az Árpád hídig. „Kevés — mondta —, tegyen hozzá még annyit, mintha a Bulcsu utcáig mennénk, a régi végállomásig, három megállóval tovább.” Értetlenségemet látva még hozzátette, hogy átigazították a kilométerhatárokat.

Nagyon figyeltem az úton — semmi sem változott! Ugyanazok a megállók, ugyanazok a buszok, ugyanaz a távolság. A jegy ára viszont az eddigi 14 forint helyett 18 forint (oda-vissza 8 forinttal több), a havi bérlet pedig 640 forint helyett 830 forint lett. Ezek után felütöttem a forgalmi változásokról kiadott Tájékoztatót az 5. oldalon, és ezt olvastam benne: „...a Bulcsu utcáig közlekedő járatok viteldíja több viszonylatban csökken...” Értem már: a viteldíj csökkent, csak a jegyért kell többet fizetni!

Bársony Zoltán
Dunakeszi

KISZÚRÁS

Egy éve vásároltam egy csehszlovák Tesla GZ 041 típusú lemezjátszót. Körülbelül három hete eltörött a tűje. Amíg működőképes volt, nagyon jól szólt. Ercsiben lakom, ami azért is fontos, mert Budapest, Érd, Százhalombatta, Dunaújváros és Székesfehérvár veszik körül. Ennek köszönhetően az ellátás az országos szint alatt van. Azt mondják ugyanis, mit akarunk mi, egy órán belül bárhová eljuthatunk. Egy tűért azonban igen nagy luxus szabadságot kivenni, arról nem is szólva, hogy az utazási díj bármely városba 80 forint körül van. Ezzel szemben a tű ára 30 forint. Ha kapható. A Ramovill szervizeli a lemezjátszót, náluk sincs! Barátaim, ismerőseim is mindent tűvé tettek a tűért, hiába. Az igaz persze, hogy a szénakazalban még nem néztük...

Váradi János,
Ercsi

KÉTSZERSÜLT?

A minap olyan kenyeret vásároltam, amelytől kissé zavarba jöttem. Ugyanis két — sőt három — címke is került a veknire. Kettő egymásra, egy pedig az előzőek mellé. (Az egymáson levő címkék szerencsére egyformák voltak.) A feliratok tanúsága szerint először (pénteken) kukoricalisztből, másodszor pedig (szombaton) rozstartalmú lisztből sütötték.

Azt azonban sajnos nem figyeltem meg, hogy a kenyérért 13 forintot (rozsos) vagy 13,60-at (kukoricás) fizettem-e?

Fischer László
Budapest

MÁSKÉNT EMLÉKEZŐ

Lapunkban nemrég jelent meg „Címkézgetünk” címmel özv. Kecskés Miklósné levele, melyben azt sérelmezte, hogy az inárcsi ABC-ben Pepsi Colás címkével ellátott üvegét nem vették át tőle. Az inárcsi Tanács szakigazgatási szerve megküldte szerkesztőségünknek a kivizsgálásról készült jegyzőkönyvet, melyet rövidítve közlünk.

Az üzletvezető elmondta, hogy ő nem emlékszik a panaszos által leírt esetre. Annyi bizonyos, hogy olyan ajánlatot nem tett egyik vevőjének sem, hogy öntse át az üdítőt a saját üvegébe, mivel ő kizárólag Márka üdítőt árusít. Egyébként csak ezeket az üvegeket szállítják el a boltból, ezért nem tudta a vevőtől cserében átvenni a Pepsi Colás palackot.

Assenbrener Mártonné
ig. ea.

Füleki Gézáné
ig. ea.

ILLETÉKES AZ ILLETÉKRŐL

Ez évi 18. számunkban „Tarifák” címmel jelent meg Szabó László budapesti olvasónk levele. Ebben azt kifogásolja, sőt sérelmezi, hogy a Fővárosi Tanácshoz írt érdeklődő, tanácskérő levelére 100 forint illetéket róttak ki.

A Fővárosi Tanács Lakásügyi Főosztályától az ügyben a következő választ kaptuk:

Az 1986. évi I. tv. 20—21. §-ában foglaltak alapján az államigazgatási eljárási cselekményért a törvényben vagy a végrehajtási rendeletben megállapított illetéket kell fizetni. Az első fokú államigazgatási eljárásért — ha a törvény végrehajtási rendelete másként nem rendelkezik 100,— Ft illetéket kell fizetni, melynek hivatalos neve: általános eljárási illeték. Tekintettel arra, hogy Szabó László a fent megjelölt illetéket nem rótta le, ezért került sor arra, hogy felszólítást kapott e hiány pótlására. Ha ennek ellenére az illetéket nem fizeti meg, a kerületi tanácsnak intézkednie kell — a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint — annak behajtása iránt.

Tájékoztatásul közöljük, hogy mind a kerületi lakásosztályon, mint főosztályunkon — ügyfélfogadási időben — készséggel állunk illetékfizetési kötelezettség nélkül, ügyfeleink rendelkezésére, szóbeli tájékoztatást, felvilágosítást adva.

Dr. Ott Irén
osztályvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

"Vasarlasi tajekoztato
A csizma egybefroecsoentoett, a szar felsoe
szeleig vizallo.Hasznalat
eseten nedvszivo
pamutzokni viselese
ajanlatos".

Most már csak az a kérdés, hogy meddig ér a felső széle!

(Beküldte Tóth Gerda)

24 éves fiatalember bármilyen elfoglaltságot vállal hatszáz Ft-os órabérért. Ajánlatokat:

Végeztem, hatszáz!

(Az Esti Hírlap apróhirdetései között észlelte dr. Balázs János, győri olvasónk)

ziával „adaptálhatók”. Az anya megvásárolható akár az Alkalmi Áruház méteres boltjaiban is, vagy régiből csinálhatunk újat.

A jólöltözöttség a magabiztos meg-

Anyázunk?

(A Közalkalmazott c. lapban találta ifj. Nagy Mátyásné, üllői olvasónk)

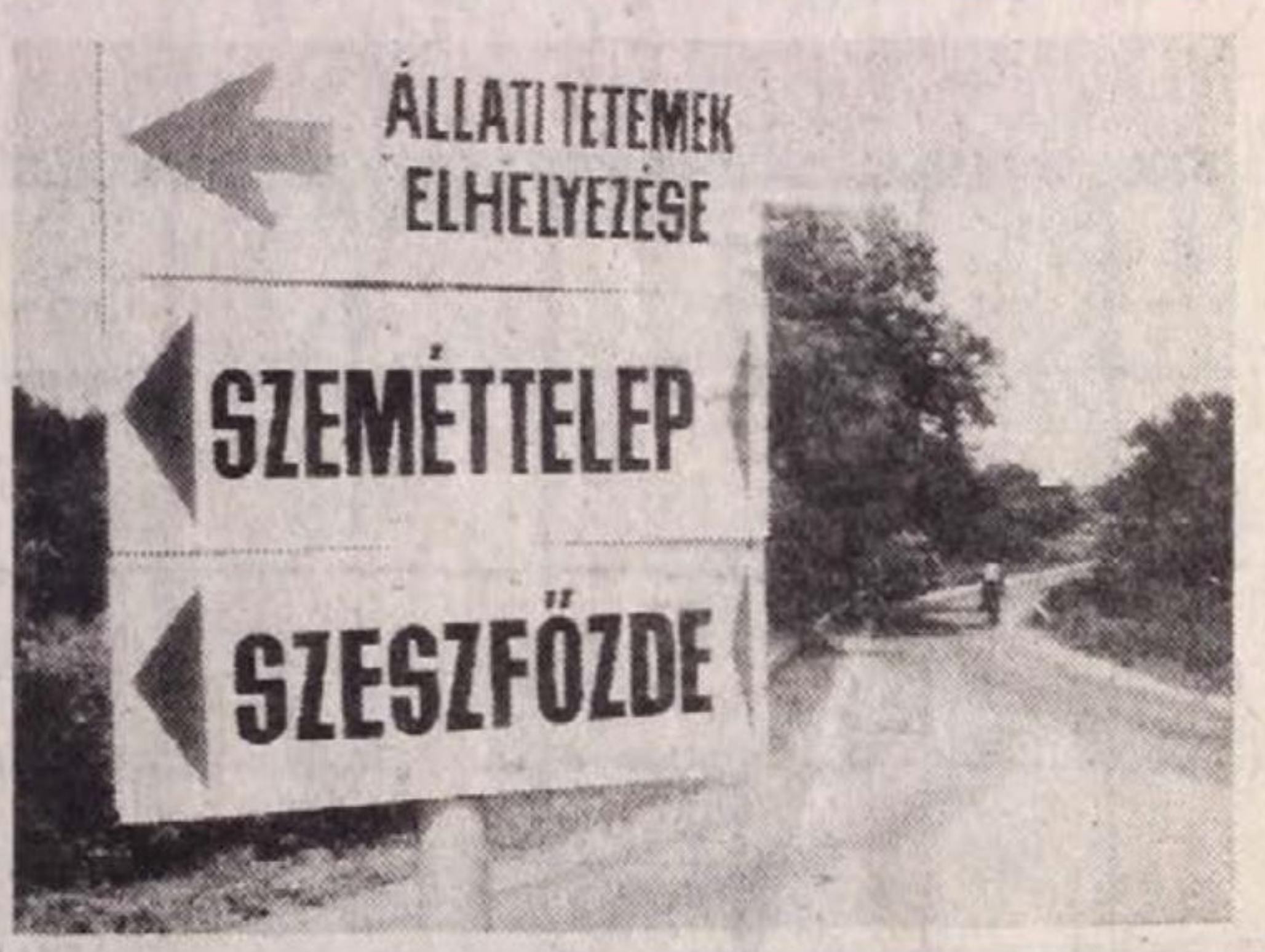

Környezetvédelem!...

(A fotó Balatonfüred és Aszófő között készült)

Csörlővel és kézi erővel vontatták a kiürítőhelyhez a vagonokat korábban a Somogy Megyei Babonaforgalmi és Malomipari Vállalat kaposvári nagymalmában. A nehéz fizikai munka megkönnyítésére egy MTZ típusú traktort vásároltak. A gépet átalakították, hogy alkalmas legyen a nehéz szerelvények mozgatására is

Itt őrlik a négylevelű lóherét!

(A Somogyi Náplapban fedezte fel H. J.) mikei olvasónk)

A FŐNÖK BESÚGÓJA

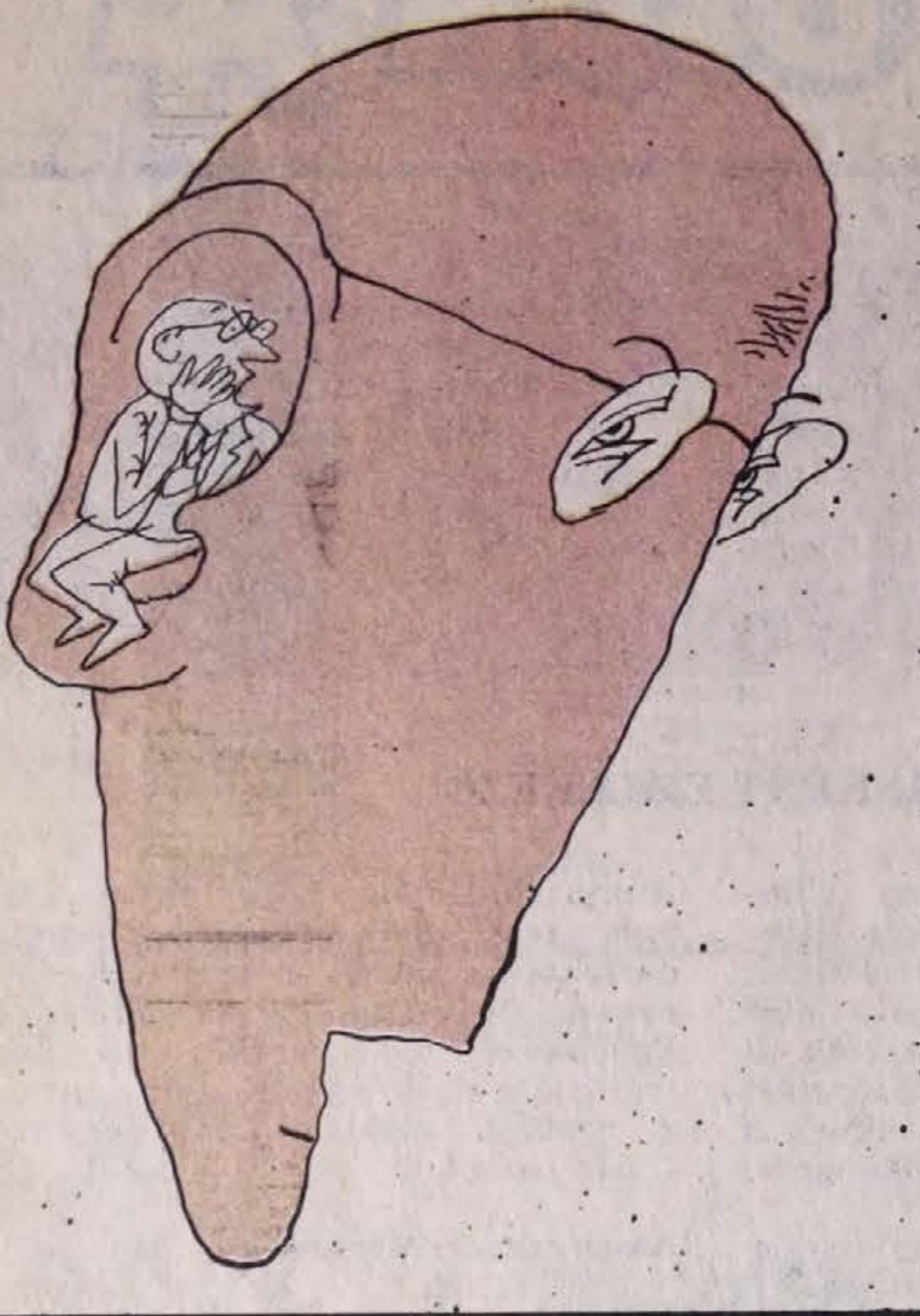

SZAKRENDELÉS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Éppen azért jöttem ide, doktor úr! Engem a feleségem bánt...

200—200 forintot nyert:

Miklós Károly, Budapest, Balázs B. u. 7/B., 1094.
Huhn Lajosné, Szeged, Bocskai u. 9., 6721.
Borsányi László, Mohács, Jókai Mór u. 40., 7700.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Nyugatnémet újságíró írta a spanyol—holland mérkőzésről:

— Egy jó meccs lemossa a lélekről a mindennapi élet porát!

Óh!

* * *

Az ír válogatott a szovjetek elleni mérkőzés után fáradtan tért vissza a szállodába. Jackie Charlton megkérdezte a legényeit:

— Megvárjuk az időjárásjelentést, vagy feküdjünk le és bízzuk a dolgot a reumás vállamra?

* * *

Chicagóban klub alakult középkorú kocogók részére.

Neve: Deres Lihegők!

* * *

Az apa sárkányt ereget a kisfiával. A srác felháborodva kérdi:

— Hogyhogy fussak vele? Talán kimerültek az elemei?

* * *

Jópofa meghatározást találtunk a Swimming World című szaklapban:

— Edző az a személy, aki többet tud neked mondani az úszásról, mint amennyi hasznos lehet a számodra.

(p. p.)

Karikatúrakiállítás

Július 17-ig tekinthető meg Nagymaroson, a művelődési házban az a kiállítás, amelyen karikatúráikkal lapunk munkatársai szerepelnek. (Hétfőn szünnap.)

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

S O S
Fuvarexpressz
Költöztetés, nehézgépek szállítása, mindennemű fuvarozási feladatok elvégzése

Kitűnően képzett, intelligens szakembereink mindenkor szívesen állnak rendelkezésére.
Szabott árak.
Telefon: 897-827, 7-től 19 óráig, 19-től 7 óráig üzenetrögzítés.
CB: alsó 31. csat. Fuvarexpressz

PÁLYAVÁLASZTÁS

– A fiamból tanárt szeretnék nevelni – mondja az egyik mama.

– És van hozzá tehetsége? – kérdezi a másik.

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 4-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

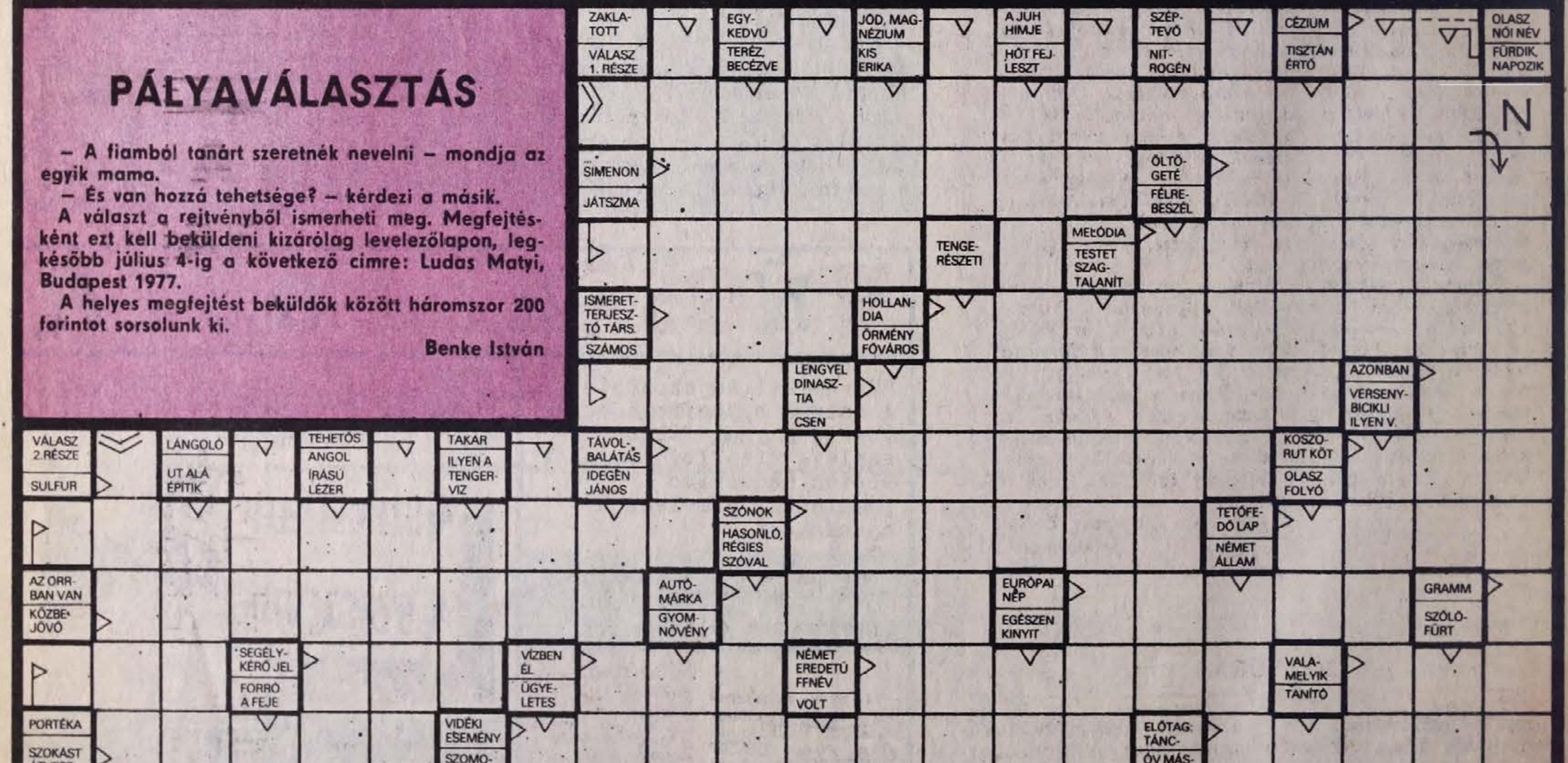

ZAKLATOTT
VÁLASZ 1. RÉSZE
EGYKEDVŰ
TERÉZ, BECÉZVE
JÓD, MAGNÉZIUM
KIS ERIKA
A JUH HIMJE
HŐT FEJLESZT
SZÉPTEVŐ
NITROGÉN
CÉZIUM
TISZTÁN ÉRTŐ
OLASZ NŐI NÉV
FÜRDIK, NAPOZIK
N
SIMENON
JÁTSZMA
ÖLTÖGETÉ
FÉLREBESZÉL
TENGERÉSZETI
MELÓDIA
TESTET SZAGTALANÍT
ISMERETTERJESZTŐ TÁRS.
SZÁMOS
HOLLANDIA
ÖRMÉNY FŐVÁROS
LENGYEL DINASZTIA
CSEN
AZONBAN
VERSENYBICIKLI ILYEN V.
VÁLASZ 2.RÉSZE
SULFUR
LÁNGOLÓ
UT ALÁ ÉPÍTIK
TEHETŐS
ANGOL ÍRÁSÚ LÉZER
TAKAR
ILYEN A TENGERVIZ
TÁVOLBALÁTÁS
IDEGEN JÁNOS
KOSZORUT KÖT
OLASZ FOLYÓ
SZÓNOK
HASONLÓ, RÉGIES SZÓVAL
TETŐFEDŐ LAP
NÉMET ÁLLAM
AZ ORRBAN VAN
KÖZBEJÖVŐ
AUTÓMÁRKA
GYOMNÖVÉNY
EURÓPAI NÉP
EGÉSZEN KINYIT
GRAMM
SZŐLŐFÜRT
SEGÉLYKÉRŐ JEL
FORRÓ A FEJE
VÍZBEN ÉL
ÜGYELETES
NÉMET EREDETŰ FFNÉV
VOLT
VALAMELYIK
TANÍTÓ
PORTÉKA
SZOKÁST ÁTVESZ
VIDÉKI ESEMÉNY
SZOMORÚSÁG
ELŐTAG: TÁNC-
ÖV MÁSTÓL
MULYA, NÉPIES SZÓVAL
ÖT PÁR
NEWTON
ANIKÓ, BECÉZVE
VASABRONCS
TYUKLÉTRA
SZINÉSZ /ANDRÁS/
FEL.-NÉV KÉPZŐJE
KERESZTÜLMEGY
SZAMÁRT UTÁNOZ
TIP-... PARÁDÉ /RÁDIÓ/
BÓR, KÉN
ATTÓL KEZDVE
A YARD RÖVIDITÉSE
LÉNA, BECÉZVE
SZEMÉLYNÉVMÁS
ŐRIZ HANGZÓI
CSILLOGÓ
FÉLSZ!
VALÓSÁGOS
SPANYOL AUTÓJEL
SZINHÁZI SZERZŐ
H
IDEJÉTMULT

IMPORT HUMOR

KATONADOLOG

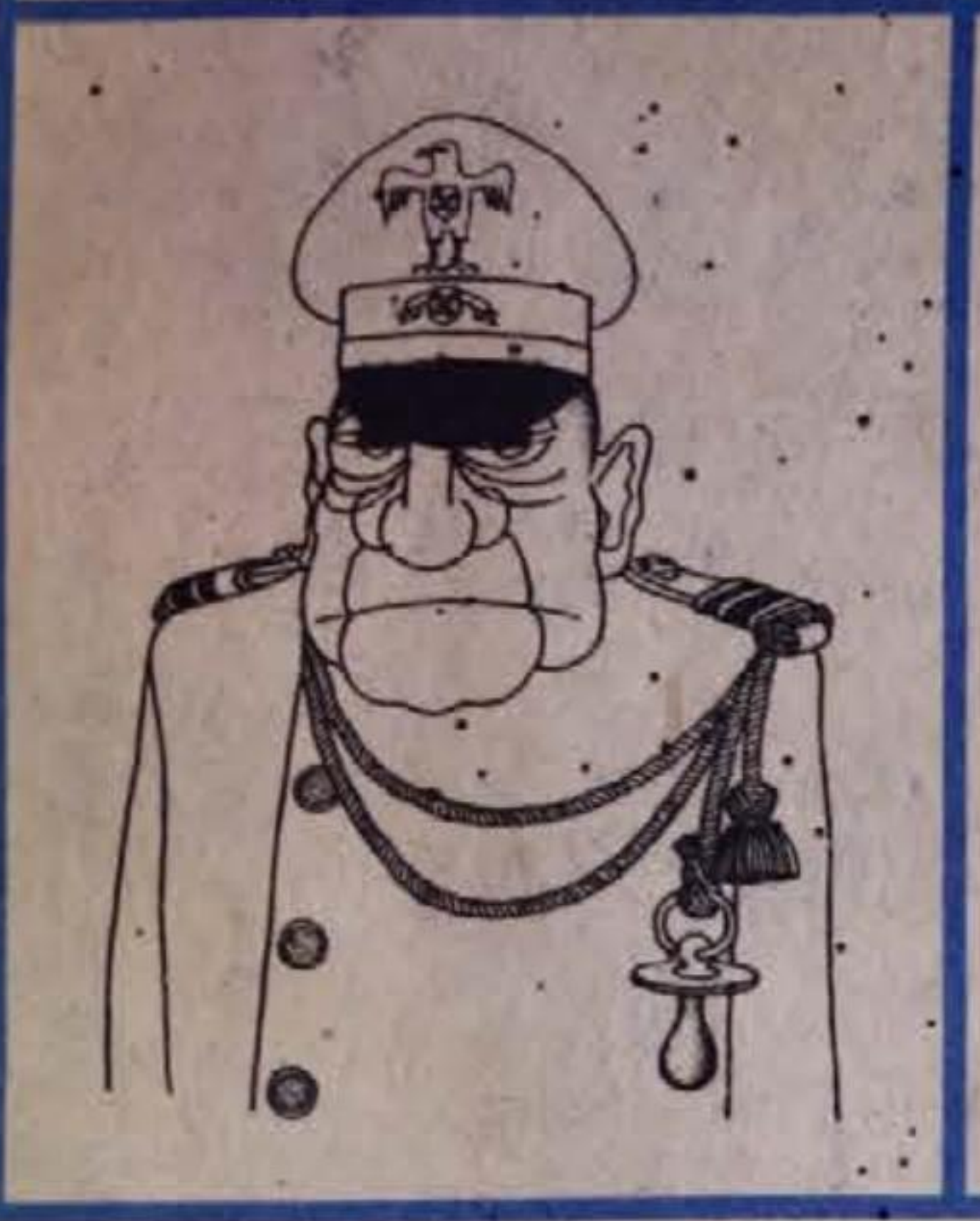

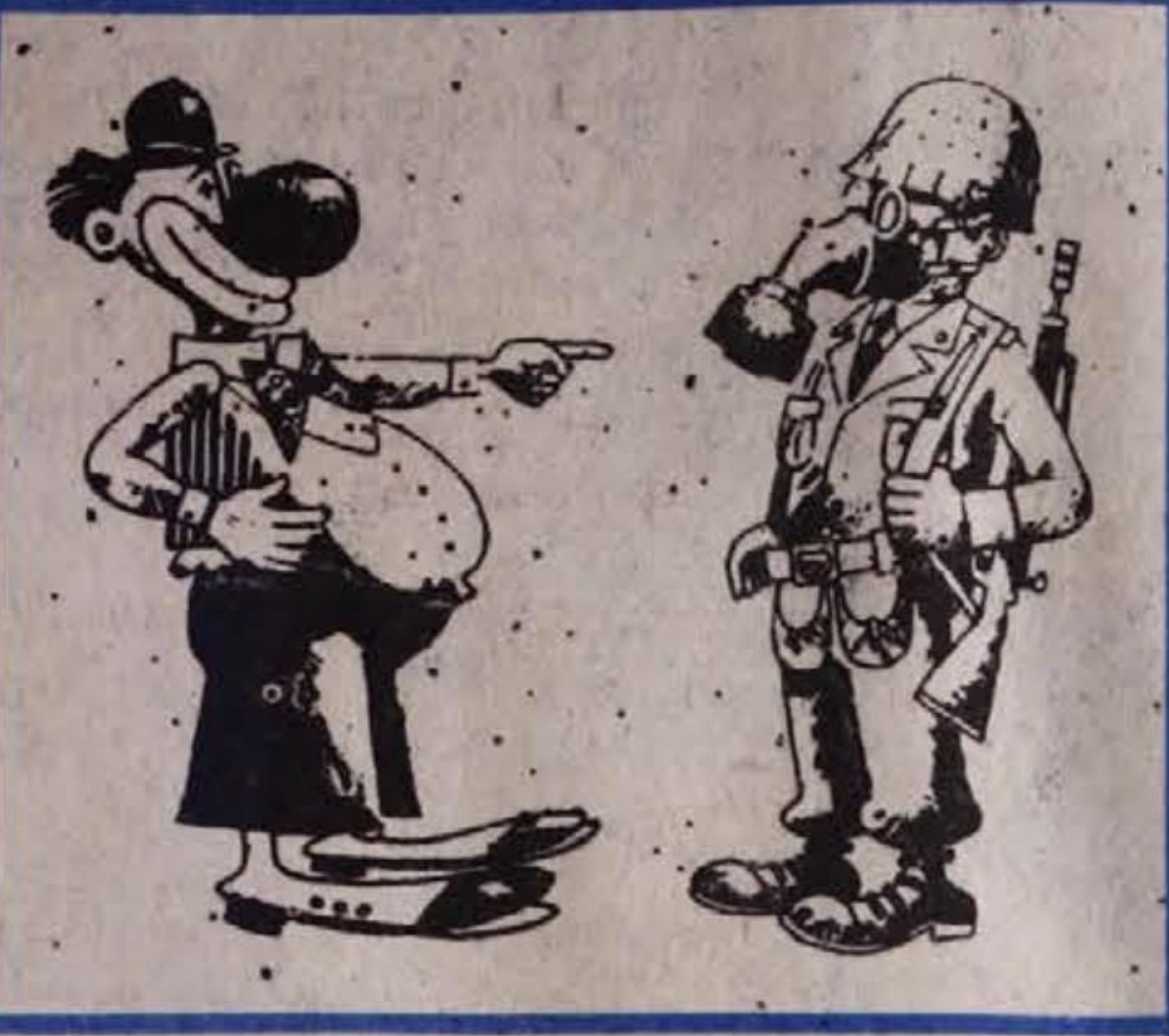

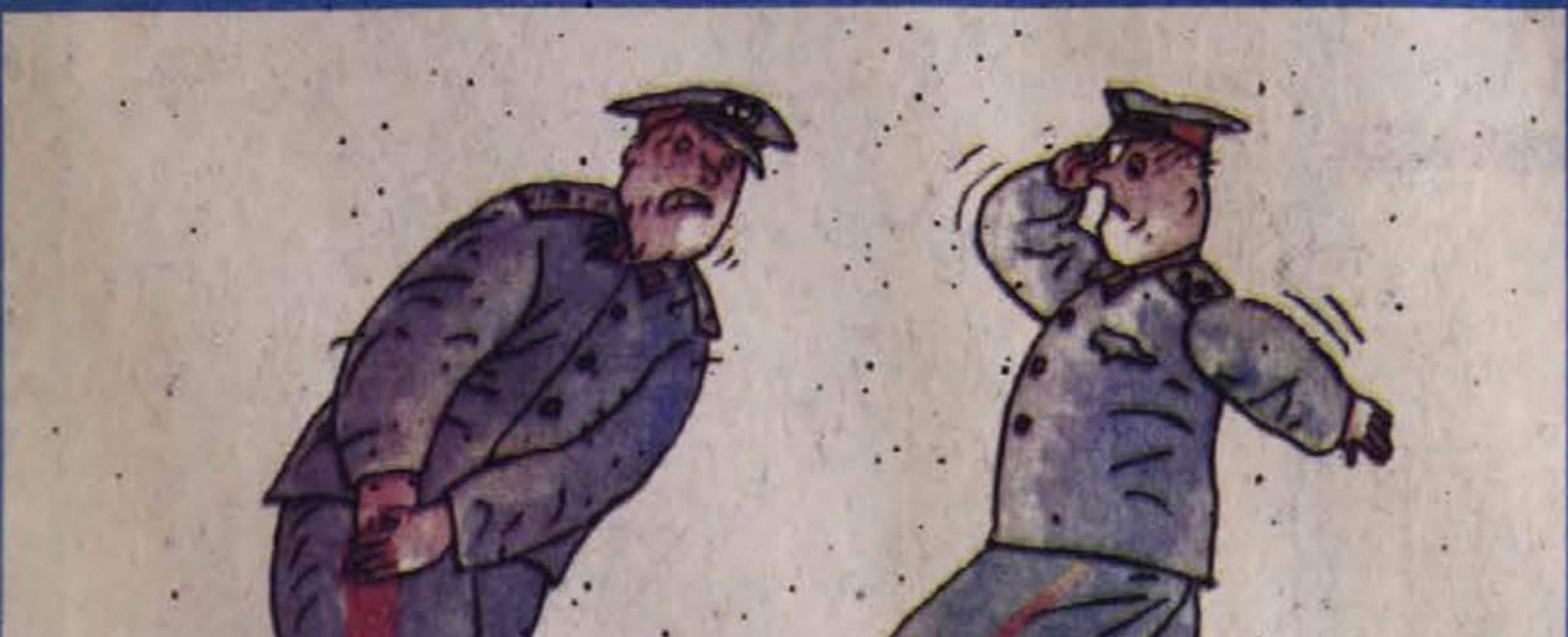

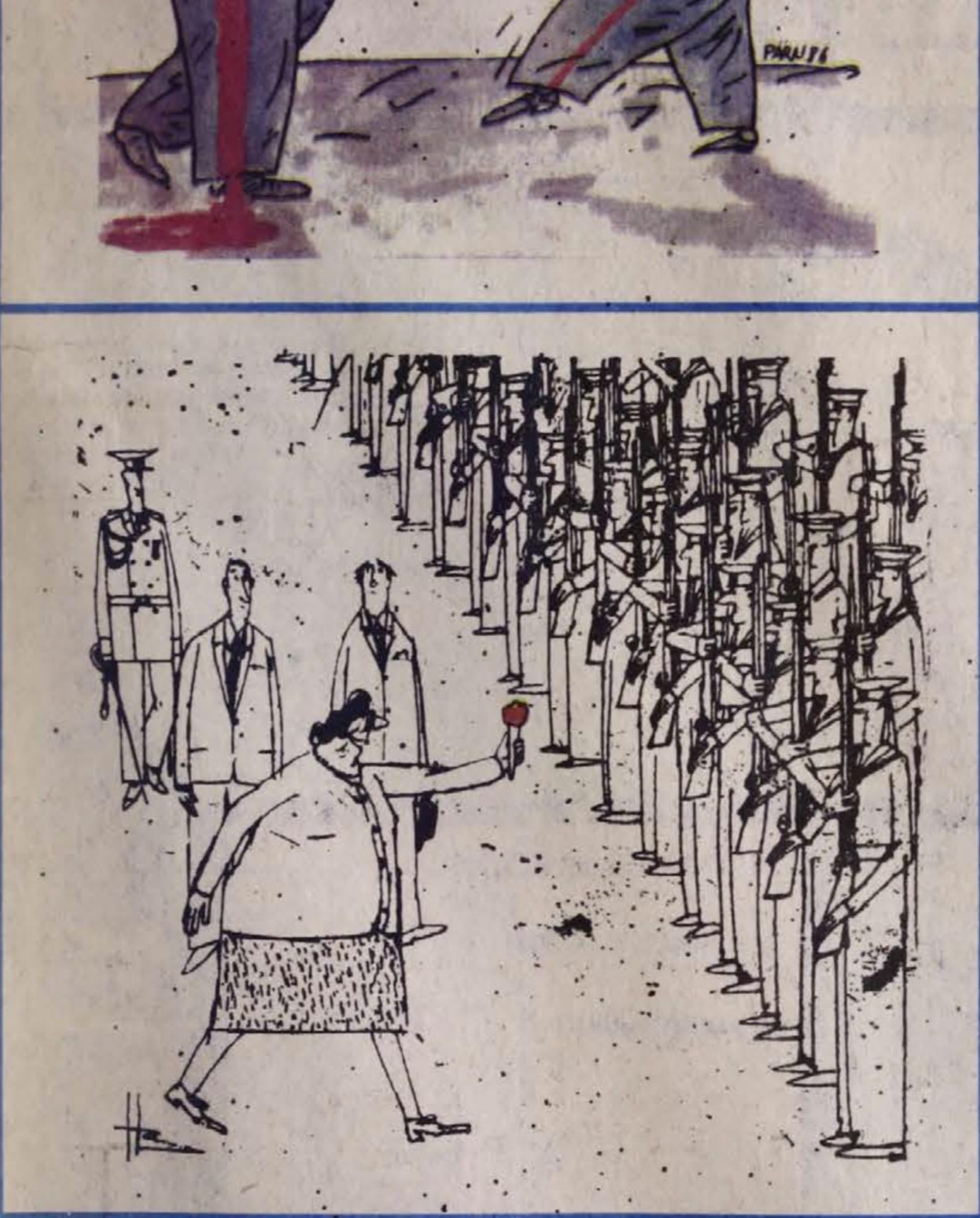

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1975
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC** vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/26-66-22
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KÁLVÁRIA

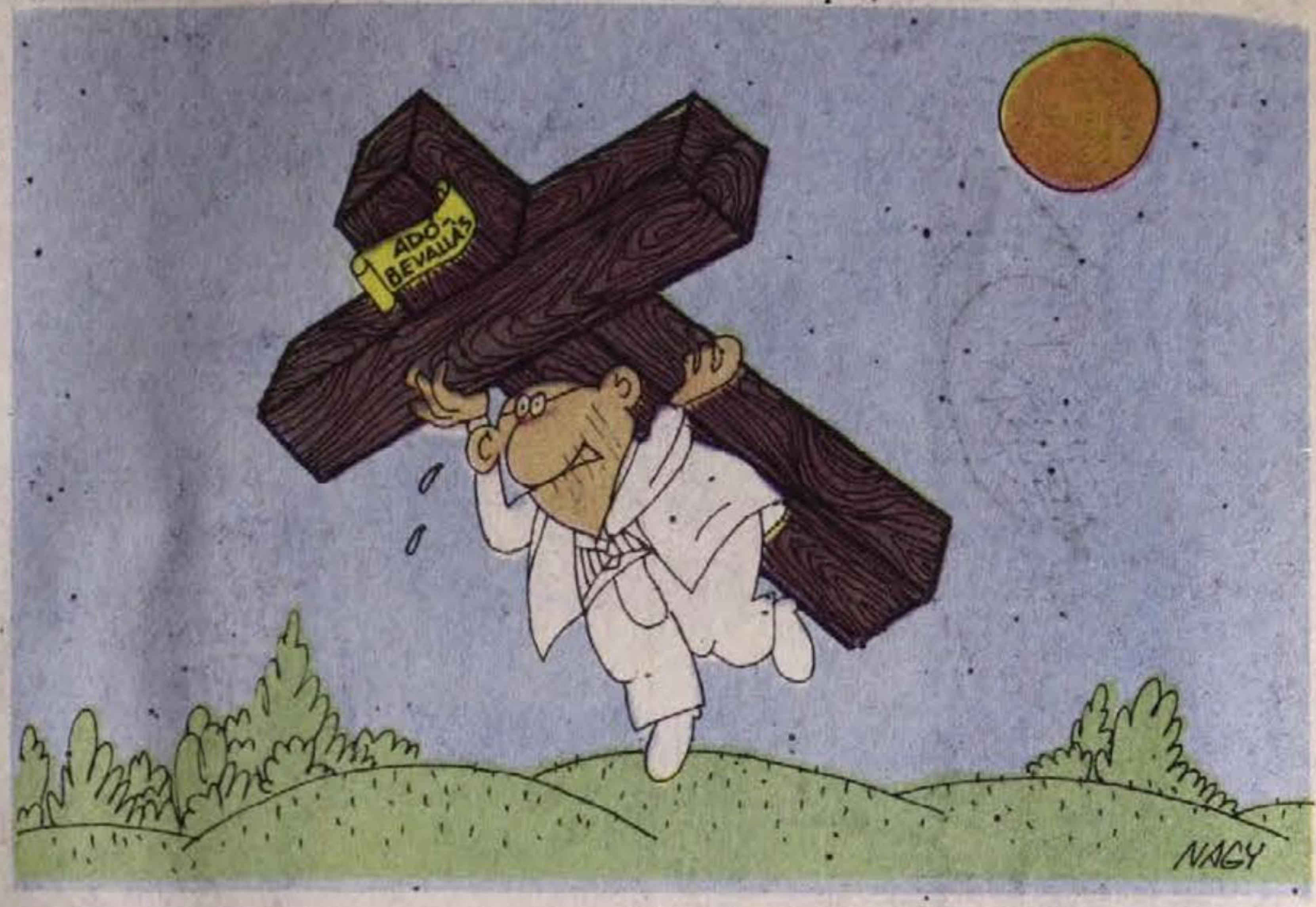

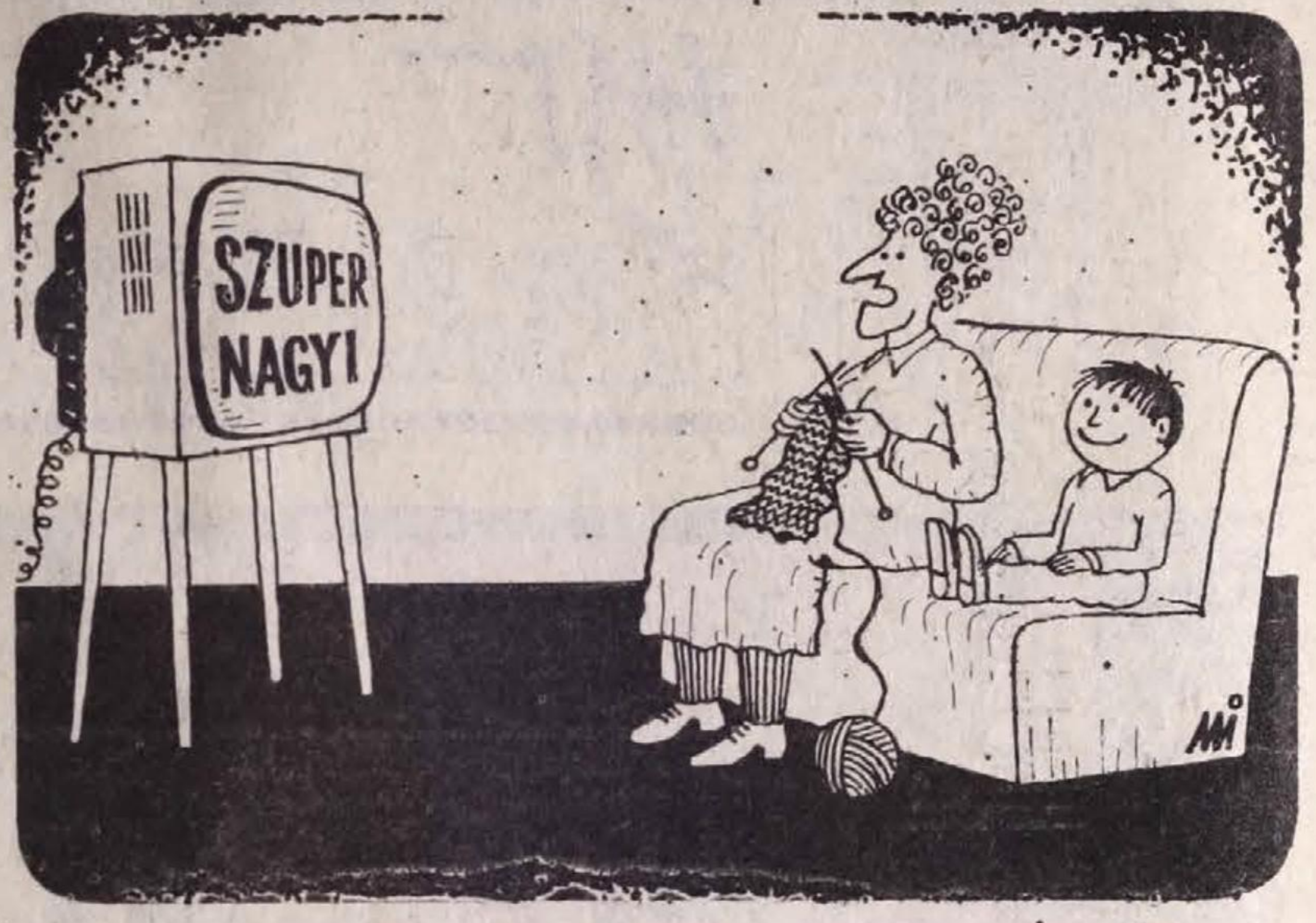

– Kiváncsi vagyok, az én nyugdíjammal mit kezdene?

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

Reklámjaikat az Önök kívánsága szerint színes, rajzos formában közöljük.

Cím:
Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TÓT GYULA:

HAT ~~TÍZ~~PARANCSOLAT

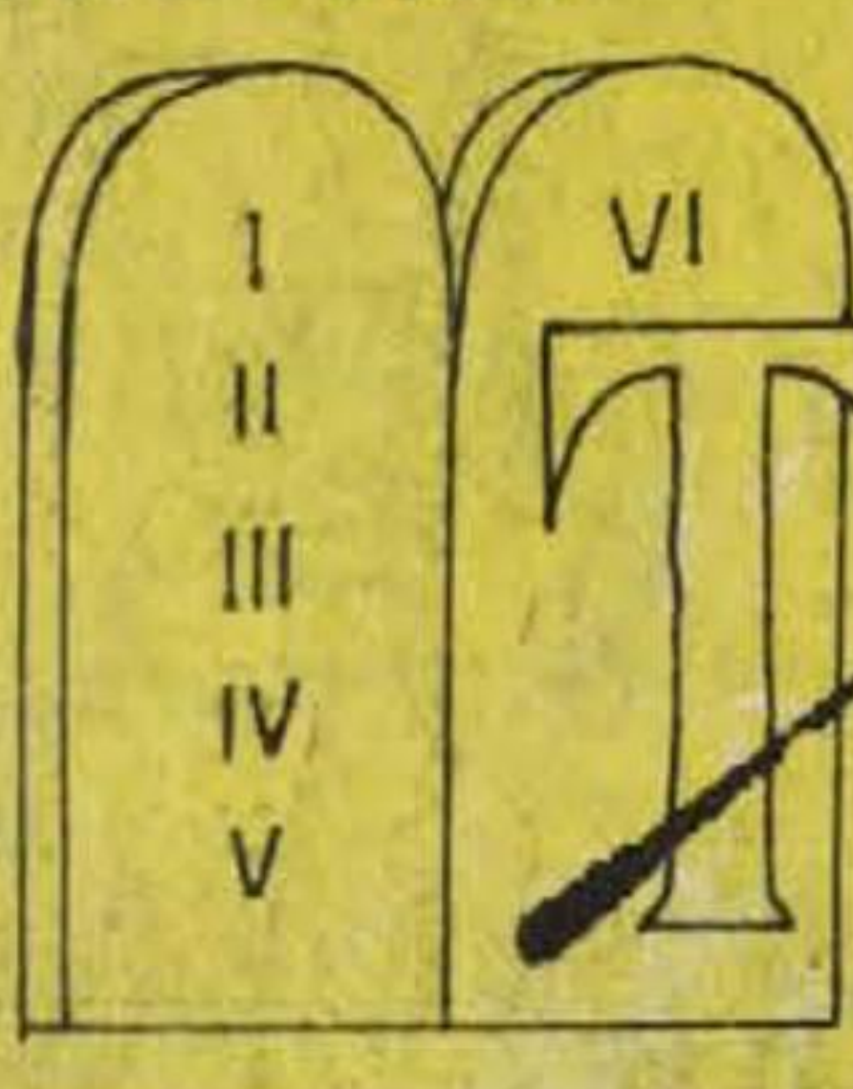
I
II
III
IV
V
VI

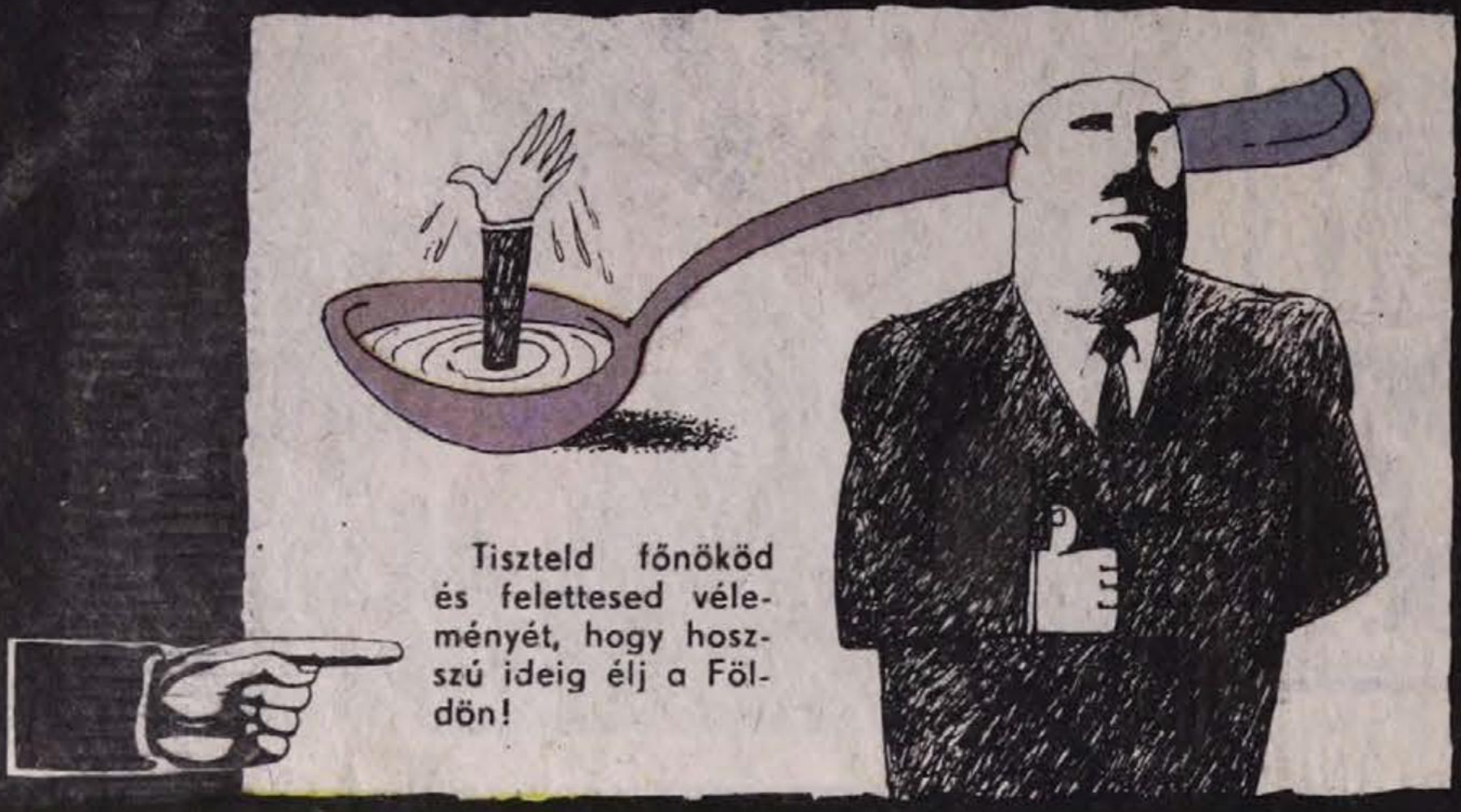

Tiszteld főnököd és felettesed véleményét, hogy hosszú ideig élj a Földön!

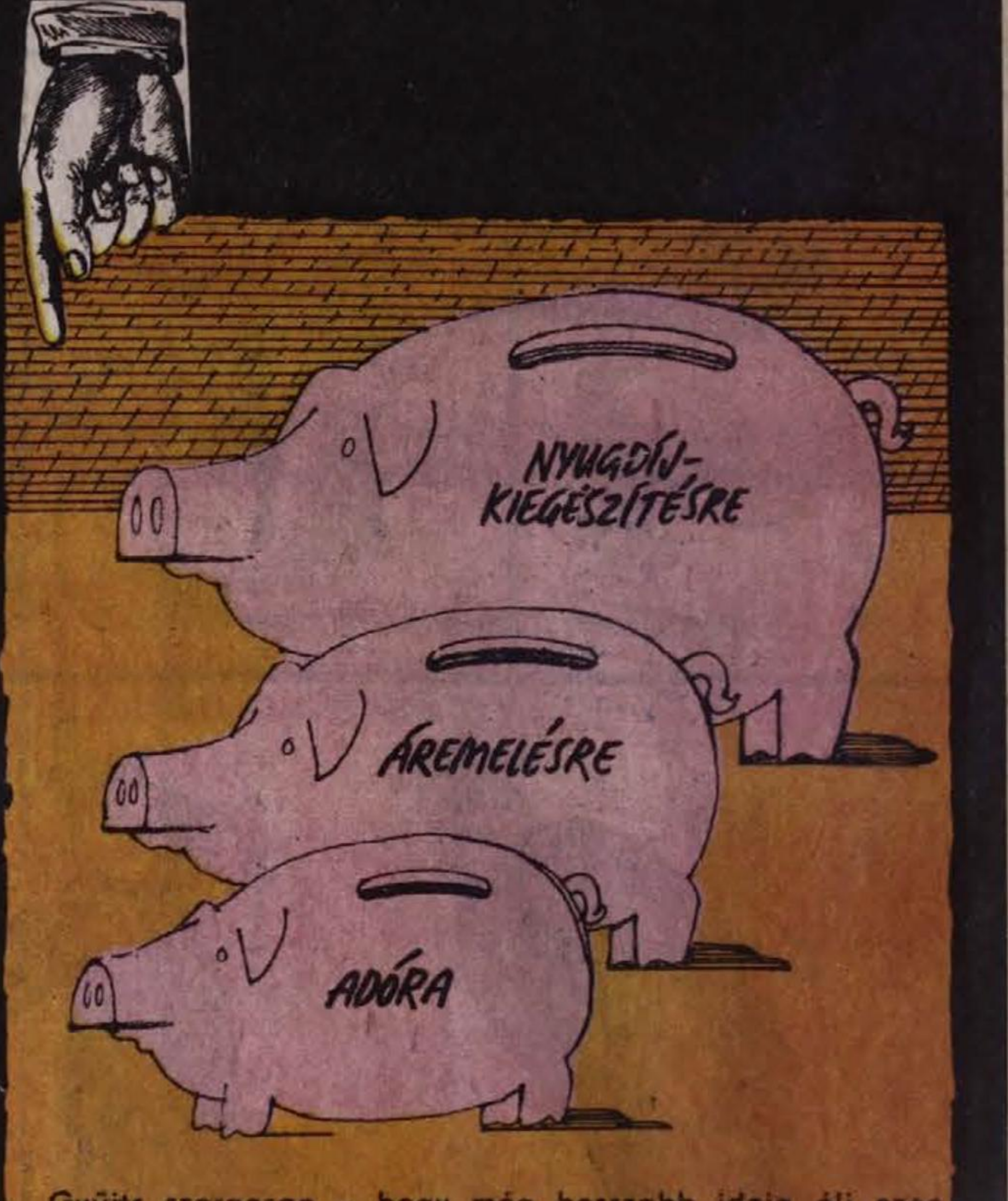
NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉSRE
ÁREMELÉSRE
ADÓRA

Gyűjts szorgosan – hogy még hosszabb ideig élj ezen a Földön!

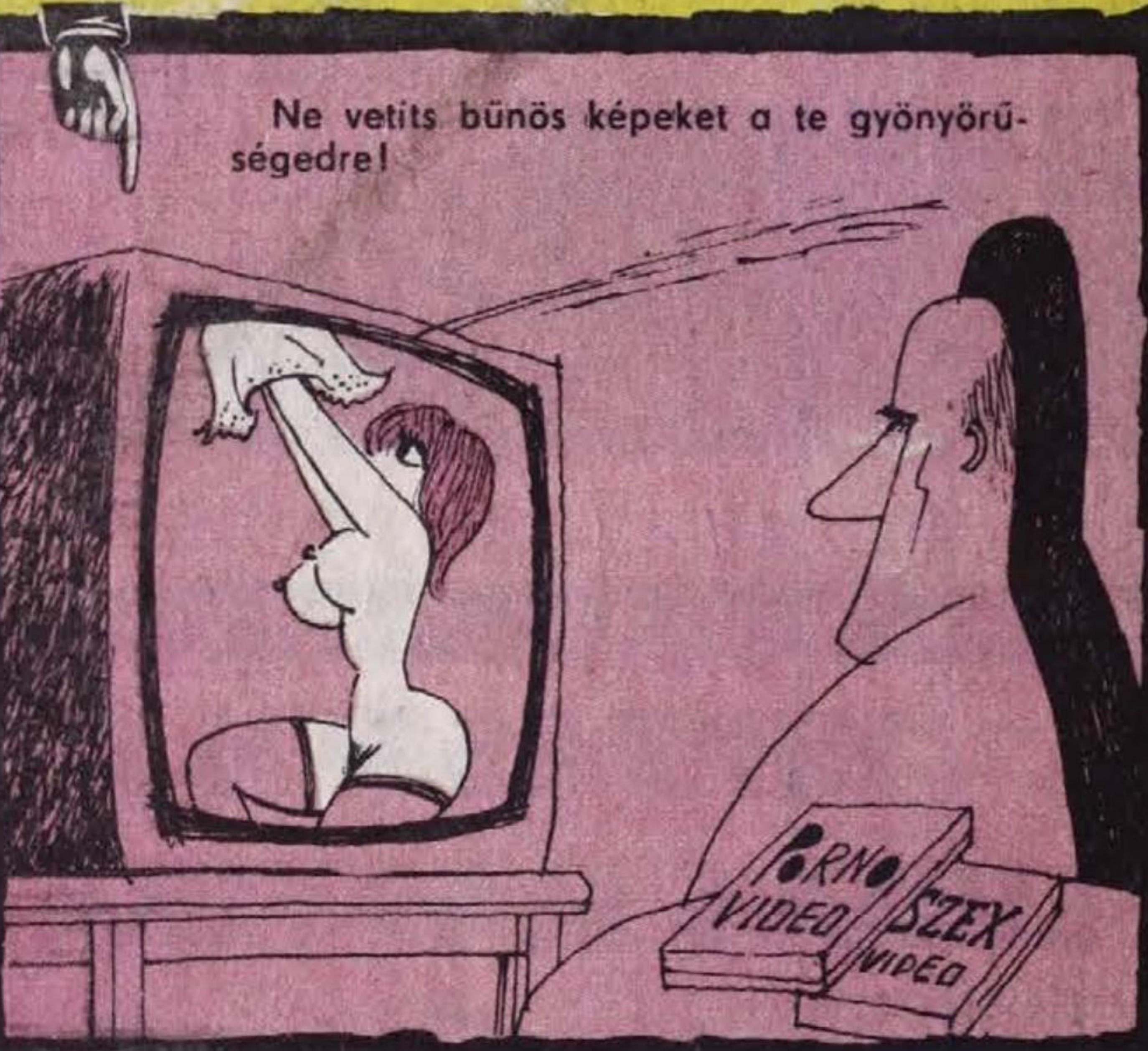
PORNO VIDEO
SZEX VIDEO

Ne vetits bünös képeket a te gyönyörűségedre!

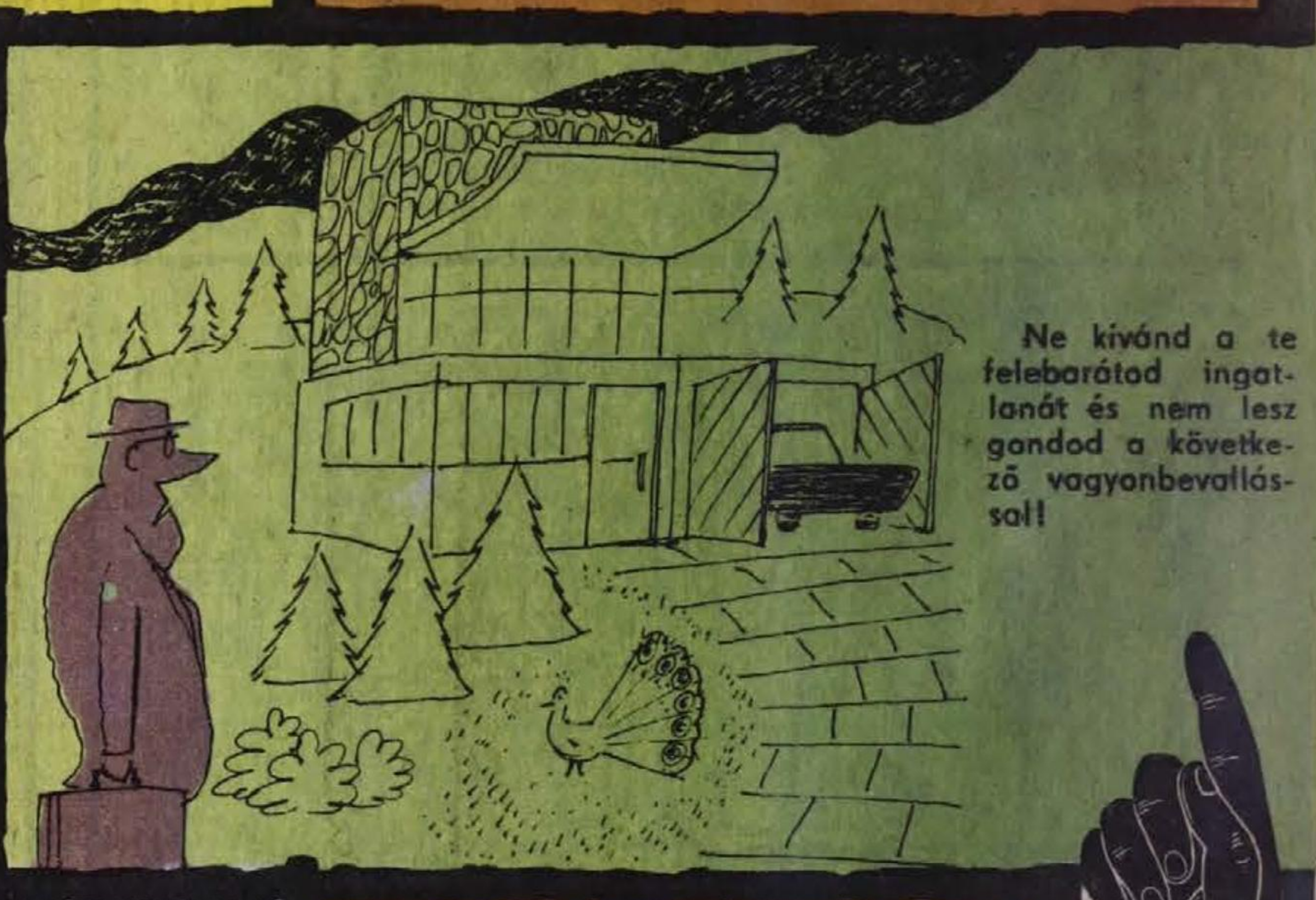

Ne kívánd a te felebarátod ingatlanát és nem lesz gondod a következő vagyonbevallással!

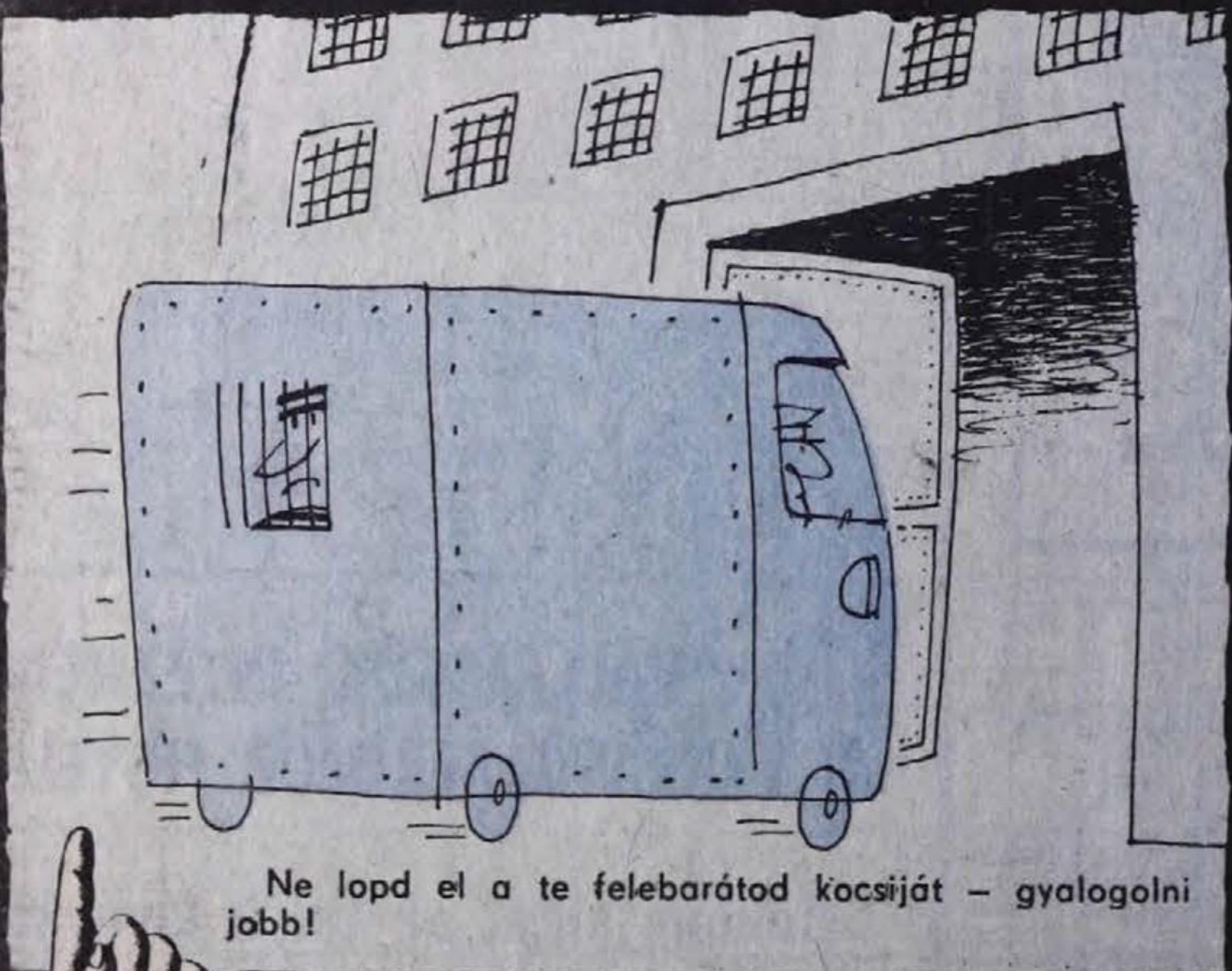

Ne lopd el a te felebarátod kocsiját – gyalogolni jobb!

NE PARÁZNÁLKODJ!

NE PARAZNALKODJ!

NE PARÁZNÁLKODJ!

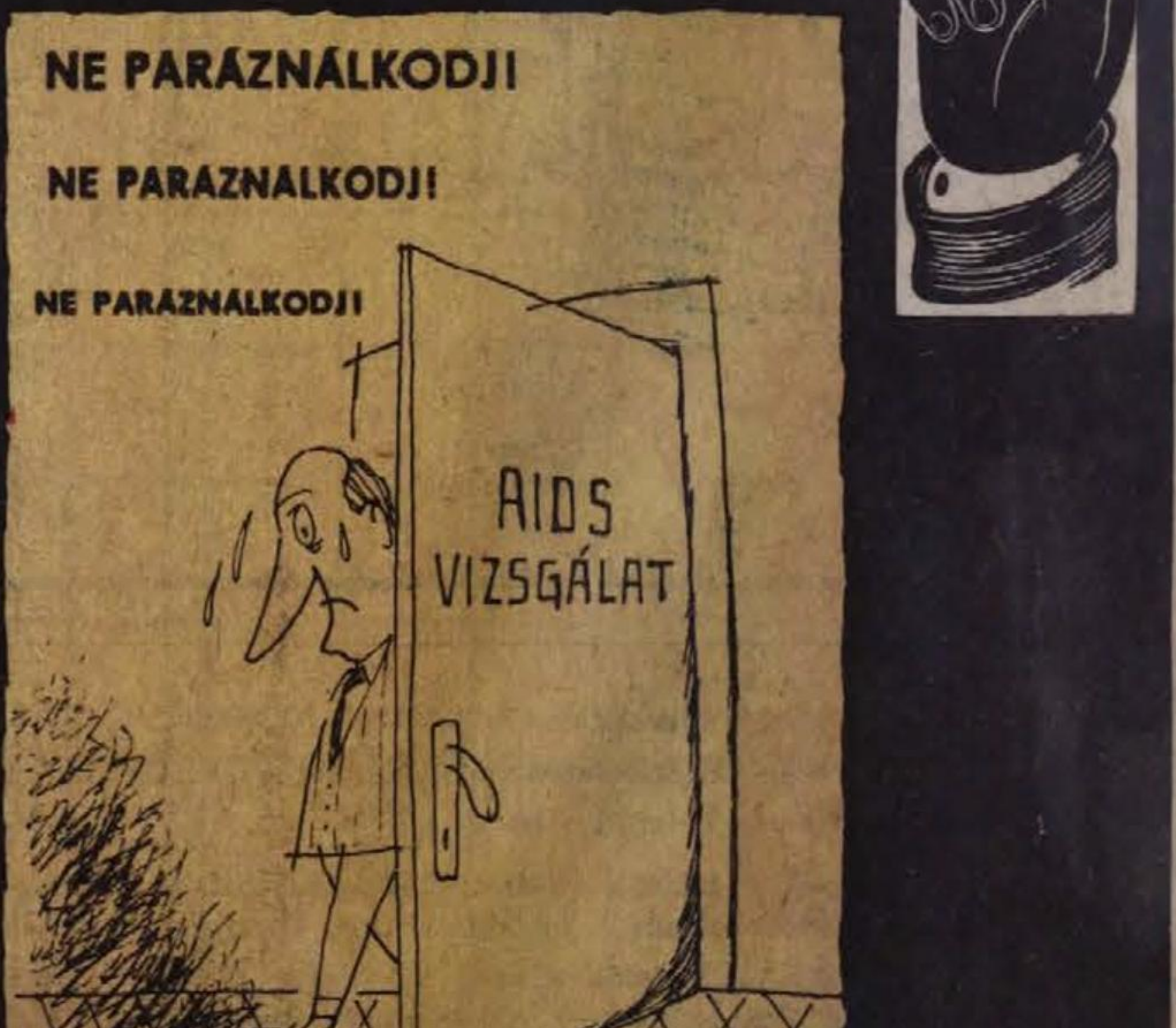
AIDS
VIZSGÁLAT

Ugye ... Megmondtam!